IZVOR DE APĂ VIE

de GICA IUTEȘ

Sălile muzeului sînt pline de școlari. Unii au venit din celălalt capăt al țării. Pe bluzele lor albe, parcă-i mai strălucitoare cravata roșie cu tricolor. Sînt mulți, dar nu se aude pas, nici șoaptă. Ci numai glasul profesorului de istorie stîrnește în răstimpuri un murmur și un freamăt de pădure tînără.

Pentru că inimile toate-s adunate-n una, ce bate-nfrigurată de tainică mîndrie: căci, iată, aici ei își descoperă străbunii al căror nume-l poartă. Din slava părintească, izvor de apă vie cresc ei, copiii, fiii, tulpină din tulpină, vlăstare de vlăstare, mereu în primăvară, ei, viitorul țării. Și ochii lor se fac o singură privire atunci cînd se opresc în fața panourilor care vorbesc despre marele cărturar Nicolae Bălcescu, despre revoluția română de la 1848 și despre cauza acestei revoluții; despre Unirea Principatelor, despre Războiul pentru cucerirea Independenței de stat a României, despre primele mișcări muncitorești din țara noastră, despre focurile răscoalelor țărănești din 1907. Victoria de la Mărășești înseamnă în continuare eroica luptă cu lanțul ei nesfîrșit de jertfe, care au sfințit cu sînge fiecare palmă de ogor și de hotar strămoșesc. Nenumărate sînt paginile din trecutul neamului românesc cînd, cu dreaptă, sfîntă mînie, poporul s-a ridicat împotriva împilării și asupririi.

Din năzuințele de veacuri ale poporului asuprit s-a născut puterea cea mare a clasei muncitoare, întemeietoare a epocii de dreptate socială, făuritoare a destinului patriei socialiste. Lung și greu a fost drumul străbătut de clasa noastră muncitoare, drum de eroice lupte și imense sacrificii.

Clasele exploatatoare înfricoșate au dezlănțuit o aprigă prigoană. Moșierimea și burghezia au pus la cale masacrul din piața Teatrului Național la 13 decembrie 1918. Patru sute de mii de muncitori din întreaga țară au încrucișat brațele la 20 octombrie 1920. Începuse greva generală. Metalurgiști, petroliști, textiliști, tăbăcari, forestieri, muncitori de la regie, pirotehnie, tramvaie, feroviari, sticlari, brutari, fochiști, mașiniști au încetat lucrul. Fumul a înghețat pe coșurile uzinelor, mașinile au amuțit în fabrici și ateliere, trenurile au încremenit în gări, vapoarele în porturi, cărbunele și petrolul au împietrit în gura minelor și a schelelor.

Cuprinse de o furie oarbă, clasele exploatatoare au pus în mișcare regimentele lor de jandarmi, gloanțele puștilor, ușile ferecate ale ocnelor și temnițelor. Arestați, schingiuiți, hăituiți, fiii clasei muncitoare n-au încetat lupta împotriva terorii regimului burghezo-moșieresc, pentru drepturile ei, pentru munca furată, pentru libertate.

În focul acelor lupte s-a plămădit forța conducătoare a clasei muncitoare, Partidul Comunist Român. La 8 mai 1921, într-o sală cu bănci negeluite de brad s-au adunat delegații clasei muncitoare din întreaga țară și au început lucrările primului Congres al comuniștilor români. Pe ordinea de zi: făurirea Partidului Comunist Român.

Sala Congresului era înconjurată de soldați și comisarul «regal» s-a năpustit înăuntru: — Mîinile sus!

Congresiștii au fost arestați. Dar în ciuda puștilor și a baionetelor, lupta cea mare începuse. Făurirea Partidului Comunist Român a constituit o necesitate istorică în lupta proletariatului și a întregului popor. Au urmat ani de cumplită prigoană, cînd cei mai buni fii ai clasei muncitoare au căzut la datorie. Ani în care luptele minerilor, care numeau Valea Jiului, Valea plîngerii, au înscris cu sînge memoria Lupenilor anului 1929. Șomajul, mizeria, curbele de sacrificiu apasă tot mai sălbatic muncitorimea, și într-o geroasă zi de februarie 1933 se dă semnalul eroicelor lupte. Din nou gloanțele și baionetele îndoliază zeci și zeci de familii de muncitori, alte uși de temniță se deschid. Dar frații și tovarășii celor căzuți au dus mai departe lupta. Între memorabilele acțiuni revoluționare inițiate și conduse de Partidul Comunist Român se înscrie și marea demonstrație antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939 în care un rol hotărîtor l-a avut un tînăr comunist. un revoluționar cu o extraordinară capacitate de organizare și gîndire. Un comunist care se impusese prin cutezanța sa și în alte grele momente de luptă. Un tînăr care visa un vis de neam și țară. Numele său: Nicolae Ceaușescu.

«Ne cheamă la luptă sîngele lui Doja, Horia și Tudor. Ne cheamă la luptă dreaptă dragostea de țară, pe care nu vrem s-o vedem sfîșiată și cotropită. Dragostea de acest popor, pe care nu-l vrem îngenunchiat și robit». Acestea sînt cuvintele unui manifest al Partidului Comunist Român, apărut în vreme ce armatele lui Hitler se rostogoleau prin întreaga Europă, trecînd pînă la urmă și peste granițele scumpe ale țării noastre.

Neclintit a stat Partidul Comunist Român la îndeplinirea misiunii sale, a fost sufletul clasei muncitoare, organizatorul și conducătorul luptelor, de la primul Congres pînă în acel August eroic al eliberării țării noastre, pînă în acest strălucitor Mai de sărbătoare cînd partidul împlinește șase decenii de existență.

Străbatem cu pas neauzit sălile muzeului. Un fir nevăzut, ca o rază de soare ne leagă inimile laolaltă. Suflul unei uriașe ființe învăluie fiecare imagine, fiecare amintire, le unește una cu alta, inseparabil, ca un simbol a ceea ce am fost, a ceea ce sîntem azi. Iată steagul, mătasea brodată cu borangic a pălit în focul atîtor lupte. Cel ce l-a purtat în fruntea bătăliei a căzut. Dar steagul, nu! Cineva, următorul, l-a dus mai departe sau l-a ascuns lîngă inimă sau în vreun loc neștiut de nimeni l-a ascuns, steagul nemuritor și roșu al clasei muncitoare, steag al partidului care azi flutură victorios. Sub acest steag de nebiruit, astăzi țara întreagă se află într-un anotimp nou, într-o eră de ctitorii nemaiîntîlnite.

ȘTAFETA C

● Orașul care nu doarme niciodată ● 600 de hectare de... fabrici și uzine ● Un tînăr oțelar își amintește de pionierie

O cetate tînără și neobișnuită — ale cărei clădiri uriașe adăpostesc coloși incandescenți de metal și cuptoare în flăcări mereu nestinse — s-a înălțat viguros, alături de orașul Galați. Intrată în funcțiune în ultimii treisprezece ani, dintre cei mai fecunzi din istoria patriei noastre, această cetate — Combinatul siderurgic Galați — concurează cu cele mai mari unități de acest gen din lume, avînd o tehnică modernă, de mare capacitate și productivitate care asigură țării 50,1% din întreaga producție metalurgică. Este o unitate integrată cu toate activitățile și deservirile specifice unei funcționări în flux tehnologic continuu.

Un combinat cît un oraș, un combinat care se întinde pe o suprafață de 600 de hectare, nu poate fi văzut, și cu atît mai puțin cunoscut, nici într-o zi, nici în două, și nici chiar în mai multe. Cu toate acestea, el prezintă un deosebit interes, o mare atracție pentru cei mai tineri fii ai siderurgiștilor gălățeni. Și ei nu se pot mulțumi cu ceea ce le povestesc părinții, frații lor mai mari. De aceea, adesea sînt întîlniți, însoțiți de profesorii lor, în apropierea furnalelor, a cuptoarelor, a laminoarelor. Atunci, oricît de ocupați ar fi, muncitorii, maiștrii tot își fac răgaz să răspundă întrebărilor lor.

POVESTE DESPRE FLU

Mama păstra cu grijă bucata aceea de ziar îngălbenită de timp. De cîte ori deschidea plicul cu actele noastre de naștere, cu diplomele de premii luate ani în șir, și scotea pătratul de hîrtie, ușor deșirat pe la colțuri, mărunțit de mîinile celor care vruseseră să-l vadă, încă și încă, lumina care trecea prin perdele mai adăuga poate un semn peste rîndurile subliniate cu creionul chimic, nuanțînd un nume de om, ceva din biografia lui. Noi știam rîndurile acelea pe dinafară, și mama le știa pe dinafară, și ceilalți care se născuseră după noi. Putea foarte bine ca această parte de ziar să fie — metaforic vorbind — actul de naștere al tatălui meu.

Se făcea seară peste oraș. Salcîmii lăsau umbră asupra trotuarelor. Mai ieșea cîte o femeie la poartă uitîndu-se de-a lungul străzii. Ana își găsea cu greu de lucru prin casă, minutele treceau încet. Într-un tîrziu își chemă copiii în casă. Băieții intrară în casă, erau obosiți de atîta joacă. Radu, cel mic și guraliv. Ion, cel serios și înțelept. Dar gîndurile femeii se îndreptau în altă parte, oare ce-o să se întîmple, oftă ea uitîndu-se printre lucrurile din casă. Încercă să pună o carte la locul ei în raft, așeză cîteva pagini smulse dintr-o carte înapoi, între coperți. Răvășit îi era și sufletul, și spaima că Ion al ei a fost luat noaptea de acasă și dus cine știe pe unde. Fără nici o explicație. El a liniștit-o spunîndu-i că o să se întoarcă. Cînd? Femeia nu știa nimic mai mult și nici n-avea pe cine să întrebe. Privirea soțului la plecare spunea multe. Se uitase înspre șifonier, apoi din nou privirea s-a îndreptat asupra ei. Apoi n-a mai avut timp de nimic. Poate doar de drumul necunoscut din fața lui.

Femeia se răsuci spre ușă. Copiii intraseră de mult de la joaca de afară. N-a venit? au întrebat-o. Se uitară prin cameră nevenindu-le să creadă. Adormiseră cînd, noaptea, tatăl lor fusese ridicat și dus cine știe unde. Dar somnul lor fusese tulburat de percheziție, cearșaful întors, salteaua la fel, cărțile și jocurile lor, răvășite. Apoi oamenii aceia dispăruseră. Cine erau ei, ce voiau cu tatăl lor?

Cel mic trecu în bucătărie să se spele pe mîini. Ion rămase pe scaun dintr-o dată matur, privindu-și mama care era incapabilă să se apuce de ceva. Trebăluise toată dimineața, avusese atîtea de făcut, dar era mereu cu gîndul spre el și cu ochii îndreptați spre poartă. Băiatul o privea cu ochi mari și goi, triști dintr-o dată, femeia a vrut să-l mîngîie, cel mic mîncase și adormise cu gîndul la minge, iar ei doi, mama și fiul, rămaseră împreună în cameră. În încăpere se făcuse frig dintr-o dată.

— Hai, Ioane, strînge tu masa.

— Dar tata? întrebă la rîndul lui băiatul.

— Poate, cine știe, vine mai tîrziu. Atît a spus și-a fugit afară. Dar poarta rămăsese nemișcată. Prin curte nu se auzeau decît salcîmii prin vîntul de afară. Noaptea s-a trezit plîngînd. Copiii dormeau, ba nu, cel mare s-a ră-

TEZANȚEI MUNCITOREȘTI

De data aceasta se părea că vizita pionierilor de la Școala generală nr. 29 nu mai era una obișnuită. În carnețelele lor își trecuseră cîteva însemnări pe care le și subliniaseră. Mai întîi, să-i felicite pe furnaliștii care puseseră în funcțiune, numai cu puțin timp în urmă, cel de-al șaselea furnal de 3 500 mc, printre cele mai mari din Europa, și despre care aflaseră că are o capacitate de 2,5 milioane de tone de fontă pe an. Apoi își propuseseră să afle cît mai multe lucruri privitoare la anumite meserii, grupul de pionieri fiind alcătuit din elevi ai claselor a opta. Și, în fine, mai voiau să afle cum întîmpină muncitorii ziua de 1 Mai și a 60-a aniversare a făuririi Partidului Comunist Român. Așa promiseseră celor care se ocupau cu panoul cinstei, onoarei și demnității pionierești, și care pregăteau un număr special în cinstea marilor sărbători.

Rugăminții pionierilor de a fi primiți în vizită i s-a răspuns cu plăcere, dar cu o condiție: să fie prezenți la poarta combinatului, exact cu o jumătate de oră înainte de intrare în schimb. «Ce o fi însemnînd aceasta?» s-au întrebat copiii curioși, dar străduindu-se să respecte întocmai ceea ce li s-a cerut.

— Ei, cum vi s-a părut? i-a întîmpinat cu zîmbetul pe buze Gheorghe Teodorescu, secretar al Comitetului de partid al combinatului. A fost ideea tovarășului prim-secretar, Ion Tănase. Zicea că o să vă simțiți ca niște adevărați muncitori. Haideți la dînsul, vă așteaptă. Apoi mergem prin combinat, acolo unde vă interesează mai mult.

Copiii erau încă vădit impresionați de ceea ce văzuseră la poarta combinatului. O mulțime de muncitori care intraseră într-o ordine și disciplină perfecte, îndreptîndu-se în liniște fiecare către autobuzele care-i așteptau să-i ducă la locurile de muncă. Nimeni nu părea grăbit, pentru că nimeni nu întîrziase. Chiar și numai din această scurtă întîlnire, copiii învățaseră ceva. Pe unii dintre muncitori, pionierii i-au reîntîlnit la oțelăria nr. 1. Acolo le-a plăcut cel mai mult să zăbovească. Se pregătea o nouă șarjă de oțel. Și acesta nu-i un lucru pe care îl poți vedea ușor. Printre «picături», tînărul Emil Costin, prim-oțelar și fruntaș în producție, le-a oferit și unele explicații la tabloul de comandă electronică, amintindu-și, în același timp, că o astfel de vizită cum o fac pionierii acum l-a hotărît definitiv și pe el să-și aleagă această meserie. În familie devenise tradiție. Pentru că aici, la Galați, de acum se poate vorbi de familii de oțelari, de furnaliști, de laminoriști. «Cum întîmpinăm cea de-a 60-a aniversare a partidului? Prin muncă de calitate, prin folosirea inteligenței, prin ridicarea continuă a calificării, a cunoștințelor, le-a răspuns tînărul oțelar. La noi, specialist nu înseamnă numaidecît inginer. Specialist poate și trebuie să fie și oțelarul, și laborantul, și maistrul... Aici nu pot fi trecute cu vederea greșelile. La școală, dacă iei o notă mică, zici c-o îndrepți. Aici, o șarjă slabă, necorespunzătoare, datorată vreunei neglijențe, ar însemna pierderi de milioane și milioane. De aceea, încă de pe acum e bine să nu vă tolerați vouă înșivă, și nici celor din jur, neglijență, indolență, note proaste. Altfel, ajunși între muncitorii care sînt intransigenți veți vedea că ați greșit și vă va veni mai greu să luptați cu lipsurile.»

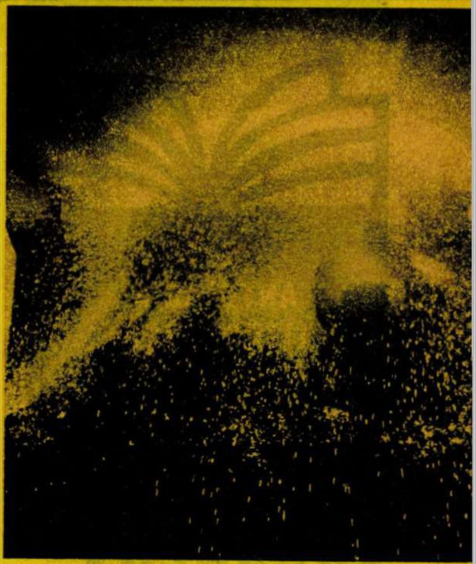

Clocotul neliniștit din cuva mai mare decît o cameră de locuit atrage privirile curioase ale copiilor. Ei vor să știe ce s-a introdus acolo, cîte grade sînt, ce se petrece, ce va fi mai apoi... Dar cîte n-ar mai fi de întrebat? Pentru că prietenii noștri dintr-a opta — printre care Gicu Nacu, Costel Osanu, Emil Ancuța — sînt frămîntați de gînduri și visuri frumoase, înaripate de speranța unor împliniri deosebite. În același timp însă, societatea noastră, Organizația Pionierilor i-au învățat să gîndească cu seriozitate și răspundere asupra viitorului, să știe să răspundă cum se cuvine cerințelor patriei și partidului. Așa cum patria și partidul le oferă condițiile copilăriei și tinereții celei mai minunate.

Elena Mănescu

URI ȘI PRIMĂVARĂ

evocare de
ARETA ȘANDRU

sucit în așternut și a venit la ea: ce-i, mamă? O să fie bine, a spus el. De unde știa, era atît de tînăr. L-a mîngîiat ușor pe cap, era încă întuneric afară.

— Spune-mi, mamă, unde sînt fluturașii?

— Fluturașii? a îngăimat femeia.

— Tata mi-a povestit că a scris cu alți tovarăși de la Ateliere niște fluturași, în care-i cheamă pe alți tovarăși să lupte, să avem într-o zi mai multă pîine și cărți pentru mine, și jucării pentru Radu.

Femeia îl mîngîie ușor pe cap. Oare ce știa băiatul? Și cît înțelegea el din tot ce i se spusese pînă acum? Crescuse prea repede și nu-și dăduse seama cît de repede a crescut. Căuta să vadă, să ghicească neliniștită prin întuneric ochii băiatului.

— Eu le-am vazut, șopti el. Sînt acolo sus.

Și femeia ghici că acolo sus nu poate fi decît șifonierul. Aprinse cu grijă lampa, încercînd să tragă cu urechea la liniștea de afară. Se urcă pe un scaun și luă de sus, dintr-o adîncitură a șifonierului un pumn de foi care-ți încăpeau în palmă. În încăpere se rostogoli un miros vag de cerneală. Erau, într-adevăr, hîrtiile de care povestise nu o dată bărbatul ei; dar băiatul de unde știa? Dar nu-și mai răspunse. Isi aminti dintr-o dată de privirile bărbatului înainte de a pleca, de ochii lui îndreptați spre șifonier și din nou la ea. Ai grijă, îi spusese el, atît apucase să-i spuna, dar ea înțelesese că e vorba nu numai de copii și de casă.

La lumina palidă a lămpii de pe foile de hîrtie, cuvintele mari și grave, pe care femeia le citea în încăpere cu voce joasă, îndemnau la un alt mod de viață. Bărbatul îi povestise de atîtea ori, dar fiul ei va putea înțelege? Ion o privea cu ochii bărbatului; strînse cu grijă pătratele mici de hîrtie, fluturașii, își aminti ea bucuroasă și foile cu miros înțepător de cerneală o încălzeau, simțea prin ele o putere pe care nu și-o cunoștea.

— Mamă, o strigase copilul. Stătea pe marginea patului cu cîteva foi în mînă, citise și el alături de ea îndemnul cuvintelor, era sigură că înțelesese tot, doar tatăl lui îi explicase pe înțelesul lui, desigur, ce înseamnă să-i chemi și pe ceilalți împrejurul tău, ce înseamnă să fii mai puternic. O privea serios cu ochii lui negri și mari și ideea veni pe neașteptate, parcă așteptase de mult, acolo, în încăpere un semn al femeii.

Întunericul nu-și slăbise încă strînsoarea. Poarta s-a deschis, închizîndu-se în urma băiatului ușor, și cîinele n-a lătrat pe nimeni în urmă. Femeia avea să-l urmărească cu gîndul pînă la primul colț, pînă la al doilea, pînă la prima stradă și mai departe, spre tovarășii de muncă ai tatălui de la Ateliere. Îl urmărea pe Ion și foile mici ascunse cu grijă sub cămașă, foile prea mari pentru paltonul acela de adolescent. I se părea sau nu, dar dincolo de fereastră ningea cu fulgi ca aripile unor fluturi uriași.

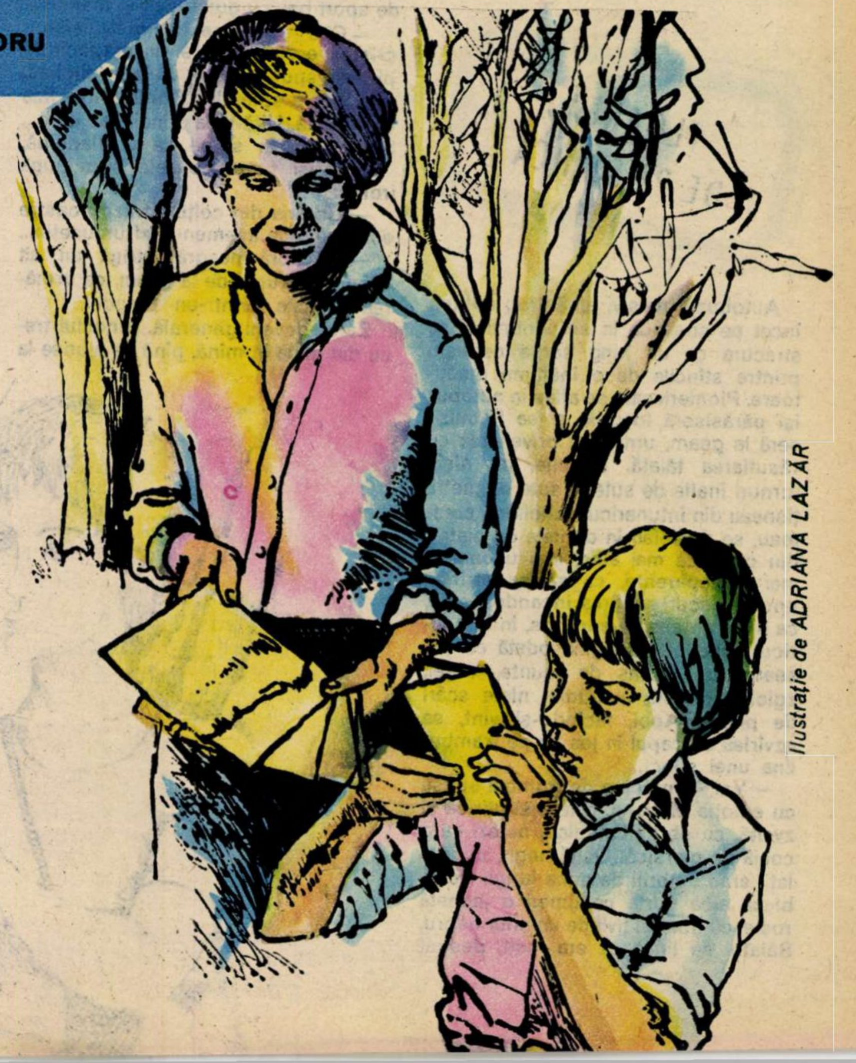

Ilustrație de ADRIANA LAZĂR

DIN ANTOLOGIA LITERATURII PENTRU COPII

PETRE LUSCALOV

BIBLIOGRAFIE:
«NUFĂRUL ROŞU» (roman), **«PUIUL DE RAŢĂ SĂLBATICĂ»** (nuvele), **«CERBUL ALB»** (nuvele şi schiţe), **«TĂURAŞUL»** (nuvelă), **«OSTROVUL LUPILOR»**, vol. I şi II (roman), **«EXTRAORDINARELE PERIPEŢII ALE SCATIULUI ŞI ALE PRIETENULUI SĂU BABUŞCĂ»** (roman), **«FIUL MUNŢILOR»** (roman).

Scenarii pentru filme de lung metraj: **«NUFĂRUL ROŞU»**, **«AVENTURILE LUI BABUŞCĂ»**, **«ALARMĂ ÎN DELTĂ»**, **«FIUL MUNŢILOR»**.

Scenarii pentru teatru radiofonic pentru copii: **«DIGUL ALBASTRU»** **«VISCOLUL»**, **«JURNAL DE VACANŢĂ»**.

Vă doresc dragi cititori
să fiţi cutezători ca
personagele cărţilor mele
şi să nu uitaţi niciodată
că a cuteza înseamnă în
primul rînd a gîndi.

P. Luscalov.

* * *

FLOAREA DE PE STÎNCĂ

Autobuzul masiv, albăstrui, cobora încet pe şoseaua în serpentină şi se strecura ca un lung şarpe cenuşiu printre stîncile de o înălţime ameţitoare. Pionierii care se aflau în autobuz îşi părăsiseră locurile şi se îmbulziseră la geam, urmărind priveliştea cu răsuflarea tăiată. Stîncile, ca nişte turnuri înalte de sute şi sute de metri, ţîşneau din întunericul «cheilor», creşteau, se desfoiau în dantele de piatră, din ce în ce mai albe, mai uşoare şi mai transparente, ca să se strîngă apoi în piscuri subţiri şi incandescente, ca nişte antene de aur. Jos, în întunericul «cheilor», alergînd odată cu şoseaua, un pîrîiaş de munte, vesel, zglobiu cobora înspumat nişte scări de piatră. Apoi, făcîndu-şi vînt, se azvîrlea cu capul în jos de pe trambulina unei stînci.

— Vai, Toni, cît e de frumos! spuse cu emoţie Mariana, o fată subţirică şi zveltă, cu obraji catifelaţi, netezi ca o coajă de piersică. Ochii negri, migdalaţi, erau umbriţi de gene lungi. Peste bluza albă purta pe umeri o jachetă roşie, cu gulerul tivit de un şnur negru. Băiatul de lîngă ea era înalt, deşirat şi avea un cap cam mic, dar frumos ca de păpuşă. Era îmbrăcat într-o bluză de sport bej, cu guler înalt şi manşete.

— Cîtă zarvă pentru nişte şisturi cristaline din terţiar şi un prăpădit de pîrîiaş! spuse el cu un aer plictisit.

— Dar e splendid, Toni! spuse fata îngrijorată. Uită-te la stîncile de colo... Strălucesc în soare ca o diademă.

Toni îşi ţuguie buzele şi adăugă ironic:

— Librăria din colţul străzii noastre este plină de asemenea «frumuseţi»...

— O capră neagră! strigă un alt băiat din grupul de la geam, ce urmărea stîncile printr-un binoclu.

Zarva deveni generală. Binoclul trecu din mînă în mînă, pînă ce ajunse la fată. Aceasta duse binoclul la ochi.

— Sus! În stînga maşinii! Deasupra spărturii. Deasupra spărturii! Vezi?

Într-adevăr, sus, pe o stîncă ascuţită şi dreaptă ca o lumînare, apăruse o capră neagră. Sub picioarele ei prăpastia se desfăşura înspăimîntătoare.

— O văd! O văd! strigă fata bucuroasă, privind prin binoclu, şi i-l întinse lui Toni. Vrei s-o vezi?

— Nu, mulţumesc, spuse acesta cu acelaşi aer plictisit. E o «Rebicarprinae Carpatica»... oarecare. De cînd în Făgăraş vînatul este permis numai la căpriori şi ţapi, caprele sălbatice pasc peste tot ca oile...

Deodată, toţi încremeniră. Făcînd un salt, capra neagră începu să coboare în fugă crestele verticale ale stîncii, în zigzaguri din ce în ce mai iuţi, apoi dispăru, ca un fulger, într-un pîlc de brazi. «Fantastic!» murmură fata, întorcîndu-se din nou spre tovarăşul ei de drum şi întrebîndu-l mirată: «Cum a făcut asta, Toni?» Un zîmbet de superioritate flutură pe buzele băiatului: «E o chestiune de tehnică. Dacă ai fi făcut alpinism, n-ai fi găsit nimic extraordinar în asta. Uite, să-ţi explic!»...

Autobuzul îşi încetini mersul, apoi opri. Şoferul, dînd drumul volanului, spuse cu necaz: «Trebuie să schimb roata». Şi adăugă cu un aer de căpitan de vas: «Toată lumea coboară!»

Nici n-apucă să termine vorba, cînd băieţii şi fetele, strigînd, rîzînd, coborîră din autobuz şi se risipiră pe pajiştea însorită din marginea şoselei. Marina o luă la fugă spre pîrîiaş, se opri, respirînd din greu, pe malul apei. «Stai jos!» auzi ea o voce poruncitoare. Cu o undiţă de alun în mînă şi cu o traistă petrecută cu o sfoară pe după gît, stătea un băiat cu ochii cenuşii, strălucitori ca oţelul. «De ce să stau jos?» întrebă ea nedumerită. Băiatul cu trupul bronzat, ars de soare, în pantaloni scurţi, se sprijini într-un cot şi strigă enervat: «Stai jos odată! Nu vezi că sperii peştele?» «Dar n-am făcut nimic», spuse fata nedumerită. «Cum n-ai făcut nimic?» se răsti băiatul... «Dar umbra?» «Umbra!» se miră fata. «Umbra! Umbra!», continuă băiatul, făcîndu-i semn cu capul spre apă. «Ce, crezi că păstrăvul este prost?» Marina privi spre apă. Într-adevăr, umbra ei, subţirică şi delicată, se aşternuse în apă, peste pietrişul alb, ca o pată delicată, neagră şi tremurătoare. «Stai jos!» Fata se aşeză în genunchi în iarbă. Băiatul scoase undiţa din apă şi-apoi o azvîrli, din nou, într-o bulboană ce clocotea printre pietre. Apoi se culcă din nou înciudat, la pîndă, pe stîncă. «Şi unde este păstrăvul?» întrebă fata. «Colo, sub bolovanul acela.» «Îl vezi?» «Desigur, de trei zile îl pîndesc aici. În fiece dimineaţă»... «De trei zile?! se miră ea. Şi-ai să-l prinzi?» «Îl prind! Nu există! răspunse băiatul sec. Pînă la urmă îl păcălesc eu»... «Eu nu văd nimic.» «Ssss! a scos capul de sub piatră! Va sări acum!».

Nuiaua se încordă. Fata văzu cum o lamă scînteietoare de aur vibră în văzduh, deasupra apei, şi-apoi căzu în faţa ei în iarbă. Scoase un ţipăt uşor. În faţa ei se zbătea un peşte cum nu mai văzuse niciodată: un peşte de aur, stropit cu puncte verzi, galbene, roşii şi negre. Îl ridică din undiţă cu mîini tremurătoare.

— Săracul!

În clipa următoare păstrăvul se zbătu şi se înşurubă ca un fulger în apă. Fata sărise mirată, cu mîinile desfăcute, privind lung după el.

— Păcat că eşti frumoasă! spuse cu ciudă băiatul... Uite ce mi-ai făcut! Parcă ai fi de cîrpă...

— Să nu-mi vorbeşti aşa! strigă fata cu o mînie neaşteptată şi, ridicîndu-se, se sprijini furioasă cu mîinile de stînca pe care stătea cocoţat băiatul. Că te arunc în apă... să ştii!

Băiatul o privi cu aerul cu care un leu ar fi privit o pisică, apoi spuse

Ilustraţie: MIHAELA CONSTANTIN

ORIZONT ŞTIINŢIFIC

— DACĂ-ŢI PERFECŢIONEZI TEHNICA, PROBLEMA ENERGIEI ESTE REZOLVATĂ, NU?
PHAPINI

FOTOGRAFIE PRIN RADAR

Printre numeroasele tehnici de avangardă în materie de studiere a Pămîntului din spaţiul circumterestru, se impune mereu mai temeinic una nouă: cea a fotografiei radar.

Principiul e simplu: o antenă specială plasată pe un satelit expediază spre solul planetei noastre un fascicul de microunde. În funcţie de conformaţia reliefului, o parte mai importantă sau mai puţin importantă din aceste unde este reflectată spre antenă. Aparatajul de pe satelit preface fiecare impuls într-un semnal radio. Ajuns pe sol, semnalul este transformat într-un punct luminos de o anume intensitate. Liniile formate din aceste puncte alcătuiesc imaginea fotografică.

Cîteva curiozităţi: relieful mai accentuat este mai bine surprins de aparatură. Noua tehnică permite obţinerea fotografiei atît pe timp noros, cît şi noaptea. În sfîrşit, suprafaţa mării reflectînd microundele radar în mod diferit atunci cînd bate vîntul, pe fotografia radar poate fi surprinsă, pentru prima oară, imaginea vîntului!

● ● ● ● ● ● ● ● ●

1) Zonă de umbră. 2) Microunde reflectate de sol. 3) Traiectoria satelitului. 4) Fascicul de microunde. 5) Antenă de recepţie. 6) Revenirea semnalului. 7) Înălţimea satelitului. 8) Antenă de emisie. 9) Aparataj electronic. 10) Panouri solare. 11) Rachetă. 12) Tub catodic. 13) Punct luminos. 14) Receptor. 15) Lentilă. 16) Film fotografic. 17) Zonă de umbră.

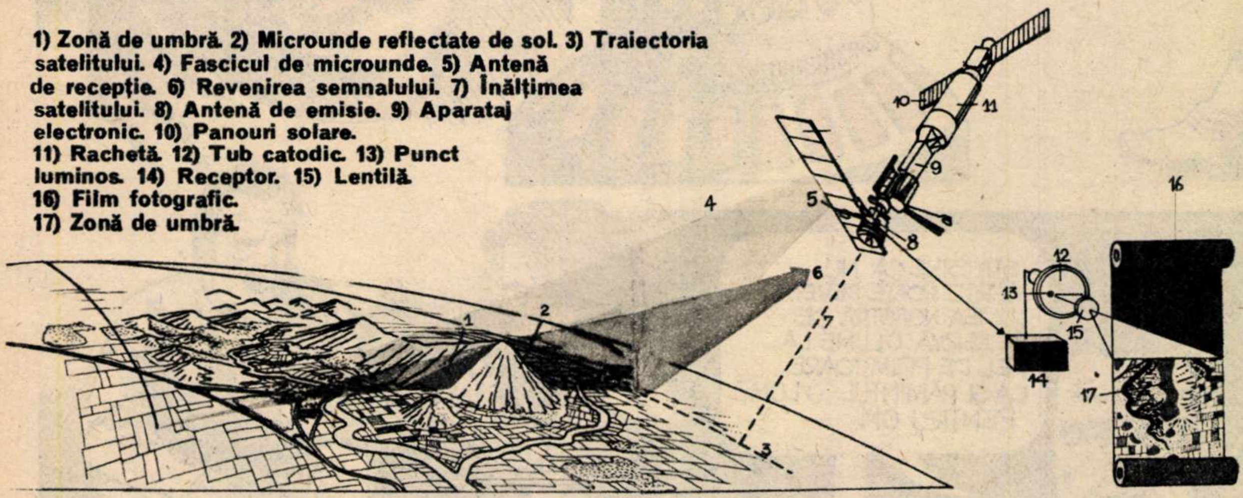

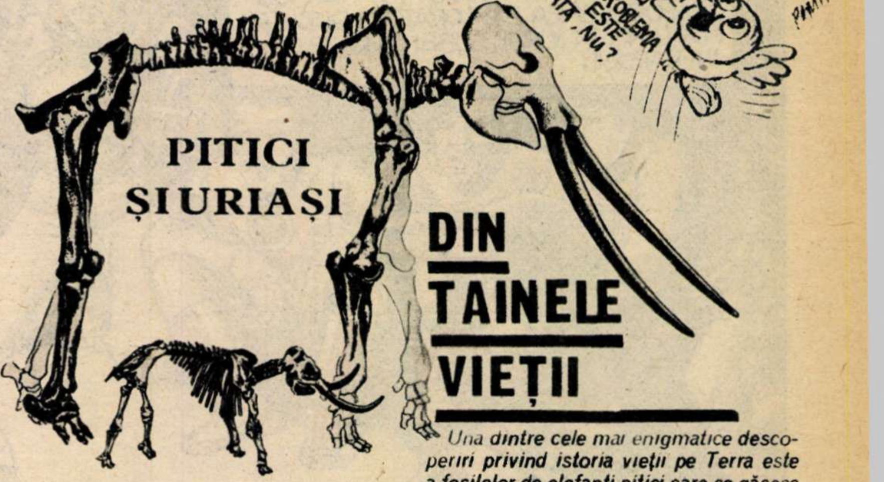

PITICI ŞI URIAŞI

DIN TAINELE VIEŢII

Una dintre cele mai enigmatice descoperiri privind istoria vieţii pe Terra este a fosilelor de elefanţi pitici care se găsesc în cîteva insule mediteraneene. Ciudăţenia sporeşte atunci cînd observăm că acest fenomen s-a petrecut numai pe insule. Elefanţii pitici din Sicilia, Malta, Sardinia, Cipru, Creta etc. nu apar nici în Europa, nici în Asia, nici în Africa. Cei mai mici măsoară 0,80 m în loc de 4—5 m înălţime. Reducerea dimensiunilor s-a făcut fără micşorarea creierului şi a dus la formarea unor specii mult mai agile decît elefantul cunoscut astăzi.

Cauzele acestei transformări constau, fără îndoială, într-o foarte marcată adaptare la mediu. Absenţa din insulele amintite a animalelor de pradă a permis diminuarea taliei ierbivorelor şi adoptarea treptată a uneia mult mai convenabile şi mai potrivită surselor de hrană ale insulelor. Atunci cînd aceste condiţii au dispărut, speciile pitice s-au stins. Numai fosilele amintesc existenţa lor.

---

blînd, cu capul între umeri.

— Bine... Bine... Mă doare capul de-ale mele...

— Te-nvăţ eu să vorbeşti cu o fată! continuă pe acelaşi ton Marina, în timp ce ochii ei negri scăpărau... Şi nu sta cu spatele cînd îţi vorbesc.

— Pleacă, fetiţo, de aici!

— Ce s-a întîmplat, Marina? întrebă Toni, făcîndu-şi apariţia lîngă ei. Te-a supărat caraghiosul ăsta?

— Nu, spuse fata, muşcîndu-şi buzele şi privindu-l pe băiatul de pe stîncă drept în ochi, ne certam în legătură cu denumirea latinească a păstrăvului.

— În legătură cu «Salmo trutta fario»? spuse flegmatic Toni. Păstrăvii noştri sînt din «Subordinul salomoidea salmonide», adăugă, întorcîndu-se spre cel de pe stîncă. Mă îndoiesc că ăsta are habar de aşa ceva. Şi apoi se vede că e un fricos. Hei, vrei să ne batem?

Băiatul de pe stîncă îşi încleştă dinţii şi tăcu.

— Un caraghios, nu vezi? continuă pe acelaşi ton flegmatic Toni. După traistă îţi dai seama cu cine ai de-a face.

— Caraghios eşti tu! strigă fata mînioasă. Tu eşti un caraghios, Toni... tu... tu...

Între timp, dîndu-şi seama că pe malul pîrîului se întîmplase ceva neobişnuit, băieţii şi fetele sosiră în fugă.

— Ce e? Ce s-a întîmplat?

— Nimic, băieţi, le răspunse Toni. Caraghiosul ăsta a jignit-o pe Marina şi adăugă, umflîndu-se în pene: L-am provocat la duel. Dar e un fricos.

Băiatul cu ochi cenuşii se prefăcu că nu îl aude şi azvîrli liniştit undiţa. Fata îl urmărea pe sub gene. Era mîhnită de cele întîmplate.

— Băieţi! O floare pe stîncă! strigă deodată băieţelul cel gras şi îndesat, care privea prin binoclu.

— Unde? Unde? strigară fetele, îmbulzindu-se în jurul lui.

— Colo sus... Sus de tot... pe o stîncă, spuse cu însufleţire băiatul, întinzînd binoclul uneia dintre fete. O vezi?

Din mînă în mînă, binoclul ajunse la Marina. Ea luă binoclul, îl duse la ochi şi privi.

— Ce frumoasă e! şopti ea. O floare de catifea albă...

— Şi n-avem nici una în ierbarul şcolii, spuse băieţelul mărunt şi îndesat. Băieţi, cine are curajul s-o aducă? Toni, te duci tu?

Toni îşi muşcă buzele. Tăcu.

Băiatul cu ochii cenuşii, pe care zarva din jur părea să-l enerveze, se ridică în picioare şi aruncă undiţa în iarbă. Apoi sări în pîrîu şi se îndreptă prin apa limpede, ce-i venea pînă la glezne, spre peretele stîncii din faţă, ce se pierdea în sus, la o înălţime ameţitoare. Băieţii şi fetele îl urmăreau din priviri.

— Poftim... cine este el! spuse Toni pe un ton triumfător. S-a gîndit ce s-a gîndit şi şi-a dat seama că este mai bine s-o şteargă.

Ajuns în faţa peretelui, băiatul cu ochi cenuşii se prinse de un colţ de stîncă şi ieşi din apă. Apoi cu mişcări repezi, ca şi cum s-ar fi căţărat pe o scară de frînghie, începu să urce peretele drept şi vertical al stîncii. Băieţii şi fetele îl urmăreau cu răsuflarea tăiată. Băiatul urca mereu. Acum era singur, sus, sus, pe peretele vertical, atîrnînd deasupra hăului. Se opri o clipă sub un colţ de stîncă ce ieşea din perete. Începu să lunece încet, ca un şarpe, pe stînca ce spînzura deasupra prăpastiei. Un murmur străbătu grupul de băieţi şi de fete.

— Ştiţi ce face? strigă băiatul mic şi îndesat, ţinînd binoclul spre ochi. Se îndreaptă spre o floare... spre floarea de stîncă.

Binoclul trecu din nou repede din mînă în mînă. Toni devenise alb ca varul. Fata tremura uşor.

Ajuns sus pe colţul de stîncă, băiatul cu ochii cenuşii rupse floarea, apoi sări de pe stîncă în apa pîrîului. Un ţipăt de spaimă răsună din pieptul tuturor. Dar nu. La fel ca şi capra neagră, băiatul coborî, în zigzaguri repezi, peretele vertical şi — ajuns aproape — sări în pîrîu. Traversă pîrîul şi, ieşind pe mal, întinse floarea de stîncă fetei.

— Ţine-o şi pleacă odată!

Fata se îmbujoră la faţă, apoi luă floarea.

— Mulţumesc... spuse ea.

— Ei şi? Un «Edelweiss» oarecare, spuse Toni, muşcîndu-şi buzele... Pe latineşte îi spune...

Dar fata nu-l mai asculta. Privi cîteva clipe spre băiatul cu ochi cenuşii şi, întorcîndu-se încet, o porni cu floarea de catifea albă în mînă spre autobuzul care o aştepta în şosea.

Băiatul cu ochi cenuşii ridică undiţa din iarbă şi începu să pescuiască.

* * * *

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: Horia Aramă
Desene:
Valentin și Liana Tănase
PARTEA A DOUA
EPISODUL 7

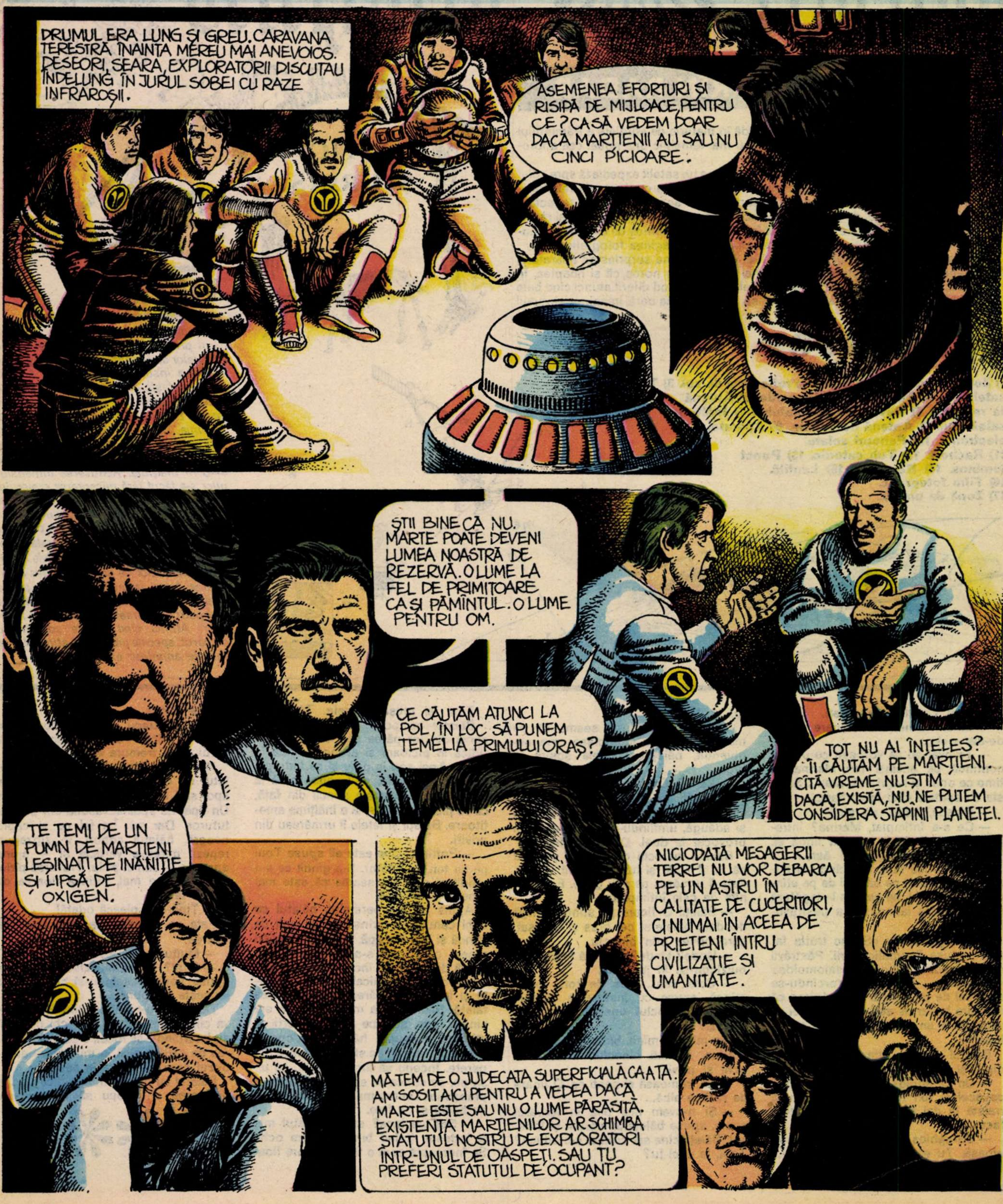
DRUMUL ERA LUNG ȘI GREU. CARAVANA TERESTRĂ ÎNAINTA MEREU MAI ANEVOIOS. DESEORI, SEARA, EXPLORATORII DISCUTAU ÎNDELUNG ÎN JURUL SOBEI CU RAZE INFRAROȘII.
ASEMENEA EFORTURI ȘI RISIPĂ DE MIJLOACE, PENTRU CE? CA SĂ VEDEM DOAR DACĂ MARȚIENII AU SAU NU CINCI PICIOARE.
ȘTII BINE CĂ NU. MARTE POATE DEVENI LUMEA NOASTRĂ DE REZERVĂ. O LUME LA FEL DE PRIMITOARE CA ȘI PĂMÎNTUL. O LUME PENTRU OM.
CE CĂUTĂM ATUNCI LA POL, ÎN LOC SĂ PUNEM TEMELIA PRIMULUI ORAȘ?
TOT NU AI ÎNȚELES? ÎI CĂUTĂM PE MARȚIENI. CÎTĂ VREME NU ȘTIM DACĂ EXISTĂ, NU NE PUTEM CONSIDERA STĂPÎNII PLANETEI.
TE TEMI DE UN PUMN DE MARȚIENI LEȘINAȚI DE INANIȚIE ȘI LIPSĂ DE OXIGEN.
NICIODATĂ MESAGERII TERREI NU VOR DEBARCA PE UN ASTRU ÎN CALITATE DE CUCERITORI, CI NUMAI ÎN ACEEA DE PRIETENI ÎNTRU CIVILIZAȚIE ȘI UMANITATE.
MĂ TEM DE O JUDECATĂ SUPERFICIALĂ CA A TA: AM SOSIT AICI PENTRU A VEDEA DACĂ MARTE ESTE SAU NU O LUME PĂRĂSITĂ. EXISTENȚA MARȚIENILOR AR SCHIMBA STATUTUL NOSTRU DE EXPLORATORI ÎNTR-UNUL DE OASPEȚI. SAU TU PREFERI STATUTUL DE OCUPANT?

(Va urma)

JURNALUL Olguței

Gabriela Libotean, *din Ciuzbaia, județul Maramureș, și* **Rodica Cir,** *din Cluj-Napoca: puteți obține cărțile dorite adresîndu-vă «Cărții prin poștă» din strada Pitar Moș nr. 5, sector 1, București 70151, sau din strada Vulturi, nr. 31, sector 3, București 74123.*

Mai multe corespondente mă întreabă cum să-și confecționeze o fustă cloș. Destul de simplu! Pentru aceasta aveți nevoie de o bucată de material (uni, în carouri, imprimat) care, îndoită, să formeze un pătrat. Deci, dacă materialul are lățimea de 90 cm, aveți nevoie de 1,80 m, iar dacă este dublu-lat — de 70—80 cm. Dintr-unul din colțurile pătratului obținut desenați un arc de cerc cu raza egală cu un sfert din circumferința taliei. Al doilea arc îl desenați la o distanță de primul egală cu lungimea fustei plus 1—2 cm pentru tiv. Lărgimea o stabiliți după preferință (conform liniilor punctate din desen). După aceea îi coaseți în talie un cordon și fusta e gata. Din bucățile rămase vă puteți confecționa, cu puțină fantezie și... răbdare, o vestă sau un bolerou, cu sau fără plătcuțe ori buzunare. Modelul de fustă îl puteți «complica» puțin, adăugîndu-i un volan (în acest caz lungimea va fi mai mică), dantelă (dacă materialul e mai pretențios) sau, pur și simplu, un șnur în culoarea dominantă a imprimeului.

Vă doresc succes.

Olguța

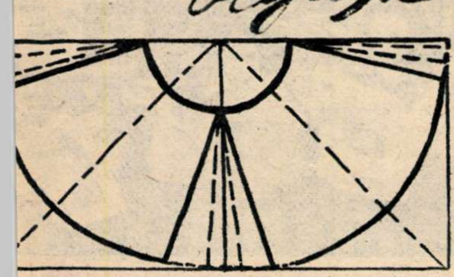

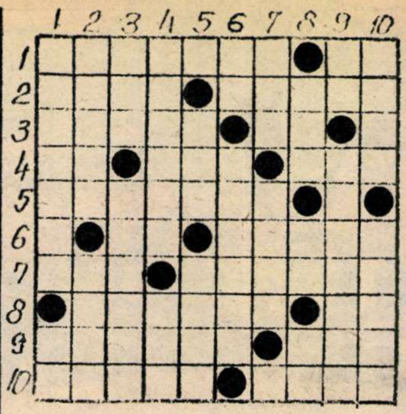

HAI LA MECI!

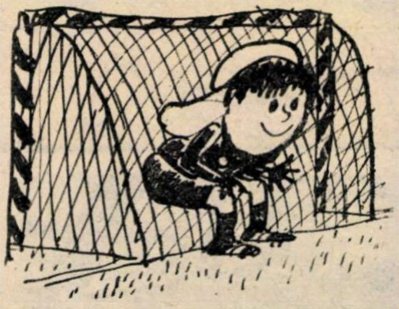

ORIZONTAL: 1) Înaintare la poarta adversă (pl.). Din oală! 2) Celebru ex-fotbalist, supranumit «Perla neagră». Post fotbalistic. 3) Terenuri sportive. Începe campionatul! 4) Și prima repriză! Beteală (înv.). Stropite... 5) A se pregăti pentru meci. 6) Careu! Echipe (fig.). 7) Ecou. Un balon bine... pus. 8) Depășirea fără minge a ultimului jucător advers, poziție penalizată de arbitru. Între cal și călăreț. 9) O etapă deosebit de spectaculoasă. Model. 10) Vedete fotbalistice. A lovi mingea.

VERTICAL: 1) Rolul portarului. Campion. 2) Scena fotbalului. Lovitură de corner. 3) Munți în Norvegia. Cupe. 4) La mijlocul terenului. Fular. 5) Perioade geologice. Transmiterea mingii către un coechipier (pl.). 6) În rînd! Patria sportului cu balonul rotund. 7) Chef de joc. Reprezentat de U.T.A. 8) Lac. Udrescu Sava. Pe tușă! 9) Osie. Întrecut. 10) Teren. Duminică fotbalistică.

DICȚIONAR: TRA.

TEST DE OBSERVAȚIE TEHNICĂ

Dacă roata nr. 1 se va învîrti în sensul indicat de săgeata desenată pe ea, în ce direcție se va înclina acul indicator fixat pe ultima roată?

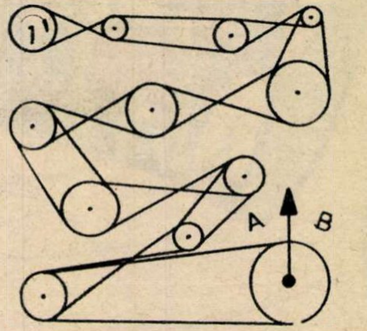

●●●●●●●●

JOCURI TRADIȚIONALE ALE COPIILOR

DE-A VINE LUPUL

Jucătorii trag lîngă un gard trei linii, astfel încît împreună cu acesta să formeze un patrulater — «casa». Un copil intră în «casă», apoi iese fugind. Ținîndu-și mîinile împreunate, cu degetele încleștate, încearcă să-l prindă pe unul din jucători. Dacă atinge un jucător, se reintoarce împreună cu el în «casă». În acest timp, toți ceilalți îi urmăresc, încercînd să-i atingă cu mîna. Cei doi jucători ies apoi din «casă» ținîndu-se de mînă și încercînd să prindă un alt copil. Im felul acesta sînt aduși în «casă», pe rînd, toți jucătorii. Cînd în afara «casei» rămîne unul singur, se face schimb de locuri (cei din «casă» ies afară, iar ultimul jucător rămas afară intră înăuntru) și jocul reîncepe.

(**vechi joc din Drăguș-Brașov**)

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă prof. univ. dr.
EDMOND NICOLAU

La școală s-a organizat un turneu de șah la care au participat elevi din clasele a VII-a și a VIII-a, fiecare participant jucînd o singură dată cu fiecare adversar. În raportul final pe care l-a întocmit arbitrul se puteau citi următoarele: «Cei trei elevi din clasa a VII-a au totalizat opt puncte, în timp ce toți elevii din clasa a VIII-a care erau mai numeroși, au obținut exact același număr de puncte».

— Dar este oare suficient să dai aceste date? Informația este completă? a fost întrebat arbitrul.

— Dacă ținem seama că la acest turneu s-a utilizat metoda standard de punctare (un punct pentru o partidă cîștigată, zero puncte pentru o partidă pierdută, o jumătate de punct pentru o remiză), putem deduce numărul participanților.

Verificați dacă arbitrul are sau nu dreptate. Dacă da, cîți elevi au participat la turneu?

Răspunsul în numărul viitor.

●●●●●●●●

MIHAIȚĂ DRAGĂ, DEGEABA-I DUCI FLORI, ȘI EU I-AM DUS ȘI TOT MI-A DAT UN 4... DACĂ N-AM ȘTIUT LECȚIA!!!

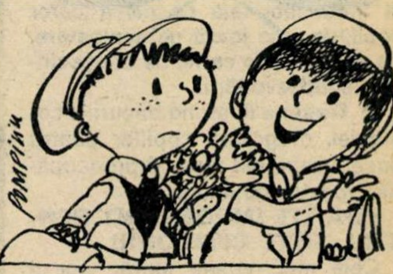

Agenda concursurilor „Cutezătorii“

La Roznov, o frumoasă poveste adevărată, cu un premiu, un cîștigător și o școală model.

Mii de pionieri și școlari din întreaga țară, care participă la concursurile organizate de revista «Cutezătorii», sînt răsplătiți cu diplome, medalii și cu frumoase premii în obiecte. Cele mai multe dintre aceste distincții și premii sînt trimise cîștigătorilor prin poștă, altele însă — pe cele mai mari, mai importante și îndeosebi cele... fragile — sînt transportate și înmînate de către redactori și colaboraratori ai revistei.

Eu sînt unul dintre cei mai vechi și mai statornici colaboratori.

Nu de mult, am pornit iar la drum, încărcat cu premii ca Moș Gerilă. După ce am lăsat o parte din ele la Budieni (Gorj), la Bacău și la Iași, am ajuns, într-una din zile, și la Piatra Neamț, oraș mare și frumos, unde splendidele edificii strălucesc în decorul brazilor. De aici am pornit spre Școala generală din comuna Roznov, unde învață **Liviu Blănariu,** care a cîștigat unul din locurile II la ediția trecută a concursului pe teme de circulație «Pieton 2000»: un casetofon «Dana». S-a bucurat el, dar s-au bucurat și colegii săi, în fața cărora tovarășul Vasile Pruteanu, directorul școlii, a scos în evidență hărnicia, seriozitatea și felul temeinic cu care Liviu își îndeplinește toate îndatoririle și scopurile. La fel ca el sînt însă mulți din cei 701 elevi. Există o străduință continuă de a se obține rezultate cît mai bune la învățătură și în toate celelalte activități. O impresie deosebit de frumoasă ne-a făcut și școala, felul în care este gospodărită. Strălucește de curățenie: perdele și draperii elegante la ferestre, pereții zugrăviți în diverse nuanțe, glastre cu flori peste tot, tablouri. Totul e realizat cu mîinile elevilor și profesorilor aflați într-o continuă activitate care are ca deviză «Școala noastră, ca o floare».

Nicolae Doană

●●●●●●●●

FURNEA

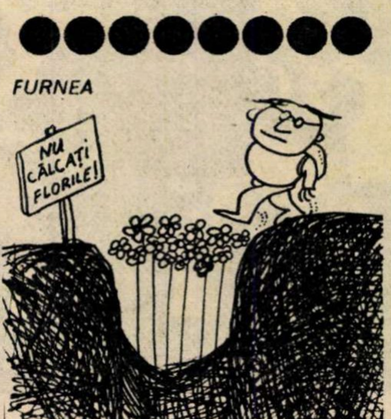
NU CĂLCAȚI FLORILE!

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Redactor de număr:
CONSTANTIN DIACONU
Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

Index 41633

MERIDIANELE PRIETENIEI
UNICEF

UN CONCURS AL RUBRICII «PRETUTINDENI TRĂIESC COPII»

În întîmpinarea zilei de 1 Iunie — Ziua internațională pentru apărarea copilului, rubrica noastră vă invită să participati la un nou concurs, avînd ca temă prietenia, solidaritatea copiilor din România cu copiii din întreaga lume.

Cei care doresc să participe la concurs vor trimite la redacție, **pînă la 31 mai** a.c., următoarele genuri de lucrări:

1) **Note de călătorie, file de jurnal sau povestiri** — însoțite de fotografii, ilustrate, pliante din excursii peste hotare și tabere pionierești internaționale, din alte călătorii efectuate prin B.T.T., O.N.T. sau în cadrul unor contracte de cooperare la care au participat părinții lor.

2) **Însemnări** și **articole** avînd ca temă prietenia cu copiii de pretutindeni; participanții vor reda în lucrările lor — pe baza unei temeinice documentări — gîndurile pe care le nutresc față de cei peste un miliard de semeni de-ai lor ce trăiesc în diferite zone ale globului și îndeosebi față de cei a căror copilărie este lovită de exploatare, de neștiință de carte, de consecințele subdezvoltării.

3) **Desene** ilustrînd bucuriile copilăriei, dragostea copiilor pentru pace, scene din viața și preocupările voastre cotidiene.

FOARTE IMPORTANT PENTRU TOȚI CITITORII!

Cele mai reușite lucrări vor fi publicate în revista «Cutezătorii» la rubrica «Meridianele copilăriei».

ZECI DE PREMII, DIPLOME ȘI MENȚIUNI VĂ AȘTEAPTĂ!

Lucrările vor fi expediate pe adresa: **Redacția «Cutezătorii», Piața Scînteii nr, 1, cod poștal 71554, București,** cu mențiunea **«MERIDIANELE PRIETENIEI — UNICEF».**

Vă dorim succes tuturor!

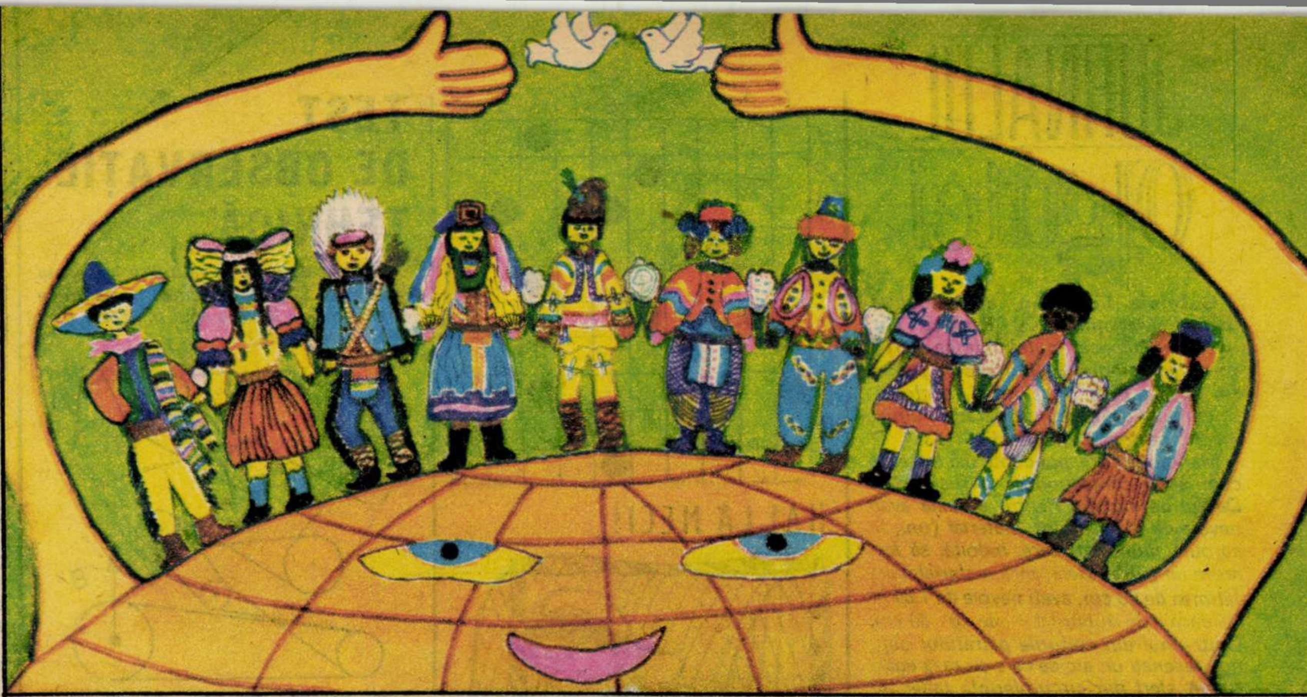

«VREM PACE»

Afiș de Emil Ciubotaru
Școala generală nr. 71, Buzău

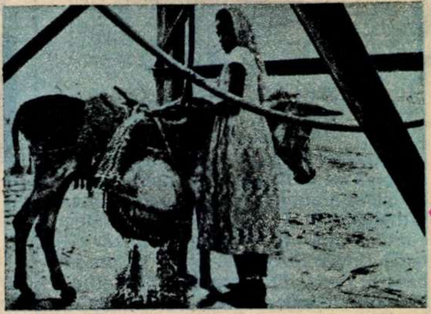

Una dintre milioanele de fetițe din lume care, zilnic, trebuie să parcurgă distanțe de mai mulți kilometri pînă la cea mai apropiată fîntînă pentru a procura apa potabilă necesară familiei.

În fiecare săptămînă, bazinul special al Clubului sportiv de pe lîngă Combinatul chimic din Schwedt, Republica Democrată Germană, este frecventat de cei mai tineri canoiști selectați din școlile orașului. Sub îndrumarea atentă a specialiștilor, circa 70 de tinere speranțe pătrund în tainele sporturilor nautice, antrenîndu-se mai întîi în bazine de dimensiuni reduse, urmînd ca odată cu sosirea anotimpului cald să se avînte pe luciul lacurilor și al rîurilor din vecinătatea localităților.

În Spania a fost inițiată recent o acțiune menită să-i deprindă pe școlari nu numai cu citirea revistelor ce le sînt dedicate, ci și cu cea a ziarelor și a altor publicații destinate adulților. Scopul urmărit este de a-i obișnui pe copii cu ideea de a fi la curent cu evenimentele ce se petrec zilnic în țara lor și în întreaga lume.

Potrivit primelor constatări, pedagogii sînt de părere că această lectură dezvoltă imaginația copiilor și trezește interesul pentru cunoașterea și înțelegerea unor probleme economice și politice din lumea contemporană.

Sosirea primăverii și a întregului ei alai de înaripate a fost întîmpinată de copiii orașului Kiev, U.R.S.S., cu bucurie și mai ales cu intense pregătiri. Mii de căsuțe pentru păsări au fost pregătite încă din timpul iernii și apoi așezate cu grijă de către copii în parcuri și în pădurile din vecinătatea orașului.

În același timp, tinerii prieteni ai naturii au dat un prețios sprijin silvicultorilor, la selectarea semințelor de arbori pentru pepiniere și la plantarea de puieți.

Cutezătorii

NR. 19

Joi, 7 mai 1981,
Anul XV (nr. 710)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Cinstind glorioasa aniversare a partidului, ne angajăm să învățăm, să muncim și să luptăm pentru fericirea patriei urmînd strălucitul exemplu al comuniștilor, al celui mai bun fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu!

1921
1981

8 MAI 1921
CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ROMAN
ORDINEA DE ZI

Foto: Grigore Prepeliță

Ne-am născut în ani de glorii,
ne-am născut în ani de soare —
soare au pe chip copiii
la măreața-aniversare!

«Feți-frumoși» ai bucuriei
creștem spre noi fapte mari,
pionieri ai României,
ageri șoimi și buni școlari.

Scump partid, ne-nveți să creștem
harnici și cutezători —
să fim oameni de nădejde
pentru-al țării viitor!

LUMINĂ DE MAI

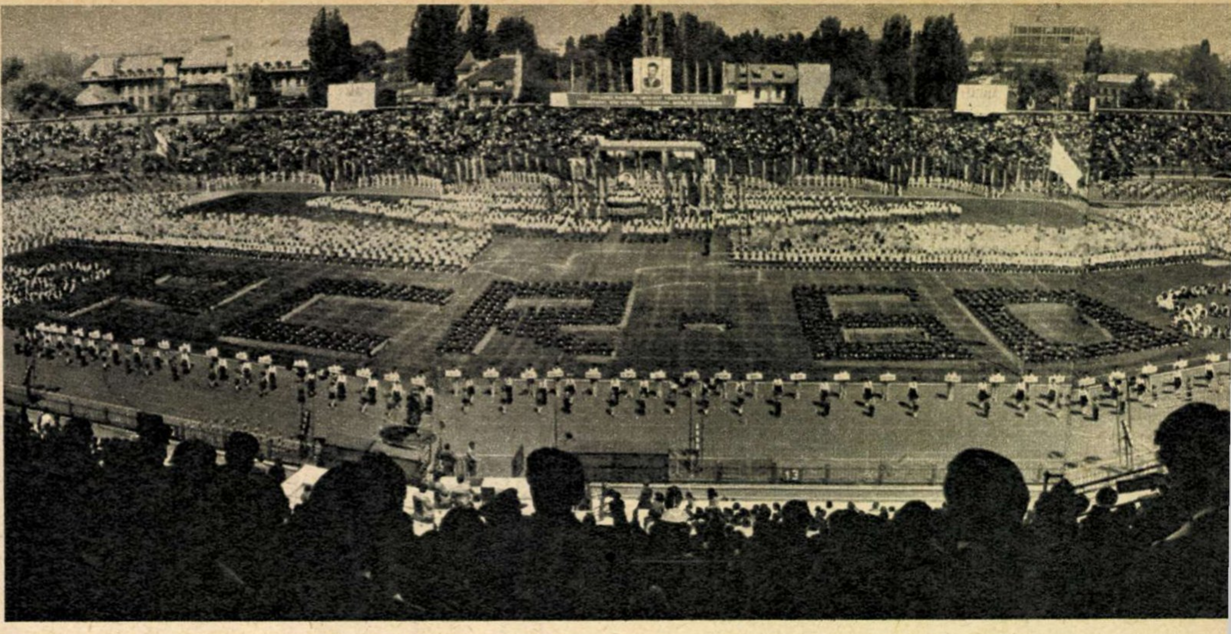

În atmosfera de fierbinte entuziasm patriotic prilejuită de glorioasa aniversare a făuririi partidului nostru, a avut loc, în Capitală, adunarea populară dedicată sărbătoririi zilei de 1 Mai. Toți cei prezenți au trăit din nou puternicul simțămînt al unității indestructibile a întregului nostru popor în jurul partidului, întîmpinînd cu căldura inimii prezența la adunare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți membri ai conducerii de partid și de stat. Prin vibrante cuvinte, prin graiul versului, al cîntecului și dansului s-au dat glas înaltelor sentimente pe care poporul nostru le nutrește față de Partidul Comunist Român, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Acestui atașament îi stau mărturie eforturile tuturor oamenilor muncii de-a înfăptui exemplar programul stabilit de cel de-al XII-lea Congres, pentru dezvoltarea continuă a întregii economii naționale, temelia sigură a creșterii nivelului de trai material și cultural, a întăririi suveranității și independenței României. Poporul întreg, patria întreagă sînt adevărate coloane de lumină înălțate în istorie de către comuniștii zilelor noastre, de către Partidul Comunist Român.

*

Sîmbătă, 2 mai, de Ziua tineretului, pe Stadionul Republicii din Capitală, uteciști, pionieri și șoimi ai patriei au dat glas — printr-o splendidă manifestare cultural-sportivă — atașamentului fierbinte față de Partidul Comunist Român, față de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Înaintea începerii spectacolului cultural-sportiv, miile de tineri prezenți pe stadion au ținut să adreseze o telegramă secretarului general al partidului, președintelui Republicii Socialiste România, în care se spune: «Vă rugăm să primiți, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, expresia celor mai respectuoase și profunde mulțumiri ale tuturor tinerilor și copiilor patriei pentru minunatele condiții de muncă, viață și afirmare create tinerei generații, precum și angajamentul nostru solemn de a munci și învăța, de a ne consacra întreaga putere de muncă și energie cauzei partidului și poporului, înfloririi continue a patriei noastre socialiste.»

Spectacolul de pe Stadionul Republicii (din care vă prezentăm imaginea foto de mai sus) a reprezentat, în același timp, și momentul de debut în ediția a II-a de vară a competiției sportive naționale «Daciada», prilej cu care a avut loc și tradiționalul «Cros al pionierilor».

*

Luni a avut loc în Capitală sesiunea de comunicări științifice «Partidul Comunist Român — inițiatorul și îndrumătorul mișcării revoluționare a copiilor din patria noastră», organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor în colaborare cu Academia de științe sociale și politice, Institutul de studii istorice și social politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România și Academia «Ștefan Gheorghiu».

Sesiunea a reunit lucrări care au prezentat rolul Partidului Comunist Român în organizarea și îndrumarea permanentă a mișcării revoluționare a copiilor și tineretului din patria noastră, tradițiile revoluționare ale mișcării de copii și tineret din România. A fost relevată activitatea desfășurată, încă de la cea mai fragedă vîrstă, în fruntea mișcării revoluționare de tineret de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, revoluționarul încercat a cărui viață și muncă reprezintă cel mai frumos și mobilizator exemplu pentru tînăra generație de astăzi.

În cadrul sesiunii a fost evidențiată atenția deosebită și grija părintească pe care conducerea partidului, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu o acordă creșterii și formării celei mai tinere generații, condițiile minunate de muncă și viață create copiilor din patria noastră ca urmare a politicii înțelepte și clarvăzătoare a Partidului Comunist Român. De asemenea, au fost prezentate principalele obiective și sarcinile actuale care stau în fața Organizației Pionierilor în lumina documentelor celui de-al XII-lea Congres al partidului, a indicațiilor și orientărilor date cu diferite prilejuri de către tovarășul Nicolae Ceaușescu și a fost exprimată hotărîrea fermă a tuturor copiilor țării de a-și aduce contribuția la înfăptuirea Programului partidului.

*

Lîngă florile și bucuria acestui mai sărbătoresc, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor — ucenici ai culorilor și ai frumuseții — prezintă, în cadrul expoziției **«Partidului, inima, gîndurile și faptele noastre»**, *imagini ale copilăriei lor fericite.*

Expoziția omagială de artă plastică, organizată într-una din sălile Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, așezămînt de înaltă rezonanță istorică și revoluționară, cuprinde lucrări realizate de copiii din întreaga țară. Ele sînt alese din zeci de mii de desene, în care pionierii și șoimii patriei au oglindit simțirea lor însorită, recunoștința și dragostea lor pentru partid, pentru țară, pentru fiul și conducătorul viteaz al națiunii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Sînt imagini emoționante, vibrînd de prospețime și sinceritate — așa cum vibrează inimile lor tinere, anii lor cutezători. Realizate în cadrul unui concurs de artă plastică desfășurat în toate unitățile de pionieri, desenele prezentate în expoziție reprezintă un luminos mănunchi de gînduri, fapte și simțiri închinate glorioasei aniversări a Partidului Comunist Român.

Născuți în acești ani de lumină ai patriei, ani în care cresc sub grija, dragostea și îndrumarea partidului, a marelui ctitor al României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, copiii au drept cea mai mare bucurie aceea de a ști că prin tot ce realizează cresc și se afirmă ca fii de nădejde ai patriei, ca demni urmași ai comuniștilor.

Gîndurile și faptele pionierești și-au trimis în această expoziție imagini ale prezentului și deopotrivă făgăduinți ale viitorului. E lumea copiilor harnici, fericiți și talentați — lumea copiilor într-o țară minunată al cărei măreț arhitect este Partidul Comunist Român.

Elena Lulea
Școala generală nr. 66,
locțiitor al președintelui C.N.O.P.

Partidului

E mai,
E soare, e pace, e muncă.
În sate şi-n oraşe
Lumina sărbătorii se revarsă.

Mereu tînăr, mereu puternic,
Copacul se înalţă, creşte, înflorind,
Cu vîrful mîngîie stelele,
Crescut din românescul pămînt.

Şi nu e singur:
Pădure de stejari este
Poporul meu viteaz şi liber,
Pădure de eroi,
De oameni cu inimi uriaşe:
Partidul Comunist Român!

Adriana Niculaie
clasa a VII-a F,
Şcoala generală nr. 141,
Bucureşti

Iubit conducător

Din piepturile noastre de copii,
Cuvintele răsar şi ard ca o văpaie,
Dorindu-vă mulţi ani şi multe bucurii,
Tovarăşe Ceauşescu Nicolae.

Copiii ştiu că viaţa-ntreagă
O dăruiţi acestui brav şi-ncercat popor
Neostenind să faceţi ţara mai frumoasă
Spre comuniste zări, spre viitor.

Iubit conducător, vă-nchinăm întreaga muncă
Şi-nvăţătura noastră şi tot ce e-mplinire
Şi vă urăm din suflet viaţă lungă,
Putere, sănătate şi multă fericire.

Lavinia Mihai
clasa a VII-a C,
Şcoala generală nr. 15, Buzău

BUCURIA DE A FI COPIL

Am văzut lumina zilei, ca fiu al României socialiste, acum 12 ani. Eram cel care împlinea cifra de 20 de milioane a locuitorilor patriei noastre. Pentru părinţii mei ştiu că a fost o mare sărbătoare. Dar nu numai pentru dînşii. Atunci, chiar şi conducătorul statului şi partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au vrut să-l poarte în braţe pe cel ce era, atunci, cel mai tînăr locuitor al României. Dealtfel, la noi în ţară fiecare copil nou venit pe lume înseamnă o bucurie, înseamnă speranţe şi visuri frumoase de viitor. Visuri care prin muncă şi sîrguinţă pot fi întotdeauna împlinite. Eu, de pildă, am crescut mare şi sănătos, înconjurat de dragostea părinţilor, de grija şi atenţia deosebite ale tuturor celor din jur. Sînt acum elev în clasa a VI-a C, la Şcoala generală nr. 12 din Piteşti. Învăţ bine şi vreau să devin constructor. Sînt sigur că voi reuşi.

Acum, la aniversarea celor 60 de ani de existenţă a Partidului Comunist Român, mă alătur cu bucurie tuturor copiilor ţării şi închin gîndurile mele cele mai frumoase tovarăşului Nicolae Ceauşescu, conducătorului stimat şi iubit al României socialiste, precum şi tovarăşei Elena Ceauşescu şi le doresc ani mulţi şi fericiţi, pentru pacea şi bunăstarea noastră, a tuturor.

Daniel Stănciulescu
clasa a VI-a C, Şcoala generală nr. 12,
Piteşti

ORGANIZAŢIEI

OMAGIU PIONIERESC GLORIOASEI ANIVERSĂRI A PARTIDULUI

La glorioasa aniversare a şase decenii de luptă şi victorii ale P.C.R., purtătorii cravatelor roşii cu tricolor — pionierii, toţi copiii patriei, împreună cu educatorii lor, îşi unesc gîndurile şi simţirea în cel mai frumos buchet de flori, flori ale dragostei nemărginite, ale recunoştinţei profunde pentru minunata lor copilărie.

Învăţînd, muncind şi crescînd sub flamura de luptă a partidului ca vrednici urmaşi ai comuniştilor, pionierii patriei aduc la măreaţa sărbătoare a partidului — erou visele lor înaripate, faptele lor cutezătoare dedicate aprofundării cunoştinţelor, pregătirii temeinice pentru muncă şi viaţă, îmbogăţirii universului lor spiritual.

Florile dragostei şi recunoştinţei prind glas şi lumină în fiecare comună, în fiecare oraş, pretutindeni unde, prin grija permanentă a partidului, personal a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu, s-au creat şi se creează copiilor, tinerei generaţii minunate condiţii de viaţă, de formare şi de afirmare la şcoala eticii comuniste, la izvoarele mereu proaspete ale creaţiei, sub semnul cerinţelor majore desprinse din Programul partidului, magistral întruchipate în Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la deschiderea Forumului tinerei generaţii din mai 1980.

Crescînd încă de mici la şcoala muncii şi a omeniei, la şcoala faptelor de vitejie ale acestui popor, copiii deschid ochii într-o lume minunată, care reprezintă întruchiparea idealurilor clasei muncitoare, ale maselor, care — prin Partidul Comunist Român — şi-au rostit răspicat cuvîntul în istorie, a făurit eliberarea naţională şi socială a naţiunii şi a înălţat o Românie nouă, demnă, puternică, frumoasă, prezenţă luminoasă în lumea contemporană.

La vîrsta cravatelor roşii cu tricolor, pionierii învaţă să cinstească înaintaşii, să ducă mai departe faptele lor, îşi sporesc străduiniile de a învăţa cît mai bine, de a se pregăti temeinic pentru meseriile noilor cincinale, pentru a creşte ca buni patrioţi, înflăcăraţi constructori ai societăţii comuniste pe pămîntul românesc.

Aflîndu-ne printre copii şi primind mii de veşti de la ei, din toate judeţele ţării, am simţit cu emoţie cum în această primăvară aniversară — unităţile şi detaşamentele pionereşti, fiecare pionier şi şoim al patriei — participînd entuziast la acţiunea «Tot înainte!», dedicată marii aniversări — au adăugat noi strădanii de autodepăşire la învăţătură, au plantat sute de mii de arbori tineri, au participat la ampla acţiune de recuperare a materialelor refolosibile şi au ajutat părinţii, au vizitat locuri istorice evocînd lupta partidului, s-au întîlnit cu cei mai buni comunişti. Pe ampla scenă a Festivalului naţional «Cîntarea României», pionierii tuturor ţinuturilor româneşti au dat glas dragostei de patrie şi partid, încrederii în viitorul luminos, dovedind că în România socialistă creaţia, munca au izvoare mereu tinere, bogate făgăduinţi; aceleaşi sentimente se exprimă deopotrivă în miile şi miile de aparate şi construcţii, rod al creativităţii tehnice pionereşti, realizate sub semnul de lumină al aceluiaşi festival; în sport, sub semnul «Daciadei», în acţiunile de pregătire pentru apărarea patriei, în excursiile şi drumeţiile lor, pionierii au totdeauna în suflet gînduri de recunoştinţă şi de cinstire pentru părintele drag — Partidul Comunist Român.

Multe dintre aceste acţiuni le-au desfăşurat împreună cu prietenii lor mai mici, şoimii patriei, iar cîteva sute de mii de copii au avut marea onoare şi fericire să primească cravata roşie cu tricolor, să păşească în rîndul Organizaţiei chiar sub semnul acestei mari sărbători, constituind promoţia celei de a 60-a aniversări a partidului.

În zborul înaripat către viitor, copiii au vie în inimă pilda celui mai bun fiu al acestui popor, al părintelui drag şi mult stimat, în a cărui îmbrăţişare, în a cărui grijă permanentă ei văd cea mai curată lumină şi căldură a partidului nostru comunist. Născuţi în anii de glorie ai ţării, ani în care la conducerea destinelor patriei se află ctitorul României socialiste, marele lor prieten şi îndrumător, secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, copiii de astăzi, uteciştii şi comuniştii de mîine, împreună cu educatorii lor, îşi innoiesc prin noi fapte de muncă, de hărnicie, de cutezanţă şi demnitate pionierească Legămîntul lor solemn de a fi totdeauna la înălţimea grijii, dragostei şi încrederii partidului, de a se forma ca vrednici urmaşi ai comuniştilor.

Cutezătorii

PRIN GÎND ȘI FAPTA, OMAGIU PARTIDULUI

O ÎMBRĂȚIȘARE PENTRU TOȚI COPIII ȚĂRII

Există în amintirea mea un moment cu totul deosebit la care adesea mă gîndesc cu cea mai puternică și adîncă emoție: lucrările celui de-al XII-lea Congres al partidului. Acolo, în sala Congresului am avut fericirea, împreună cu alți pionieri, să transmit Omagiul pionierilor patriei, adresat partidului, celui mai iubit și mai stimat fiu al poporului, tovarășului Nicolae Ceaușescu. Mi-aduc aminte cum, firesc, ne stăpînea sfiala, emoția puternică. A fost de ajuns, însă, să întîlnim privirea caldă, zîmbetul luminos, părintesc și plin de duioșie al conducătorului partidului și țării noastre, pentru ca emoțiile să dispară dintr-o dată. Atunci gîndurile noastre fierbinți au prins glas.

Îmbrățișîndu-ne părintește, i-am simțit pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu, ca adevărați părinți. Nu voi uita niciodată îmbrățișarea lor caldă, care, de fapt, îi cuprindea pe toți copiii patriei.

Pentru dragostea cu care sîntem înconjurați, pentru viitorul fericit pe care ni-l asigură nouă, tuturor copiilor țării — gîndurile noastre — acum, la cea de-a 60-a aniversare a partidului, se îndreaptă cu recunoștință către tovarășul Nicolae Ceaușescu, către toți comuniștii țării.

Ruxandra Zamfir
clasa a VII-a A,
Liceul «Ion Creangă», București

PARTID IUBIT, PĂRINTE DRAG, ÎȚI MULȚUMIM!

Sub această deviză se desfășoară întreaga noastră activitate. În cinstea aniversării, la 8 mai, a împlinirii a șase decenii de la făurirea Partidului Comunist Român, pionierii unității noastre și-au îndeplinit 100% angajamentul de muncă patriotică pentru anul 1981.

Unitatea noastră, numărînd doar... 10 pionieri (ne ajută foarte mult și cei... doi șoimi ai patriei), a hotărît să întîmpine acest eveniment sărbătoresc cu note foarte bune la învățătură, dar și la hărnicie.

Ludovic Suciu
clasa a III-a,
Unitatea de pionieri Tirimioara,
județul Mureș

GÎNDURI PESTE ANI

Lîngă mașinile perfecționate care modelează, transformă metalul, ochii limpezi ai copiilor par niște oaze de lumină, cravatele lor roșii cu tricolor par bujori înfloriți. Îi privesc cu dragoste, nu este pentru prima oară cînd îi conduc în vizitele lor la uzină. O fac întotdeauna cu plăcere și de fiecare dată îmi revine în minte propria copilărie. Cu cît interes și uimire pășeam și eu pe lîngă uriașii de metal pe care oamenii îi struneau cu pricepere și îndemînare. Anii pionieriei au rămas în amintirea mea curați și luminoși. Revăd cu duioșie obrajii rumeni de emoție ai băiețelului care primea cravata de pionier. Mă revăd alături de colegii mei în acțiunile de muncă patriotică, la culesul spicelor, sub soarele verii, la plantatul arborilor și arbuștilor, la înfrumusețarea localității.

Dar anii au trecut și îmi amintesc ziua în care am schimbat cravata de pionier cu carnetul roșu de utecist și, mai tîrziu, primirea carnetului de partid care a însemnat momentul cel mai hotărîtor în viața mea. Sînt trepte ale devenirii comuniste pe care le-am urcat datorită grijii partidului. M-am format ca om al uzinei îndrumat întotdeauna de comuniști. Exemplul lor de dăruire în muncă, de responsabilitate, de disciplină, de spirit tovărășesc mi-au călăuzit pașii. Și așa va fi mereu! Vreau să spun că mereu voi fi un membru devotat al partidului și mă voi strădui să mă aflu la datorie în primele rînduri, așa cum am învățat și învăț de la tovarășii mei, comuniștii.

Emil Pancu
subinginer, secretar al
Comitetului U.T.C.,
Întreprinderea «1 Mai», Ploiești

RECUNOȘTINȚĂ FIERBINTE

În preajma sărbătoririi glorioasei aniversări a Partidului Comunist Român, noi, pionierii clasei a VII-a B de la Școala generală nr. 12 din Miercurea Ciuc, dorim să exprimăm recunoștință fierbinte partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, părinte iubit al tuturor copiilor patriei, pentru dragostea și grija deosebită cu care ne veghează copilăria.

Sîntem fericiți că în acest an școlar învățăm într-o școală nouă, frumoasă, care ne oferă minunate condiții de învățătură, de pregătire pentru muncă și viață.

Trăim într-o epocă luminoasă în care întreaga țară înflorește zi de zi. Asemenea tuturor așezărilor țării și municipiul nostru, Miercurea Ciuc, cunoaște ample transformări. Cartiere noi de locuințe, unități economice, noul centru civic și cultural-administrativ se înalță sub ochii noștri. Știm că toate aceste realizări sînt roadele muncii eroice ale clasei muncitoare, ale întregului popor condus de Partidul Comunist Român. De aceea și noi, pionierii, urmînd exemplul comuniștilor, participăm cu dragoste și entuziasm la îmbogățirea zestrei școlii. De curînd am participat la amenajarea unei noi baze sportive și la înfrumusețarea grădinii în care am sădit zeci de specii de flori. Acestor realizări le adăugăm notele bune și foarte bune la învățătură, succesele obținute în realizarea angajamentului la munca patriotică, în îngrijirea parcurilor și spațiilor verzi, a terenurilor de sport și de joacă ce ne sînt puse la dispoziție nouă, copiilor, pentru a crește voioși și sănătoși.

Claudia Nagy
clasa a VII-a B,
Școala generală nr. 12,
Miercurea Ciuc, Harghita

SÎNTEM URMAȘI DE COMUNIȘTI EROI

Peste 300 de pionieri din școlile ora-

EDIȚIE SPECIALĂ PIONIERPRES

REPORTAJUL

prezintă **GEORGE-RADU CHIROVICI**

Știi că ai scris, cel puțin o dată în viață, un reportaj? (Lucrurile stau aproape ca în cîntecul «Căci nu e om să nu fi scris o poezie...»; nu e om să nu fi scris măcar un reportaj.) Reportajul acela a fost compoziția «Cum mi-am petrecut vacanța». A fost o compoziție pe care hai s-o numim «clasică» — dar a fost, totodată, primul tău reportaj. Atunci ai istorisit altora — tovarășului profesor, colegilor tăi — ceva, ceea ce tu știai, iar ei nu. Și aflau de la tine. Acel «ceva» **trebuia să fie deci necunoscut sau aproape necunoscut celorlalți** *(pentru că, altminteri, ce rost ar avea să audă de la tine ceea ce ei știau?),* **să fie interesant** *(pentru că este cel puțin nepoliticos să le spui semenilor lucruri banale, plicticoase, să le răpești timpul, adică,* **să-i pună pe gînduri** *(pentru că orice foaie de hîrtie pe care s-a scris o întîmplare trebuie să-l facă pe cititor să gîndească — altminteri înseamnă că risipim hîrtia) și, la urmă, dar nu lucrul cel din urmă,* **să fie bine scris.**

Acesta este reportajul: **un articol prin care gazetarul, care a făcut o călătorie în cursul căreia a cunoscut niște locuri, niște oameni și a asistat la niște întîmplări** *(sau aceste întîmplări i-au fost evocate), comunică cititorilor simplu, firesc, ceea ce el a aflat.*

Unele manuale de ziaristică definesc reportajul drept «o știre dezvoltată». Așa este. Și acest lucru înseamnă că reportajul se supune, și el, regulii celor cinci elemente: **cine, ce, cînd, unde, de ce?** *De obicei, un reportaj se compune din mai multe știri, portrete, comentarii — și poate apela și la alte genuri gazetărești, despre care ați aflat din numerele trecute sau veți afla din numerele viitoare ale revistei.*

Succes, stimați viitori colegi!

CĂTRE TOȚI CORESPONDENȚII REVISTEI

Pentru a stabili o legătură mai strînsă cu voi, cu membrii subredacțiilor **«Pionierpres-Cutezătorii»** și cu pionierii reporteri ai **«Semafoarelor»** din școli, vă invităm să completați și să ne trimiteți la redacție

FIȘA CORESPONDENTULUI „PIONIERPRES“

- Numele și prenumele . . . .
- Școala . . . . .clasa . . . . .localitatea . . . .
  Județul . . . .
- În ce colectiv (subredacție) lucrezi ca reporter . . . .
- Unde au fost publicate articole sau fotografii realizate de tine . . . . .
  . . . .

Semnătura . . . .

FIȘA CORESPONDENTULUI «PIONIERPRES» VA FI TRIMISĂ, ÎMPREUNĂ CU NOI CORESPONDENȚE, PÎNĂ LA 15 MAI A.C. PE ADRESA: REVISTA «CUTEZĂTORII», PIAȚA SCÎNTEII NR. 1, BUCUREȘTI, COD POȘTAL 71341, CU MENȚIUNEA **«PENTRU RUBRICA PIONIERPRES»**.

şului Cugir — care s-au remarcat în mod deosebit în cadrul diferitelor activităţi pioniereşti, pe scenele Festivalului naţional «Cîntarea României», în întrecerile sportive ale «Daciadei» sau prin strădanie şi perseverenţă şi-au îmbunătăţit «performanţele» la învăţătură — au făcut în zilele vacanţei de primăvară o frumoasă şi interesantă excursie în Capitală. Nu a fost o excursie obişnuită. Ea a încununat un ansamblu de acţiuni organizate de pionierii din Cugir în cinstea celei de-a 60-a aniversări de la făurirea Partidului Comunist Român. În după-amiaza primei zile de şedere în Bucureşti, după ce au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România şi Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România, pionierii din judeţul Alba s-au întîlnit cu tovarăşul Ion Moangă — membru de partid din anul 1937, cînd partidul comunist activa în ilegalitate. Dînsul le-a împărtăşit copiilor din experienţa sa de luptă şi de viaţă, le-a vorbit despre eroi ai clasei muncitoare — cum a fost colegul său de şcoală şi de luptă Vasile Roaită —, despre contribuţia valoroasă a tineretului alături de comunişti în lupta pentru o viaţă mai bună, pentru înlăturarea exploatării şi asupririi. Dialogul viu desfăşurat între pionieri şi invitatul lor s-a constituit într-o veritabilă lecţie de istorie, de luptă şi patriotism, despre eroi ai luptei pentru o viaţă liberă şi demnă, pentru o copilărie senină şi fericită.

IMPORTANT:

Toate subredacţiile «Pionier-pres-Cutezătorii» şi colectivele «Semafor» sînt invitate să trimită redacţiei, pînă la 15 mai a.c., relatări similare privind organizarea şi desfăşurarea activităţii proprii, însoţite de grupaje publicistice în vederea unor apariţii viitoare.

Cei mai activi corespondenţi, membri ai subredacţiilor şi ai colectivelor «Semafor», vor primi diploma de merit «Cutezătorii» şi vor fi recomandaţi în vederea cooptării, de către consiliile judeţene ale Organizaţiei Pionierilor, în colectivele de presă ale Forumurilor pioniereşti, 1981.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

A GÎNDI ÎMPREUNĂ, A ACŢIONA ÎMPREUNĂ

O tabără care îşi schimbă locul (în vacanţa de iarnă a fost la Buşteni, în vacanţele ce urmează va fi în alte locuri), dar nu şi participanţii. Poate că forţa, eficienţa ei stau şi în această caracteristică: prin contacte repetate pionierii participanţi au învăţat să se cunoască, **au învăţat să înveţe unii de la alţii.** Cu atît mai rodnic este acest schimb de experienţă cu cît pionierii acestei tabere posedă o astfel de experienţă — şi încă, la un nivel deosebit de ridicat ei sînt locţiitori ai preşedintelui C.N.O.P. şi membri ai C.N.O.P.

La un an de la cea de-a IV-a Conferinţă naţională a Organizaţiei Pionierilor, la un an de la marele Forum al tineretului, organizaţia întreagă se află în momentul unui rodnic bilanţ, al unor deschideri fertile spre Forumul pionierilor din vara ce se apropie. Dezbaterea — formulă de muncă şi de conducere colectivă devenită tradiţională printre pionieri — a fost şi de această dată aici, la Săliştea Sibiului, deosebit de operativă. Pe prim plan, aspectele muncii şi ale învăţăturii. Alte teme: propaganda vizuală în unitate, aspecte ale vieţii de organizaţie, conţinutul acţiunii «Mesageri ai prieteniei pioniereşti» (ce va avea loc la Cluj-Napoca) — iar ca un corolar al tuturor dezbaterilor, programul apropiatului Forum naţional al pionierilor.

O dezbatere, desigur, nu înseamnă, neapărat, o şedinţă. «Sîntem în dormitorul acesta cîţiva buni amici care ne-am mai întîlnit şi alte dăţi» — spune Mihail Puşcaş din Satu Mare. «Discuţiile noastre continuă şi aici, şi pe afară la joacă sau în drumeţie. Cum a fost ieri în drumeţia de la Tilişca (cetate dacică n.n.). Uneori ţi se pare că totul îţi este cunoscut — dar dacă asculţi cum aplică şi altul aceeaşi metodă, constaţi cu surprindere că mai ai multe de învăţat.» «De exemplu?» «Iată, binecunoscuta noastră preocupare pentru îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură. De fapt nu numai creşterea notelor şcolare este scopul preocupărilor noastre, ci mai ales educarea unor convingeri serioase, adînci.» «Ai dreptate.» «Există practica legăturilor noastre cu părinţii elevilor-problemă. Toată lumea o ştie — dar rezultatele diferă de la un judeţ la altul, de la o şcoală la alta. Colegul meu din Biled — Timiş, Cristian Popescu, mi-a povestit cîteva situaţii. Are dreptate. Nu merge să aplici metoda aceasta oricînd şi cu oricine. Trebuie să te interesezi din vreme cine sînt părinţii pionierului respectiv, ce fel de raporturi există între acest pionier şi părinţii săi etc.» «Şi mai ales, să nu uiţi să vorbeşti cu comandantul-instructor. Aici, cum singur ai spus-o, nu sînt permise greşelile; nu mergem la uşa omului sau la locul de muncă, cu toată clasa, în reclamaţie». «Da, desigur».

Un locţiitor al preşedintelui C.N.O.P., un membru al C.N.O.P., are posibilitatea ca prin contactele sale mai largi (cu pionieri şi adulţi), prin acţiunile la care participă în calitatea sa de reprezentant să-şi creeze un punct de vedere mai cuprinzător asupra vieţii pioniereşti. Dar mai ales, tot prin datele funcţiei sale, el poate fi, pe rînd, cînd un mesager al experienţei din judeţul său, cînd o antenă — sensibilă la tot ce se întîmplă în ţară — a celor pe care îi reprezintă. Nimănui mai mult decît lor, deci, nu li se potriveşte mai bine întrebarea — de fapt, dubla întrebare:

HOTĂRÎRILE FORUMULUI TINEREI GENERAŢII PRIND VIAŢĂ

1. Ce experienţă, idee, din judeţul tău (şcoala ta) ai propune-o şi altora?
2. Ce experienţă, idee, din alte părţi (judeţe, şcoli) ai vrea s-o aducă la tine acasă (şcoală, judeţ)?

Să-i ascultăm pe cîţiva.

Acela care ştie multe, poate învăţa şi mai multe!

«Eu aş propune şi altora ceea ce noi înşine, adică Şcoala generală Fîrtăneşti, judeţul Galaţi, am preluat de la Bălăşeşti. Acesta e un sat foarte mic, îndepărtat, din judeţul nostru. Am auzit că şi-au făcut două sere. Am vorbit cu tovarăşa comandant-instructor, am fost în documentare — şi acum sîntem gata: construcţiile, sămînţa. acoperişul. Unele idei nu sînt grozave, aşa, ca idei; dar cînd le transformi în fapte, rămîi surprins de cîte satisfacţii îţi aduc.» (Emil Mlăjeru).

«Emil are dreptate. Ce şcoală nu are corul său, uneori şi orchestra ei. Avem şi noi, sîntem şi noi (Şcoala generală nr. 29, Brăila) laureaţi ai fazei judeţene a Festivalului naţional «Cîntarea României». Şi totuşi, bucuria cea mai mare pe care ne-a adus-o această orchestră este alta. Ea a creat în toată şcoala o atmosferă specială: copiii sînt mai uniţi, mai activi, mai prietenoşi, mai apropiaţi de învăţătură. În ceea ce priveşte partea a doua a întrebării, mă preocupă în aceste zile de tabără să aflu de la colegii mei metode mai eficace de mobilizare a pionierilor şi şcolarilor la îndeplinirea angajamentului la muncă patriotică. Nu-i vorba numai de îndeplinirea cifrelor propriu-zise — mă preocupă însă faptul că uneori această activitate se desfăşoară cam în pripă, nu are efectele educative scontate.» (Bebi Turcu).

«Înainte de a veni în tabără am citit în «Start spre viitor» un material cu scheme pentru realizarea unor aparate şi instrumente pentru autodotarea şcolilor. De fapt, iniţial mă avertizase un prieten, Sorin Alexiu. Sînt foarte interesante şi simplu de construit. Le-am adus cu mine. Aş putea spune că i-am convins pe majoritatea dintre colegii de tabără să încerce, la întoarcere să le dea viaţă.

În ceea ce mă priveşte, am învăţat multe de la colegii mei de tabără. Nu de la toţi, desigur: unora le cam place să vorbească de formă. De aceea apreciez foarte mult părerile serioase, verificate, ale lui Vlad Ileş din Piatra Neamţ sau ale lui Leonard Lungu, din Slătioara, Olt. În dezbateri, aici, ei nu s-au prea distins, eclipsaţi de alţii, mai... oratori; pe urmă însă, în discuţii restrînse, mi-am dat seama că la ei s-au realizat multe. Îmi propun ca, atît cît îmi stă în putinţă, în şcoala mea, în judeţul pe care îl reprezint, să contribui la orientarea pionierilor cît mai hotărît spre fapte.» (Mihail Puşcaş, Şcoala generală nr. 6, Satu-Mare.)

*

O vacanţă frumoasă la Săliştea Sibiului, într-o tabără devenită tradiţională atît prin stabilitatea componenţei sale cît, mai ales, prin eficacitatea ei politico-educativă: aici, reprezentanţi ai pionieriei româneşti au învăţat o dată în plus că a conduce în mod democratic înseamnă în mod esenţial **a gîndi împreună şi a trece la fapte, de asemenea, împreună.**

Ilie Traian

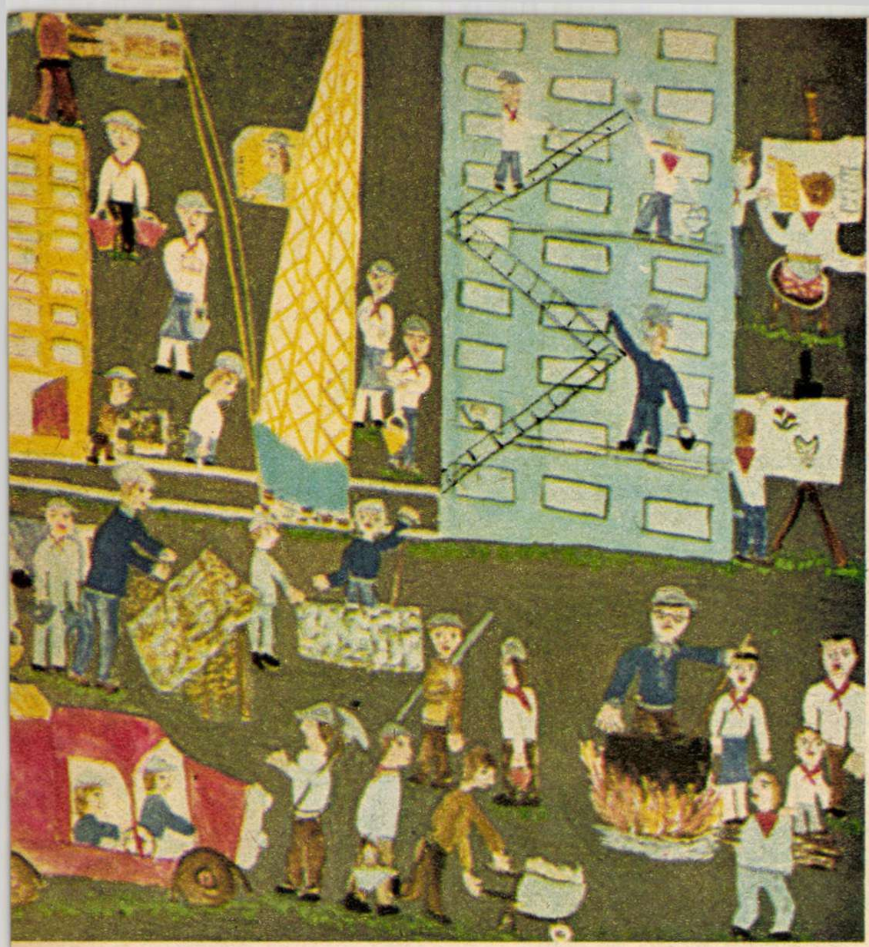

Șantier — Irina Nemțoiu — clasa a III-a — Bîrlad.

Primăvara — Desen de Cezarina Juverdeanu — clasa a V-a — Bîrlad.

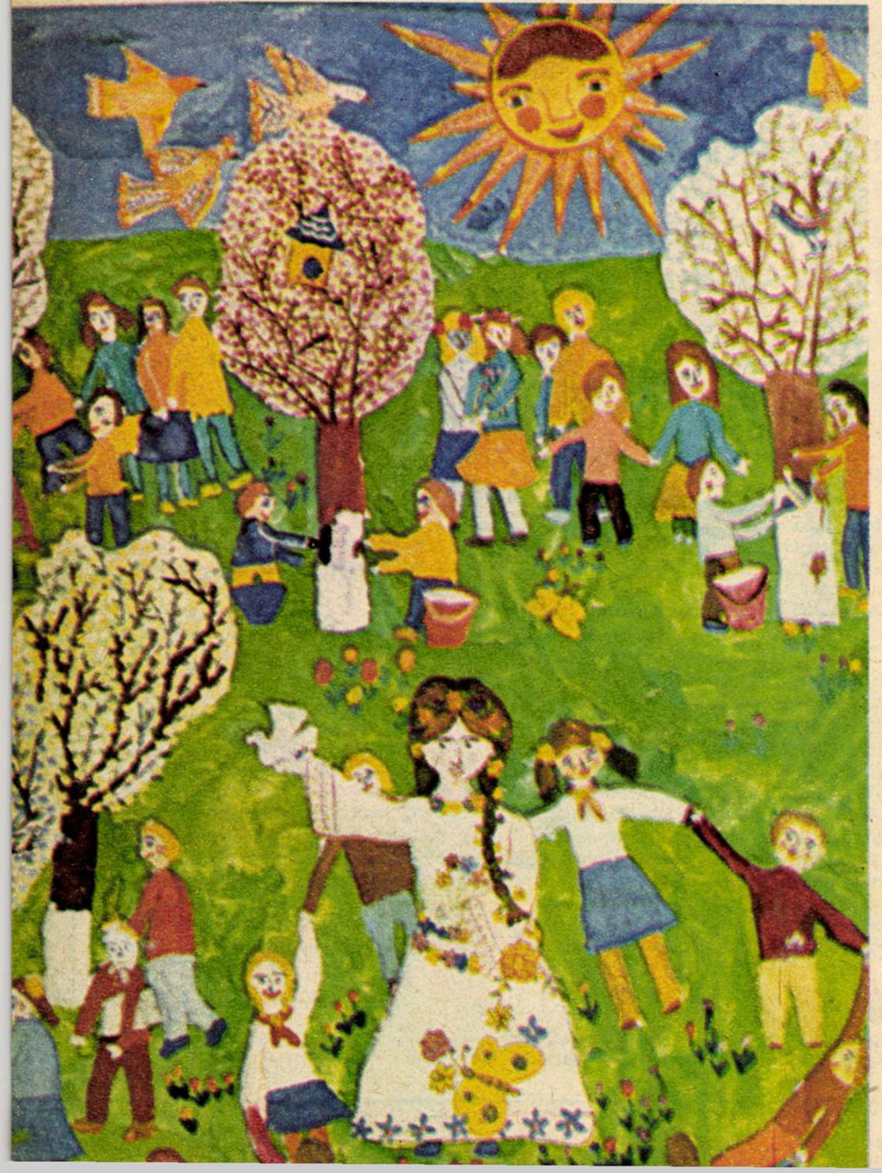

«Ne revine tuturor, îndeosebi tineretului patriei noastre, datoria de a ne dovedi urmași demni ai generațiilor care s-au jertfit pentru interesele patriei și poporului, pentru idealurile socialismului și comunismului! În spiritul acestor înalte idealuri, cinstind trecutul înaintașilor, să facem legămînt că nu vom precupeți nimic pentru triumful socialismului și comunismului în România, pentru interesele poporului și patriei noastre socialiste, pentru afirmarea pe întreaga planetă a idealurilor de dreptate socială și națională, de echitate, pentru izbăvirea omenirii de război, pentru bunăstarea, independența și fericirea fiecărei națiuni!»

NICOLAE CEAUȘESCU

DIN LUCRĂRILE SOSITE LA CONCURSUL NOSTRU

Partidul

Partidul este luptă și chemare
Spre tot ce este drept și-nălțător,
Spre viitor e rampă de lansare —
Sprijin la greu și înțelept învățător.

Partidul sîntem noi și este țara
În el ne sînt și crezul și tăria;
Partidul este tot, e primăvara,
Partidul — Ceaușescu — România!

Rodica Voicu
clasa a VII-a A,
Liceul pedagogic, Rm. Vîlcea

60 de ani lumină

Ești zîmbetul livezilor de mai,
Ești primăvara vieții noastre noi,
Ești răsăritul soarelui pe plai,
Partid al unei clase de eroi!

Ești cîntecul muncii biruitor,
Ești dragostea de mamă, tu ne crești!
Ești faptă și al viselor izvor,
Partid, tu pentru noi azi totul ești.

La glorioasa ta aniversare
Șaizeci garoafe roșii-ți dăruim;
Pentru copilăria noastră-nfloritoare
Partid, din suflet noi îți mulțumim!

Corina Abramovici
clasa a VIII-a B,
Școala generală nr. 4,
Cîmpulung Moldovenesc,
jud. Suceava

SOARELE

E primăvară. Pentru noi, pionierii și uteciștii din clasa a VIII-a A, astăzi este o zi deosebită. Ne vom întîlni cu un tovarăș comunist care a luptat în ilegalitate și care ne va relata întîmplări din viața lui și a altor ilegaliști. I-am pregătit și o surpriză. Sperăm că o să-l impresioneze: un buchet de poezii compuse de noi și un buchet de garoafe roșii. Cu cinci minute înainte de ora stabilită, după ce în prealabil ne-am aranjat uniformele de pionieri și utecisti, ne-am așezat în bănci și am așteptat în liniște deplină pe tovarășul Vasile Pîrîu și pe tovarășa comandant-instructor. Eram emoționați cu toții. Deodată ușa s-a deschis și alături de tovarășa comandant-instructor a intrat un om în vîrstă, cu păr cărunt, de statură potrivită, slab, expresia feței arătînd că odată, demult, în trecut, a avut mult de suferit. L-am salutat cu toții cu școlărescul:

— Bună ziuaaaaa...!

Dumnealui ne-a răspuns:

— Bună ziua, copii! cu o voce neobișnuit de tinerească. La invitația tovarășei instructoare a luat loc simplu între noi. Noi, între timp, ne-am reocupat locurile în bănci. Discuția a început-o tovarășul Pîrîu:

— Dragi copii, a început el, mă numesc Pîrîu Vasile și sînt membru de partid de 40 de ani. După cîte ați aflat, poate, de la tovarășa voastră comandant-instructor, am luptat în ilegalitate. Am mai aflat că voi doriți să vă povestesc întîmplări din viața mea și a altor ilegaliști. Este adevărat sau am înțeles eu greșit?

— Da, este adevărat, am răspuns noi cu glasurile sugrumate de emoție.

— Păi... atunci eu zic să încep cu o întîmplare care pe mine, sincer să fiu, m-a impresionat foarte mult. Este o întîmplare adevărată la care am participat atît eu cît și alți ilegaliști. În întîmplările pe care am să vi le relatez, unor ilegaliști am să le spun pe numele adevărat, iar altora pe numele conspirativ, acestora din urmă o să le spun așa pentru că nici pînă în ziua de azi nu le cunosc numele adevărat. Dar să nu vă plictisesc cu lucruri de acest fel, ci să încep să vă povestesc.

...Era în anul 1943. Pe atunci aveam 24 de ani și eram membru de partid de aproape 3 ani. Era iarnă și era frig. Am primit sarcina să lipim manifeste pe zidurile caselor din Vatra Luminoasă. Eram trei echipe a cîte patru oameni, deci în total vreo 12 oameni. Dar printre acești oameni se afla și o fată, pe care o cunoșteam sub numele conspirativ de Ioana, Ioana Dumitrache. Toți îi spuneam Ioana. Ioana era o fată nu prea înaltă, cu păr lung și negru ca pana corbului, buclat. Era atît de încrezătoare în partid, încît majoritatea timpului ei liber și-l consacra acțiunilor conspirative. În seara aceea făcea parte din aceeași echipă cu mine și cu încă doi băieți. Pentru ca în decursul acțiunii noastre să nu avem neplăceri, patru tovarăși făceau de pază în zona în care acționam. În caz că se apropia patrula sau «mutre» suspecte se iveau pe neașteptate în zona în care operam, cel care era de pază trebuia să orăcăie de trei ori ca broasca.

În acea noapte, pînă la ora unu noaptea, totul a decurs normal. Am lipit majoritatea manifestelor cînd, deodată, cei din echipa mea au observat că o siluetă care, se pare că stătea de mai mult timp în umbră, a început să se furișeze de-a lungul zidurilor, «culegînd» alte trei umbre după ea. Ne-am dat

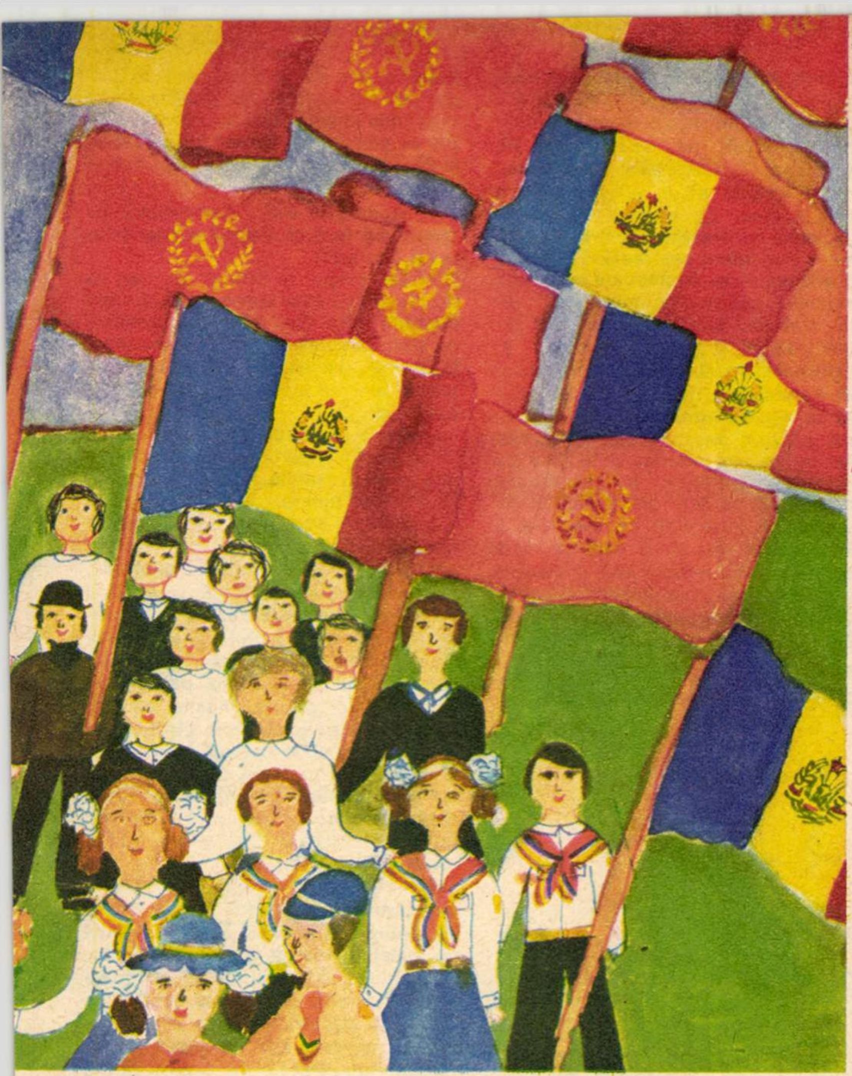

Sărbătoare — Afiş de Vereş Ileana — clasa a VII-a A — comuna Sălard, jud. Bihor.

seama că acţiunea noastră a fost descoperită de poliţie şi că de la începutul acţiunii am fost urmăriţi. Mi-am sfătuit tovarăşii să lucreze mai departe, fără să dea de bănuit că au observat ceva, dar, pentru orice eventualitate, să fie gata să fugă şi să se ascundă. Le-am comunicat adresele secrete la care, în caz de nevoie, să se ascundă, aceste adrese fiindu-ne asigurate de către tehnic. («Tehnicul» era o grupare de comunişti care asigura, în caz de nevoie, case în care cei urmăriţi de poliţie să se ascundă.) Le-am mai atras atenţia să alerge cît pot şi, în caz că vor cădea în mîinile poliţiei, să nu trădeze. Şi măsurile luate de noi s-au dovedit a fi, mai tîrziu, bine gîndite.

Deodată, în liniştea nopţii, s-a auzit de două ori un orăcăit de broască, iar al treilea a fost întrerupt la jumătate de o bufnitură scurtă, urmată de strigătul unui paznic:

— Fugiţi! Poliţia! Fugiţi! Fu...! dar n-a mai apucat să continue, pentru că un foc de armă i-a curmat firul vieţii.

În urma indicaţiilor date de mine, oamenii şi-au umplut buzunarele cu manifeste şi-au luat-o la fugă în direcţii diferite. În fuga noastră, mai aruncam cîte un manifest prin curţile oamenilor. Am alergat toată noaptea cu poliţia după mine şi abia spre ora cinci dimineaţa am scăpat de ea, furişîndu-mă printre muncitorii care mergeau la lucru. La fel ca mine au alergat şi ceilalţi tovarăşi ai mei. Dar, în urma încăierării cu poliţia, doi oameni de-ai noştri şi-au pierdut viaţa, iar alţi trei au fost capturaţi de poliţie. Printre aceştia era şi Ioana, fata al cărui zîmbet mă urmărea de la o vreme. Îmi venea să-i plîng de milă cînd mă gîndeam ce-o aştepta, deoarece am mai fost şi eu de cîteva ori în situaţia ei, dar am scăpat cu bine. Nu ne făceam probleme că o să trădeze, dar de ce ne temeam noi cel mai mult era că ea n-o să supravieţuiască chinurilor pe care le va suferi. Şi în curînd bănuielile noastre s-au confirmat. Ioana nu ne-a trădat, cu toate că a trecut prin cele mai cumplite chinuri pe care poliţia şi siguranţa le aplicau comuniştilor. A fost bătută, biciuită cu «pisicuţa», cum se spunea pe atunci biciului împletit din fire de liţă. A fost iar biciuită, tot cu «pisicuţa» sub duşuri de apă rece, a fost cufundată ore întregi cu capul şi cu întreg corpul în apă, în frig. I-au smuls unghiile de la mîini şi de la picioare, i-au implîntat ace şi pile în locul lor, i-au strîns picioarele în presă. Cu nimic n-au putut s-o înfrîngă.

«Cine îţi sînt tovarăşii? Cum îi cheamă? Care sînt numele lor conspirative? Care sînt adresele conspirative? Care sînt parolele? Cine vi le procura? La îndemnul cui aţi acţionat?» erau întrebările pe care ei i le puneau.

Dar nu mai avea cine să răspundă. Ioana murise.

...A murit demonstrînd tuturor că soarele nu poate fi stins nici măcar cu sînge, că poţi frînge un trup sau un creier, dar nu poţi distruge un vis, un ideal...

În laboratorul de istorie se aşternuse o tăcere deplină. Se putea ghici cu uşurinţă la ce se gîndeau copiii:

— Oare vom şti vreodată cîţi oameni şi-au dat viaţa pentru a ne oferi nouă viitorul luminos, pe care ei l-au visat, dar n-au mai apucat să-l vadă?

Gloria Bucur
clasa a VIII-a A,
Şcoala generală nr. 19,
Sibiu

DE LA COMUNIŞTI ÎNVĂŢĂM CUTEZANŢA REVOLUŢIONARĂ

AŞ VREA SĂ FIU CA EL

Nenea Lazăr locuieşte în blocul nostru, pe aceeaşi scară cu mine. Prin viscol, prin ploaie, ori pe vreme bună, în fiecare dimineaţă pleacă la fabrică grăbit să nu întîrzie. Lucrează la Întreprinderea de tractoare şi maşini agricole din Craiova. Într-o zi, cînd stăteam pe banca din faţa blocului nostru, am aflat multe lucruri frumoase despre omul acesta cu fruntea largă, ager în mişcări care te priveşte senin, cu ochii lui verzi.

L-am rugat să-mi povestească cum a ajuns controlor de calitate în această mare întreprindere craioveană.

Mi-a spus că a venit dintr-o comună de pe valea Dunării-Lişteava — ca elev la Şcoala profesională «7 Noiembrie» din Craiova, secţia sculer-matriţer. După ce a absolvit cursurile acestei şcoli, s-a încadrat ca muncitor la secţia sculărie a întreprinderii, unde de 18 ani intră zi de zi pe poarta acestei citadele industriale. Între timp s-a înscris la Liceul seral pe care l-a absolvit în 1971.

«...Mi-aduc aminte — spunea cu zîmbet pe buze vecinul meu — că acum 18 ani am intrat cu timiditate în hala acestei uzine şi am trecut la bancul de lucru. Atunci am făcut cunoştinţă cu maistrul principal Ion Vîrjan. Aici am întîlnit oameni minunaţi care m-au crescut şi m-au învăţat tainele meseriei: pe bătrînul Jan Ionescu, pe Titu Nicolăescu, care în curînd vor preda ştafeta muncii.

În anul 1974 am fost primit în rîndurile comuniştilor, devenind membru al Partidului Comunist Român. Muncind cu rîvnă şi cu spor, am fost promovat în munca de controlor tehnic de calitate. Controlez dispozitive de matriţe şi ştanţe care produc piese necesare reperelor ce compun tractorul. În munca mea pun accent pe calitatea lucrărilor executate de muncitorii secţiei noastre... Noi, controlorii tehnici şi Nicolae Predatu, şeful serviciului, căutăm să nu ne scape nici o greşeală în executarea tuturor pieselor care merg la montarea noului tractor pe care-l avem în fabricaţie. Cu două dintre tipurile de tractoare fabricate la Craiova am cîştigat anul trecut medalia de aur la tîrgurile internaţionale de la Brno şi Leipzig.

Multe dintre tractoarele lucrate de noi la Craiova pot fi întîlnite acum pe tarlalele din R.D.G., Iran, Chile, Congo...

În afară de acestea mai lucrăm maşini de împrăştiat gunoiul de grajd, remorci pentru tractoare, cisterne necesare transportului de carburanţi şi alte unelte agricole: pluguri, grape, semănători etc.

În timpul liber merg la film cu Ileana şi Iulian, copiii mei, merg la teatru, citesc şi fac chiar şi sport.

— Muzica vă place?

— Da. Sînt în formaţia de cor a întreprinderii noastre, unde anul trecut am participat în cadrul Festivalului naţional «Cîntarea României» la faza judeţeană şi am obţinut locul al III-lea. Acum sîntem clasaţi din nou pentru faza judeţeană.

— Ce mult aş vrea să lucrez şi eu în întreprinderea dumneavoastră, nene Lazăre! E greu?...

— Nu este greu. Trebuie să înveţi să-ţi însuşeşti o cultură generală, apoi să îndrăgeşti meseria de sculer-matriţer pe care trebuie s-o execuţi la locul de muncă. E adevărat că orice muncă este grea, dar dacă o faci cu plăcere şi din pasiune atunci îţi pare uşoară şi frumoasă.

Seara am stat de vorbă cu mama despre munca dintr-o fabrică, despre felul meseriilor şi i-am zis: aş vrea să fiu ca nenea Lazăr, mamă.

— Bine. Dacă vrei tu!...

Camelia Cismaru
clasa a V-a, Liceul
„Nicolae Bălcescu"
Craiova

Prin mărturii nepieritoare, gloria eroilor comunişti străbate istoria însufleţind şi mai mult dragostea şi devotamentul tinerelor generaţii pentru patrie, partid şi popor.

DIN ANTOLOGIA LITERATURII PENTRU COPII ȘI TINERET

CONSTANTIN CHIRIȚĂ

BIBLIOGRAFIE

- — **CIREȘARII**, ciclu de romane în cinci volume (Premiul Uniunii Scriitorilor):
  1. **CAVALERII FLORII DE CIREȘ**
  2. **CASTELUL FETEI ÎN ALB**
  3. **ROATA NOROCULUI**
  4. **ARIPI DE ZĂPADĂ**
  5. **DRUM BUN, CIREȘARI!**
- — **ÎNTÎLNIREA**, roman în 2 volume (Premiul Uniunii Scriitorilor)
- — **PASIUNI**, roman
- — **LIVADA**, roman
- — **TRILOGIE ÎN ALB**, ciclu de romane:
  1. **TRANDAFIRUL ALB**
  2. **PESCĂRUȘUL ALB**
  3. **ÎNGERUL ALB**
- — Piese de teatru:
  - — **ADÎNCIMI** (Premiul Uniunii Scriitorilor)
  - — **OȚELUL**

Vă urez, dragii mei, să vă asemănați
„Cireșarilor" și zburați purtați
de romantismul lor:
în visele, trăirile
și cutezanțele voastre.

Constantin Chiriță

PASIUNI

— fragment din romanul cu același titlu —

Mușat devenise un om al secției. Muncitorii nu mai aveau nici o taină față de el. Îl amestecau în toate bucuriile și necazurile lor, uneori chiar încercau să-l ia cu ei în excursii sau la petreceri. La aceste invitații rezista însă. Orele erau încă prețioase pentru el. Se scuza, încurcat, invocînd pretextul oboselii și al studiului.

Și în ziua aceea, privind alinierea perfectă a grupului de mașini, Mușat retrăi senzația care-l urmărea de multă vreme. Parcă avea în fața ochilor un raft în care cineva, odată, aranjase cîteva cărți. Cărțile fuseseră răsfoite, citite, adnotate, dar își ocupau mereu locurile vechi din raft. Nimeni nu schimbase vreodată ordinea lor. Erau numai zece volume, asemeni celor zece mașini de precizie din secție. Toate împreună constituiau opera unui singur scriitor. Toate se legau între ele prin ordine: volumul I, II, III etc. Această ordine îl neliniștea pe el. Oare numerotarea volumelor reprezenta ordinea lor reală? Sau reprezenta convingerea arbitrară a cuiva, impusă și stabilită apoi definitiv prin vreme și rutină? Relațiile dintre mașini se împleticeau, ofereau imaginea unei construcții cu mai multe linii dispuse anarhic, întretăindu-se, ciocnindu-se, evitîndu-se, aglomerîndu-se. Ordinea dintre ele era aparentă, nu forma, nu alcătuia un circuit perfect. I se părea că luînd volumul IV și citindu-l, pentru a putea continua lectura, pentru a urmări perfect narațiunea, trebuia să apeleze la volumul VII, iar după lectura acestui volum, narațiunea continua în volumul II, apoi în volumul V. Găsirea ordinii perfecte, a șirului care să continue perfect narațiunea întregii opere, ar fi însemnat o muncă enormă. Existau 3 628 800 de posibilități de aranjare a celor zece volume și din aceste milioane una singură era cea adevărată. Pe aceasta voia el s-o găsească. Calcula fără încetare, folosind metoda punctelor fixe, pe care le asemăna cu niște puncte de reper. Stabilise locul precis al cîtorva volume. Ele nu trebuiau schimbate. Celelalte volume trebuiau orînduite în raportul strîns pe care-l aveau cu aceste puncte fixe. Calculul se simplifica enorm. Numărul posibilităților de aranjare se reducea. Pivoții ficși, punctele de reper îi constituiau volumele sau mașinile I, III, VI, VIII și X. Celorlalte volume sau mașini trebuia să li se găsească o nouă ordine. La capătul calculelor sale reuși să stabilească o ordine pe care o considera cea reală. Pentru ca narațiunea să se desfășoare continuu, volumele păstrînd numerotarea veche, trebuiau aranjate în această ordine: I, IX, III, VII, IV, VI, V, VIII, II, X. Distribuite astfel, puteau fi numerotate normal: I, II, III, IV, V etc. Narațiunea nu mai era întreruptă, viciată, alterată. Lectura devenea plăcută și mai ales nu se mai pierdea atîta timp cu căutarea continuării. În construcția nouă, liniile nu s-ar mai fi încîlcit, nu s-ar mai fi întretăiat, nu s-ar mai fi ciocnit între ele. Ar fi fost ca niște segmente ale aceleiași linii: o dreaptă divizată convențional în zece segmente. Numai redistribuite în această ordine, mașinile principale din secție s-ar fi încadrat într-un circuit firesc de producție. Capacitatea întregii linii ar fi crescut enorm. Producția secției ar fi sporit cu o pătrime.

Mușat profită de un moment de răgaz și-l sili pe Aburel să-i asculte părerea. Șeful secției îl privi la început ca pe un apucat. Figura lui nu trăda numai uimire și neîncredere. Trăsăturile lui exprimau și o teamă nelămurită. Mușat nu ținu seama de aceasta. Nici nu se uita la Aburel. Își continua demonstrația matematică, fără nici o oprire, fără nici o ezitare, cu acea limpezime de cristal care-i fascina pe studenți. Părea alt om. Era atîta siguranță, atîta putere de convingere în vorbele lui, îi erau atît de familiare și de supuse formulele și simbolurile, încît Aburel trăi o adevărată revelație. Uitase obiectul acelei expuneri care amenința să năruie din temelii edificiul cîtorva ani de muncă; urmărea vrăjit cursul acela de matematică superioară, făcut cu o risipă de argumente și de detalii, cu o profunzime și o claritate de care un singur om era capabil. Nu avu putere să răspundă imediat; nici nu mai știa despre ce este vorba, se uita neîncrezător la Mușat. Cînd deschise gura, începu să se bîlbîie:

— Dumneata ești... dumneata... Nu cumva ați fost studentul academicianului Stoian?

— Da, răspunse Mușat. Eu cred că ordinea reală este aceea pe care v-am demonstrat-o. S-ar putea să greșesc, nu știu. Calculele mele dau însă această ordine... iar efectul noii așezări exprimat în cifre indică un spor de producție de 25%.

— Dar e cu neputință! se trezi brusc șeful secției. Demonstrația matematică e ireproșabilă... încă nu mi-am revenit din uimire... dar nu se poate! Cum? M-am convins și eu după atîția ani. Aici fiecare metru cub de vid are un rol... Aici se șlefuiesc bijuterii... Dumneata nu înțelegi că și decorul secției se împlinește undeva în produsele acestea de metal? E o unitate, o armonie... oamenii se mișcă într-un anumit fel și ritmul pașilor lor, și mișcările printre mașini care îi obișnuiesc cu o anumită elasticitate, totul, totul aici se revarsă în stilul lor de lucru, și prin acest stil — în calitatea excepțională a producției. Putem oare să batjocorim această armonie? Eu am încercat o dată și am trăit o mare dramă.

Uimirea veche a inginerului se mutase parcă pe fața lui Mușat. Nu-și închipuise că în omul acesta copleșit de metal, apăsat de greutatea metalului existau și alte valențe. Se încadrase și el în poezia și armonia secției, ca un dactil ascultător, ca o silabă necesară, pe care anii își puseseră accentul, acceptînd-o și armonizînd-o printre celelalte sunete.

— M-am gîndit și eu, îi răspunse Mușat. Și eu mi-am format aceeași impresie ca dum... neata. N-am simțit repulsie în fața armoniei. Dimpotrivă, m-am apropiat, încerc să mă identific cu ea. Dar eu cred că în armonia de aici s-a strecurat o anumită disonanță. Cîteva sunete stridente s-au furișat în ritm, l-au alterat, dar urechile prea obișnuite nu le-au mai putut deosebi. Eu mi-am formulat o simplă opinie... nu numai din spirit de exactitate... Mi-am închipuit că aranjînd mai bine notele... melodia va fi cîntată mai bine și răsunetul ei va fi mai potrivit.

Aburel tăcea. Se uita la hîrtiile pe care Mușat îi însemnase capitolele esențiale din demonstrație. Știa că nu mai are nevoie de ele ca argumente. Voia să vadă cifrele cu dorința de a fi obligat la luciditate, la cruzime, la adevăr. Știa că nu va putea preface niciodată un doi în trei sau un cinci în patru fără să adauge sau să scadă o unitate. Cifrele erau precise. Cum putea să li se împotrivească?

— Nu știu, tovarășe Mușat. E prea neașteptat; prea brusc s-a întîmplat totul. Nu cred că mă țintuiește inerția, pentru că mi se zbat tîmplele, și... pentru că doare undeva.

— Eu v-am spus... Nu am urmărit nimic... M-a neliniștit ceva, umblînd de atîtea luni prin secție... Am simțit un raport intim între mine și ordinea aceasta aparentă... Trebuia să deslușesc cauza ca să scap de senzație... Întîmplător, noua ordine se dovedește mai utilă... Aici însă, încetează atribuțiile mele...

Aburel scăpă un gest de surprindere. Își închipui că n-a auzit bine sau n-a înțeles bine ultima frază a lui Mușat.

(Continuare în pag. 11)

ORIZONT ȘTIINȚIFIC

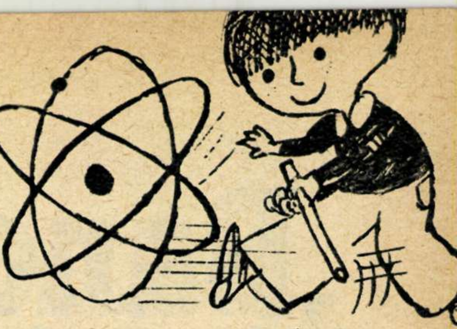

AFIRMAREA SPIRITULUI CREATOR-COORDONATĂ A DECENIULUI ȘTIINȚEI, TEHNOLOGIEI, CALITĂȚII ȘI EFICIENȚEI

În anii din urmă sîntem martorii unor fenomene fără precedent în istoria noastră: apariția și afirmarea impetuoasă a creației tehnice de masă.

Țara noastră se poate mîndri cu o foarte bună tradiție în domeniul invențiilor. Cine nu cunoaște numele unor inventatori ca Traian Vuia și Henri Coandă? Care pionier nu ar putea numi cel puțin cîteva din invențiile cele mai de seamă ale unor autori din România?

În ultimele decenii inventatorul a încetat să mai fie o figură rară. Invenția și inovația au devenit elemente cotidiene, parte integrantă a activității din fabrici și uzine, universități și institute de cercetare. Printre semnatarii brevetelor de invenție se afirmă un mare număr de specialiști care lucrează direct în producție ca muncitori, tehnicieni, ingineri.

Un cadru stimulativ extrem de propice creației tehnico-științifice originale de masă îl formează Festivalul național «Cîntarea României». instituit din inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și susținut prin participarea a zeci și zeci de mii de oameni ai muncii.

Amploarea creației noastre tehnice este demonstrată elocvent de creșterea continuă, cincinal după cincinal, a numărului brevetelor de invenție acordate de O.S.I.M. În ultimii cinci ani ele au depășit 12 000. Numai în primul trimestru al anului 1981 au fost depuse peste 800 de cereri de brevetare. Nu este de mirare. Aportul însemnat al României la creația tehnică mondială situează țara noastră pe locul 16 în lume, înaintea unor țări cu mare tradiție tehnico-științifică, precum Austria, Canada, Belgia ș.a.

O profundă semnificație are pentru viitorul României socialiste participarea tineretului și chiar a copiilor la creația tehnică. Ea este cu adevărat remarcabilă.

În acest sens putem vorbi despre purtătorii cravatelor roșii cu tricolor ca despre cea mai tînără generație de creatori, cărora cercurile de profil din cadrul școlilor și caselor pionierilor și șoimilor patriei din întreaga țară le oferă un mediu propice dezvoltării pasiunii lor pentru cercetare, chiar la această vîrstă. Contribuția lor în acest domeniu este cu adevărat remarcabilă, fapt care dovedește din plin înțelegerea necesității actuale și de perspectivă a societății noastre socialiste. Numai în anul 1980, spre exemplu, un număr de 1 380 de tineri au realizat invenții, iar zeci de mii au preluat spre rezolvare 23 015 teme.

Deosebit de instructivă este studierea zonelor spre care se îndreaptă căutările cele mai recente. Invențiile brevetate în 1981 propun soluții originale privind găsirea unor surse noi de energie, folosirea mai rațională a celor existente, obținerea de produse noi și modernizarea celor cunoscute, mecanizarea și automatizarea proceselor industriale, obținerea unor noi rase de animale și soiuri de plante, mai productive și mai bine adaptate condițiilor noastre. Se acordă o atenție specială realizării unor produse care să le înlocuiască pe cele importate, conceperii unor tehnologii, metode și instalații de prospectare și exploatare a noi zăcăminte de materii prime. De mare interes sînt brevetele privind valorificarea materialelor recuperabile, protecția mediului, epurarea apelor reziduale, repunerea în circuitul productiv a unor substanțe utile.

Preocuparea tot mai largă pentru progresul tehnic merge mînă în mînă cu grija pentru transpunerea în viață și generalizarea celor mai bune soluții. În aceasta vedem o garanție a mersului nostru înainte, la care sîntem cu toții părtași — muncitori și proiectanți, cercetători și studenți, elevi și pionieri.

Ing. Ion Constantin
șeful biroului examinare prealabilă
și înregistrări internaționale
din cadrul O.S.I.M.

TRANSMITE YO9BFY

Aparatul cu care eu și prietenul meu, Stelian Marc, ne vom prezenta anul acesta la concursul de creație tehnică «Start spre viitor» aparține radiogoniometriei de amatori.

Amîndoi frecventăm radioclubul Casei pionierilor și șoimilor patriei din Cîmpina, condus de tovarășul Lucian Băleanu, maistru instructor (indicativul YO9IF), din clasa a III-a, adică de patru ani. De ce aici și nu la altă activitate? Pentru că pe mine mă pasionează această parte a tehnicii. Cît despre Stelian... Deși are numai 12 ani, lucrează deja individual, are indicativul YO9BFY și este cel mai tînăr radioamator din țară. Pînă acum el a stabilit 397 de legături cu șapte țări, a cîștigat cîteva premii, printre care locul II la concursul «Pionierii anului 2000», organizat de Federația română de radioamatorism în 1980, la Oradea, locul I la Cupa caselor pionierilor și șoimilor patriei, în septembrie anul trecut, și un loc III, anul acesta, la același campionat, secția radiotelegrafie-sală.

Colaborarea noastră are și ea o vechime, ca să spun așa: în anul 1979 ne-am prezentat la concursul de jucării de la Constanța cu» Robotul de tir», realizat împreună cu Daniel Medan, acum în clasa a VII-a, lucrare care a cîștigat premiul I.

Dar acum să vă prezentăm aparatul nostru, **emițătorul cu automat și releu de timp RGA.** Elementul deosebit, nou, îl reprezintă releul de timp, care declanșează și oprește automatul; în felul acesta nu numai că se înlocuiește operatorul, dar programarea exactă, începînd cu momentul startului, exclude și eventualitatea suprapunerii emisiunilor și a subiectivității în aprecierea concurenților. Prima variantă a releului era gîndită cu două tranzistoare, dar nu avea suficientă stabilitate și de aceea am înlocuit-o cu un alt releu cu circuit integrat BETA-741.

Releul singur poate fi folosit și în alte domenii care necesită automatizarea programată a unor operații ca, de pildă, pornirea și oprirea unor utilaje industriale.

Emițătorul aparatului este tranzistorizat, conține trei etaje și este realizat în întregime, ca dealtfel și celelalte componente, cu piese de producție internă. Pentru ca ansamblul RGA să fie complet, mai trebuie și **receptorul,** creație colectivă a radioclubului nostru. De dimensiuni reduse, avînd forma unui pistolet cu carcasă de aluminiu turnat, acesta are un unghi de directivitate ascuțit, sens foarte bun și un consum mic de energie — funcționează cu două elemente de 1,5 V.

Bineînțeles că intenționăm să perfecționăm montajele, astfel ca în faza finală aparatul să aibă un format avantajos și estetic, dar... acesta este «secretul» nostru. Pînă atunci însă și eu, și prietenul meu, mai avem cîte o idee. Eu aș vrea să realizez un robot care să supravegheze niște operațiuni mai simple și care va avea forma unei sfere. Aș mai vrea să fac și o orgă de lumini, poate pe același principiu ca și releul emițătorului nostru. Stelian, ca un pasionat radioamator ce este, intenționează să construiască un tranceiver pentru toate benzile de radioamatori, cu receptorul și emițătorul în aceeași cutie. Nu știm încă dacă acestea vor reprezenta aparate de concurs, dar nouă ne place să lucrăm la ele, este pasiunea noastră, pe care o asociem bine, credem noi, și cu celelalte două: matematica și fizica.

Bogdan Mihai Manolache și
Constantin Stelian Marc
Casa pionierilor și șoimilor
patriei Cîmpina, jud. Prahova

ȚARA MUNCII, ȚARA ÎNVĂȚĂTURII

Banca de onoare

«BANCA DE ONOARE»
START

O clasă ca oricare alta: a șaptea G. Un detașament asemeni atîtor altora. Și totuși, din cele ce vor urma, veți înțelege că cei treizeci și doi de pionieri dintr-a șaptea G au traversat o experiență mai puțin obișnuită. Să vă spunem ce s-a întîmplat.

Așa se făcuse că la G se întîlniseră, parcă anume, băieții cei mai pasionați după fotbal (și numai după fotbal) și fetele cele mai plimbărețe (uneori și certărețe). Altfel, copii simpatici și veseli, mai ales, indiferenți la notele slabe din catalog și la nemulțumirile exprimate de tovarășii profesori. Faima de cea mai slabă clasă la învățătură, din școală, nu-i impresiona prea mult. Doar în vară le-a fost mai greu, mulți dintre ei fiind nevoiți să-și transforme vacanța într-un adevărat trimestru școlar. Numai așa se puteau reîntîlni cu toții într-a șaptea. Și s-au reîntîlnit. Cam triști și nemulțumiți, mai ales aflînd că pentru noul an școlar nici unul dintre tovarășii profesori nu s-a arătat prea doritor să le fie diriginte. A fost, poate, prima oară cînd au avut senzația unui adevărat duș rece. La prima oră de dirigenție, așteptată cu multă emoție, în clasa lor a intrat, cu zîmbetul pe buze, tovarășa profesoară de limba română, Alexandrina Cotuțiu...

ȚARA MUNCII ȚARA ÎNVĂȚĂTURII
BANCĂ DE ONOARE

BANCĂ DE ONO
«BANCA DE ONOARE»
Cutezătorii - START

*

Ne-am aflat, de curînd, în Școala generală nr. 13 din Galați. Ne-am exprimat dorința de a-i cunoaște pe cei mai harnici pionieri, de a afla care sînt deținătorii însemnului «Banca de onoare».

— Am putea să mergem la detașamentul clasei a VII-a G... O să aflați lucruri interesante, ne-a explicat alegerea tovarășa comandant-instructor și a început să ne povestească despre ceea ce se petrecuse acolo cu un an în urmă.

La intrarea în clasă eram, cum s-ar zice, «în temă». Mai aflasem însă, și un lucru surprinzător: **întreaga clasă obținuse,** de curînd, **însemnul «Banca de onoare»**! Firesc, eram nerăbdători să aflăm ce se întîmplase între timp? Cum fusese posibilă această adevărată performanță? Iată ce ne-au mărturisit noii noștri prieteni:

Maricica Ilie (comandantă de detașament): Acum mi se pare că «a fost odată, ca niciodată...» ce se petrecea în detașamentul nostru. M-am gîndit mult ca să-mi explic lucrurile. După părerea mea, totul a pornit de la atmosfera de indiferență creată încetul cu încetul, de la faptul că nici măcar noi, cei din comandament n-am acționat decît sporadic.

Geta Roșca (venită numai de anul școlar trecut în clasă): Este curios cum am acceptat de la început situația pe care o găsisem. Într-un fel, îmi convenea că nu se lua atitudine cînd mai întîrziai, sau dacă nu erai atent la ore. La prima vedere, se părea că ne înțelegeam cu toții de minune.

Leontin Neagu: Eu, de pildă, îmi ziceam că dacă mă ocup și de frații mai mici, fac destul. Și ceilalți își aveau propriile scuze pentru rezultatele slabe de la școală.

— Totuși, ce s-a petrecut, cum a survenit schimbarea în bine?

Mariana Boboc: Nu dintr-o dată. Dar radical. Am avut o discuție, ca într-o familie, cu tovarășa comandant-instructor. Am cîntărit totul, am spus lucrurilor pe nume și împreună am hotărît o mulțime de măsuri. Fiecare trebuia să răspundă de realizarea unei sarcini: prezența la școală, disciplina în timpul orelor, folosirea judicioasă a timpului liber, organizarea acțiunilor de muncă patriotică, a vizionării de spectacole, a activității sportive etc. Ne-am făcut și propria bibliotecă. Apoi «Semaforul» a început să semnaleze primele victorii. Note din ce în ce mai bune, atmosferă de lucru, de interes. Și multă ambiție.

Alexandrina Cotuțiu (dirigintă și comandant-instructor): Acum sînt cei mai inimoși copii, după părerea mea. Muncitori, hotărîți. Experiența de anul trecut le-a folosit mult. Ar fi fost, desigur, mai bine să nu fi trecut prin ea, dar, important este că în cele două trimestre nici unul nu a mai rămas corigent. Acum lupta este pentru învingerea mediocrității. Și vom ieși învingători. Sînt sigură, după cum îi cunosc eu. La munca patriotică și-au depășit cu toții angajamentul cu 300%! E o dovadă că și-au luat în serios datoria de elevi și pionieri. De aceea, cu toții — pionierii din comandamentul unității și tovarășii profesori — am fost de părere că a VII-a G merită cu adevărat «Banca de onoare».

Un detașament întreg — unit și hotărît — care luptă pentru învingerea unor greutăți, pentru autodepășire, pentru calitate și prestigiu, merită, desigur, să ocupe aceeași bancă — aceea de onoare.

Elena Mănescu

Nota redacției: Dragi prieteni, așteptăm să ne trimiteți fotografii și scrisori în care să ne relatați despre colegii voștri care prin perseverență și hărnicie au obținut rezultate din ce în ce mai bune la învățătură și au primit însemnul «Banca de onoare», însemnul autodepășirii.

PASIUNI

(Urmare din pag. 8)

— Dumneata reduci totul la contemplație? întrebă el. Sau te gîndești să faci cuiva o anumită favoare?

Mușat ridică din umeri. Se pregătea să părăsească biroul.

— Tovarășe inginer, nu am obiceiul să impun un adevăr. Dacă nu se impune singur... ori nu e clar, ori nu e valabil adevărul... ori...

— Stai! îl opri șeful secției. Cred că ai vrut să spui un anumit lucru. Ori nu e valabil adevărul... ori cei cărora li se demonstrează... nu sînt apți să-l înțeleagă, adică nu sînt cinstiți...

— Ori nu e necesar adevărul... preciză Mușat. Un pod care ar uni două maluri ar putea fi necesar sau nu. Dacă locuitorii de pe cele două maluri se înțeleg sau nu... Ei ar putea să-l transforme în adevăr imediat... Eu, văzînd malurile pe o distanță mare, fără nici o legătură între ele, pot numai să proclam adevărul. Nu să-l impun... La favoare însă nu m-am gîndit... Dumneata crezi că lumina are nevoie de favoare pentru a alunga întunericul?

— E foarte ciudat... răspunse gînditor Aburel. Se întîmplă ceva ciudat sau s-a întîmplat ceva ciudat. Îmi pare rău că nu ne-am cunoscut mai îndeaproape pînă acum. Trebuie să-ți mărturisesc că te-am privit cu suspiciune. M-am lăsat influențat de anumite convenții. Aș vrea să discut mai pe îndelete cu dumneata. Aș vrea să cunosc amănunte din viața dumitale...

Mușat se îndreaptă din nou spre ușă.

— V-aș ruga un lucru... Nu... nu e o rugăminte... E o stare... Poate că dumneata ești altfel. Eu... Doi oameni foarte apropiați... Unul dintre ei mi-a povestit viața lui abia cu trei ani în urmă... Celălalt, nici pînă astăzi... Nu e ca și cum ai goli un pahar de apă.

ÎN TREI PĂTRATE

Definițiile de la 4 orizontal și 12 vertical au fost înlocuite cu cîte un X. La o dezlegare corectă a pătratelor, pe aceste două rînduri vor apărea denumirea unui municipiu din nordul țării noastre, reședință de județ (4), și a unei binecunoscute Stațiuni balneoclimaterice de pe Valea Oltului (12).

ORIZONTAL: Administrația asigurărilor de stat (abr.). 2) Comună în județul Mehedinți. 3) Vapori de apă (sing.). 4) X. 5) Salcîm. 6) Făcut fire. 7) Melodie. 8) Categorică. 9) «Orașul de pe Mureș» amintit documentar din secolul al XII-lea. 10) Comună în județul Vaslui. 11) Comună din județul Covasna.

VERTICAL: 5) Sat în comuna Horea, județul Alba. 6) Alt sat, în comuna Ciacova, județul Timiș. 7) Oraș în U.R.S.S. 8) Centru urban 9) Anexă la motocicletă. 10) Mineral. 11) Stat din Asia centrală. 12) X. 13) Lumină. 14) Deteriorat. 15) Tentație pentru pești.

GEORGETA DUMITRU

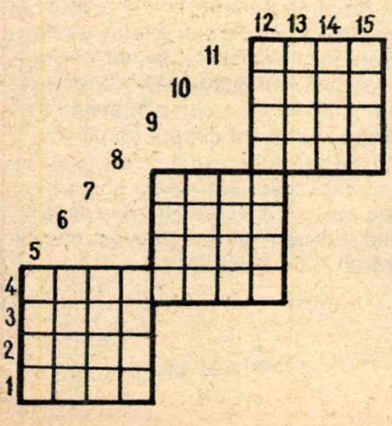

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

Răspuns la problema din numărul trecut.

Să notăm cu **n** numărul elevilor de clasa a VIII-a participanți la turneu. Fiecare a jucat cu fiecare adversar o singură dată. Cum sînt $n+3$ participanți, fiecare are $n+2$ adversari. Și cum la fiecare partidă participă doi jucători, avem $(n+3)(n+2)/2$ partide, deci numărul total de puncte realizate este $(n+3)(n+2)/2$.

Fie **m** numărul de puncte realizat de un elev din clasa a VIII-a; împreună acești elevi vor totaliza **mn** puncte. Adunînd la acest număr cele opt puncte ale elevilor din clasa a VII-a, ajungem la relația $8+mn=(n+3)(n+2)/2$, ecuație ce trebuie rezolvată în numere întregi. Singura soluție posibilă este $n=5$, $m=4$. Au fost deci în total opt elevi participanți la turneu, s-au jucat $8\times7/2=28$ de partide, s-au totalizat 28 de puncte, repartizate astfel: opt puncte — cei trei elevi de-a VII-a; $5\times4=20$ de puncte — elevii de-a VIII-a; în total 28 de puncte.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

PĂDUREA DE LILIAC DE LA PONOARE

Valea Prislopului, învăluită în parfumul de liliac al pădurii de la Ponoare, a fost cîndva un cuib al haiducilor olteni, iar mai tîrziu al pandurilor. La început de primăvară, ea devine o vale a soarelui, a florilor. Liliacul de toate culorile, de la albul imaculat la crem, aproape galben, de la mov la albastru închis, înflorește în poiana plasată pe albia de altădată a Prislopului, în suprafață de 20 ha, cît ține pădurea.

Aici se încheie urcușul în serpentine largi, de pe care se vede splendida panoramă a munților Mehedinți. Și tot aici, arbustul de liliac și-a găsit locul potrivit pentru a crește și a înflori. El este protejat de lege, ca un valoros monument al naturii.

Pădurea de liliac de la Ponoare este situată în nordul Olteniei, la numai 5 km de orașul Baia de Aramă. În zilele însorite de primăvară au loc aici serbări cîmpenești, adevărate festivaluri ale portului popular, ale cîntecului și jocului.

În imediată apropiere se află o serie de frumuseți naturale, de curiozități, care numai aici se pot vedea, înscrise la rîndul lor în patrimoniul monumentelor naturii. Drumețind spre pădurea de liliac de la Ponoare, ne putem opri să admirăm Podul Zăton, pod natural de piatră, rezultat al acțiunii apei asupra rocilor calcaroase. Aici a fost cîndva gura peșterii Ponoare ce se află în apropiere. Prin prăbușire, o stîncă prelungă s-a transformat într-un pod de piatră lung de 61 m, care face legătura între lacurile Zătonul Mic și Zătonul Mare.

IOANA VASILIU

NUMERE ÎNCRUCIȘATE

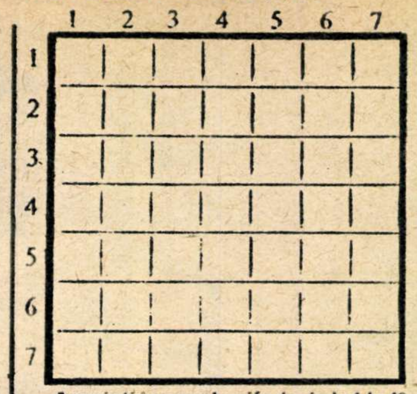

Aranjați în casete cifrele de la 1 la 49 în așa fel încît, prin adunare, să dea 175 atît pe rînduri orizontale și verticale cît și pe diagonale.

NUMISMATICA

Începutul monedei românești este strîns legat de coloniile grecești din Dobrogea — Histria, Callatis, Tomis — unde circula moneda greacă acceptată de geto-daci. Spre sfîrșitul secolului al V-lea și începutul secolului al IV-lea î.e.n., geto-dacii și-au bătut monedă proprie, aceasta avînd o remarcabilă execuție tehnică. Pe aversul monedelor apărea un cap de tînăr, iar pe revers un călăreț. Pînă în secolul al XIX-lea au circulat pe teritoriul țării noastre emisiuni monetare din vremea regilor macedoneni, monedele lui Filip al II-lea și Alexandru cel Mare, sub forma staterilor și drahmelor, scutul macedonean, tetradrahmele Macedoniei Prima, drahmele din Apollonia și Dyrrachium (porturi grecești la Marea Adriatică), ultimele fiind prezente în tezaurele găsite în Transilvania și Moldova. În secolul I î.e.n., monedele dacilor circulă paralel cu denarul roman republican. La început monedele dace imitau drahmele și didrahmele grecești, geto-dacii folosind ca material argintul curat, mai apoi în aliaj cu arama. Ei au lăsat tipuri monetare specifice anumitor zone geografice: tip Vrancea, Muntenia, Oltenia. Prin centralizarea statului efectuată de regele Burebista (secolul I î.e.n.) se înlătură moneda regională și se adoptă denarul roman republican și cel imperial. După retragerea stăpînirii romane din Dacia, este adoptată și moneda bizantină (emisă în perioada de la Arcadius — anul 395 — pînă la căderea Constantinopolului — 1453).

Întemeierea Moldovei și a Țării Românești ca state de sine stătătoare prilejuiește și apariția unor noi sisteme monetare. Astfel, în Țara Românească, primele monede au fost emise în anul 1365 de Vlaicu Vodă. Ele purtau numele de ducat (după ducatul venețian apărut în 1202), dinari și bani. Acestea au pe avers stema basarabilor, iar pe revers coiful cu acvila muntenească. În perioada lui Radu I Basarab (1377—1383), monedele se diversifică. In timpul lui Mircea cel Bătrîn (1386—1418) apar monede cu efigie, cu stema basarabilor, domnul în costum de gală cu mantie și coroană.

I. PENESCU

(Va urma)

DIN AGENDA EXPEDIȚIILOR „CUTEZĂTORII"

Pentru echipajele care în vara aceasta vor porni în expediții, avînd ca obiectiv principal cercetări etnografice și folclorice, am de făcut, în mod deosebit, o singură recomandare: să-și aleagă în așa fel itinerarele, încît acestea să străbată nu numai zone și localități al căror potențial etnografic și folcloric este binecunoscut, ci și altele, mai puțin călcate de către specialiști. De pildă, echipajelor care merg în Munții Apuseni, pe lîngă localități ca Gîrda de Sus, Albac, Cîmpeni, Avram Iancu, le recomand și altele, precum Mărișel, Ocoliș, Poiana Vadului care, deși la ele se ajunge ceva mai greu, oferă aceleași posibilități de cercetare — dacă nu și mai mari — în acest domeniu. În felul acesta, șansele expediționarilor de-a descoperi noi comori de etnografie și folclor, de a-și spori contribuția la evidențierea și conservarea acestora, vor fi incomparabil mai mari.

În rest, regulamentul oferă, prin prevederile sale, atît cadrul corespunzător de desfășurare a acestei activități, cît și suficiente și calificate indicații, ceea ce impune respectarea acestuia atît în litera, cît și în spiritul lui.

prof. dr. ION VLĂDUȚIU
Institutul de etnografie și folclor,
membru al juriului republican

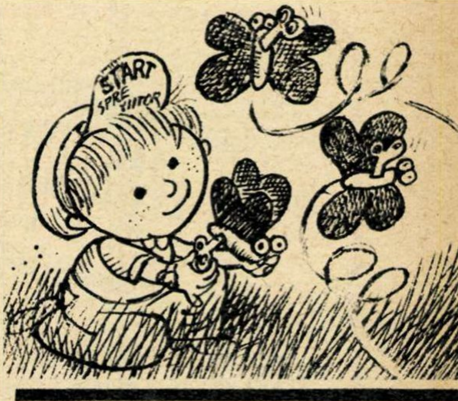

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Redactor de număr:
ELENA MĂNESCU
Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033
12 pagini, 1 leu

Patria

Ți-am zis mai întîi Pămînt
și ecoul s-a întors în trecut...
Ți-am zis apoi Cer
și trilul ciocîrliei s-a sprijinit ca un
arc între Carpați și Mare.
Ți-am zis Țară
și-atunci mi-am simțit ființa tresărind
de legende și doine,
fiindcă numele tău e rupt din inima mea, țară!
Pentru că îți simt pulsul,
îți simt chemarea...
Numele tău e roua dimineții
și fericirea de a trăi liber
și în pace cu toții...
Numele tău e putința de a visa,
e soarele în zîmbetul
copiilor.

Liana Mihai
clasa a VIII-a A,
Liceul pedagogic, Rm. Vîlcea

Cravata roșie cu tricolor

Dacă voi fi întrebată
Ce culori iubesc mai mult?
Voi răspunde senină
Întorcîndu-mi fața
spre munții înalți, argintați de zăpadă,
spre stejarii statornici și brazii gătiți de paradă;
spre grote de aramă și aur, și cărbuni încă ascunși,
spre dealuri încărcate de poame și struguri aprinși;
spre pădurea de sub care pe șesuri licărind,
curg rîurile limpezi de veacuri mii șoptind;
spre cîmpiile largi, aurite de grîu,
în care băieți și fete blonde înoată pînă la brîu;
spre macii purpurii ai Bărăganului întins;
spre Dobrogea bătrînă cu verdele-i de necuprins;
spre silueta gri-oțel a sondelor de gaz
și albastrul salopetei al omului de azi;
spre școli și orașe multe alburii
ce-și proiectează verticale în spații azurii;
Pentru că aceste culori sînt adunate-ntr-un simbol
În scumpa noastră cravată roșie cu tricolor!

Ruxandra Elena Constantinescu
clasa a III-a B, Școala generală nr. 80, București

Atunci, în August

Atunci, demult,
Vara era 'nflorită cu sînge;
Fluturii și ghioceii
cădeau loviți de schije,
ca niște fulgi, într-o ninsoare de tristeți.

Dar, deodată, ninsoarea a încetat.
Vara s-a ridicat în văzduh
Și s-a întins peste pămîntul reavăn;
roua a strălucit
mai tare ca niciodată.

Durerea înăbușită secole de-a rîndul,
S-a revărsat.
Poporul a simțit că venise ceasul bucuriei
Și bucuria s-a revărsat ca un torent,
Condus de Partid.

Partidul, înțelept conducător,
A transformat România de-atunci
Într-o Românie a păcii,
unde copiii cresc fericiți,
printre flori, albine și fluturi.

Era război și o vară înflorită cu sînge,
Atunci, demult...

Ioana Mureșan
clasa a VI-a C,
Școala generală nr. 5, Cîmpia Turzii

MĂRTURII ALE GLORIEI NEPIERITOARE

Am avut prilejul, nu de mult, să vizitez — în țara vecină și prietenă, Republica Populară Bulgaria — impresionantul mausoleu de la Grivița, ridicat în memoria ostașilor români, a acelor dorobanți și căciulari ce s-au acoperit de glorie nepieritoare în neuitatul 1877, an în care România și-a cucerit independența de stat. O muzică solemnă, discretă mi-a însoțit pașii și privirea prin interiorul mausoleului. Deasupra plăcilor de marmură ce acoperă criptele unde dorm somnul eternității «leii din Carpați» am văzut în mici săculețe din plastic, închise cu un șnur de mătase tricolor, pămînt. Pămînt românesc, adus acolo, la Grivița, de pionierii ce vizitaseră mai înainte mausoleul.

Simbolic, copiii României socialiste au depus acolo, la căpătîiul eroilor Griviței, o fărîmă din glia străbună. Din glia care poartă în fibrele ei fibrele celor ce-au învins la Posada și la Rovine, la Podul Înalt și la Călugăreni, la Mărășești sau în zilele istoricului act revoluționar de la 23 August 1944 și ale războiului antihitlerist.

În momentele emoționante pe care copiii noștri le-au petrecut acolo, în vecinătatea fostului redan, în preajma eroilor români, ei, pionierii și-au amintit din filele istoriei patriei cuvintele rostite de Mihail Kogălniceanu în acel 9 mai 1877, la București în fața Adunării Deputaților: «Sîntem independenți, sîntem națiune de sine stătătoare ...sîntem o națiune liberă și independentă». Și tot din filele bogate ale istoriei patriei eterne, ei, copiii și-au reamintit, evocînd date și fapte memorabile: 22 august 1877 — primele unități românești primesc botezul focului la Plevna; 8 septembrie 1877 — întîiul atac înverșunat al Regimentului 13 dorobanți asupra redutei Grivița; 11 septembrie 1877 — în urma celui de-al treilea atac pe viață și pe moarte deasupra redanului este cucerită puternica redută Grivița 1. În acel atac legendar cad eroic maiorul Gheorghe Șonțu, căpitanul Valter Mărăcineanu și alți 800 de viteji ai oștirii române.

Independența de stat, dreptul de a fi liberi într-o țară liberă, suverană și independentă nu ne-au căzut din cer și nu ni le-au oferit nimeni ca dar, le-am dobîndit pe cîmpurile de bătălie și le-am plătit cu sînge, cu jertfe. Atunci, în acel război al independenței din 1877—1878; la Mărășești, Mărăști și Oituz în 1917; în zilele incandescente ale nemuritorului august 1944 și ale războiului antihitlerist.

Evocînd 9 Mai, zi cu dublă semnificație pentru noi, gîndurile ni se îndreaptă cu profundă recunoștință spre cei ce au luptat și s-au jertfit pentru a cinsti marea victorie de la 9 Mai 1945 împotriva fascismului. În războiul antihitlerist, România a angajat aproape 540 000 de combatanți și a dat jertfă pe cîmpurile de luptă 170 000. Peste 300 000 de soldați și ofițeri români au fost decorați cu ordine și medalii de război românești, sovietice, cehoslovace și ungare, pentru vitejie și glorie, pentru acte de bravură dovedite pe front.

La 9 Mai — evocînd eroismul în luptă al fiilor poporului român, luptători pentru neatîrnarea ființei noastre naționale, pentru libertatea și fericirea noastră și a urmașilor urmașilor noștri — pionierii și alături de ei, toți copiii României socialiste, își vor onora tinerețea lor senină, cutezătoare și înfloritoare amintindu-și că: «Eroii noștri sînt stejari și vulturi/ și flori de cîmp, tot cîmpul românesc/ De două mii de ani și mai din urmă/ După furtuni aici se regăsesc./ Nu ne-am desprins de lîngă vatra sacră/ Să nu se stingă milenarul jar./ Cînd ridicăm un bulgăre de glie/ în el respiră-un frate legendar».

Colonel
ADRIAN MIERLUȘCĂ

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

20
JOI, 14 MAI 1981
ANUL XV (NR. 711)

În aceste zile de Mai sărbătoresc, mii și mii de copii au avut marea cinste de a primi cravata roșie cu tricolor în cadrul promoției **«A 60-a aniversare a făuririi Partidului Comunist Român».**

Foto: Grigore Prepeliță

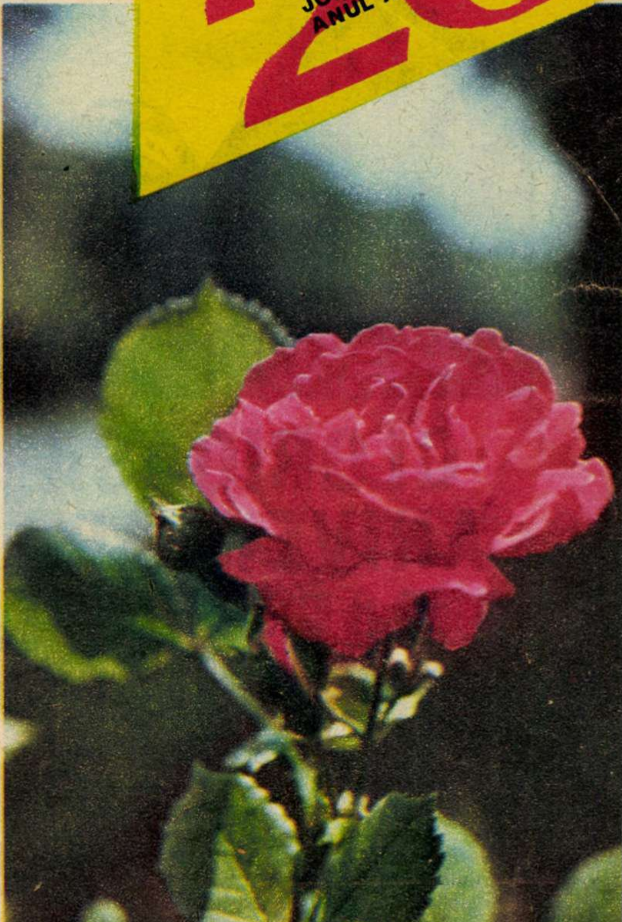

**«Partidul, Ceaușescu, România
Ne dau puteri să creștem, să-nvățăm.
Spre culmi tot mai înalte, România
În comunista eră s-o purtăm
JURĂM!»**

«Tot înainte!»
Prin minunate fapte de muncă, învățătură și comportare exemplară, pionierii, șoimii patriei, toți copiii din România au omagiat fierbinte cea de a 60-a aniversare a făuririi partidului.

Dragi tovarăşi şi prieteni tineri!

Învăţaţi şi munciţi, pregătiţi-vă temeinic pentru a putea sluji în orice împrejurare poporul, bunăstarea şi fericirea sa, libertatea şi independenţa patriei.

Ridicaţi-vă necontenit nivelul pregătirii profesionale şi tehnice, însuşiţi-vă minunatele cuceriri ale ştiinţei, ale cunoaşterii umane în general, concepţia revoluţionară despre lume — materialismul dialectic şi istoric.

Epoca istorică în care v-aţi născut şi trăiţi pune în faţa voastră idealuri înălţătoare. Urcaţi tot mai sus măreţele trepte ale cunoaşterii, descifraţi tot mai profund tainele naturii şi legităţile dezvoltării societăţii, pentru a asigura accelerarea progresului şi civilizaţiei, punînd totul în slujba omului, a demnităţii, libertăţii şi fericirii sale. Niciodată în faţa tineretului nu s-au deschis asemenea perspective grandioase de afirmare, de împlinire a visurilor şi aspiraţiilor sale, ca în condiţiile actuale!

Angajaţi-vă, dragi tovarăşi şi prieteni tineri, cu toate forţele şi elanul tineresc în lupta pentru transformarea revoluţionară a lumii, pentru făurirea celei mai drepte orînduiri sociale, a comunismului!

NICOLAE CEAUŞESCU

GLORIOASA ANIVERSARE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

1921
60 DE ANI DE LA FĂURIREA
PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
1981

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, ceilalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului au participat, vineri, 8 mai, la marea adunare festivă din Capitală, consacrată aniversării a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român. Adunarea a exprimat vibrantul omagiu adus de întreaga naţiune Partidului Comunist Român la împlinirea celor şase decenii de la făurirea sa, ani de luptă eroică, necurmată, în care a făcut din înfăptuirea aspiraţiilor fundamentale ale poporului român suprema raţiune a existenţei sale, situîndu-se în fruntea maselor populare în bătăliile împotriva exploatării şi asupririi, pentru libertatea socială şi naţională, pentru ca oamenii muncii din patria noastră — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi — să trăiască liberi şi demni într-o ţară liberă şi demnă. În acelaşi timp, toţi fiii României socialiste au adus prinosul lor de dragoste şi recunoştinţă celui mai iubit fiu al poporului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, care, identificîndu-se cu cele mai înalte năzuinţe ale naţiunii, şi-a consacrat întreaga viaţă şi luptă revoluţionară cauzei partidului, patriei şi poporului, de numele şi activitatea sa fiind indisolubil legată cea mai strălucită şi rodnică perioadă din istoria ţării noastre.

Primit cu nemărginită afecţiune şi stimă, cu îndelungi şi puternice urale, a luat cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU**, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România. Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a fost urmărită cu deosebit interes, cu deplină aprobare şi satisfacţie de către întreaga adunare, fiind subliniată, în repetate rînduri de însufleţite ovaţii şi aplauze. Aceste momente de înaltă semnificaţie exprimă preţuirea profundă pe care oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, întreaga noastră naţiune o acordă luptei şi muncii eroice a partidului nostru comunist, în frunte cu secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Pentru voi, purtătorii cravatelor roşii cu tricolor, pentru toţi copiii şi tinerii din patria noastră aflaţi alături de părinţii lor în faţa televizoarelor, a aparatelor de radio, cuvîntarea de o valoare excepţională a tovarăşului Nicolae Ceauşescu reprezintă un emoţionant moment al vieţii fericite sub soarele căreia vă îndepliniţi cele mai cutezătoare şi luminoase visuri. Cuvîntarea secretarului general al partidului este un înălţător program de muncă şi viaţă al tuturor generaţiilor care trăiesc, învaţă şi muncesc eroic pe pămîntul scump al României.

După adunarea festivă, în prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a celorlalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului, pe scena sălii Palatului Republicii a avut loc spectacolul artistic omagial organizat de către Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste şi de către Comitetul municipal de partid Bucureşti împreună cu Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Uniunea Tineretului Comunist şi Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor. Un grup de şoimi ai patriei şi pionieri au urcat în loja oficială, oferind frumoase buchete de flori tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, celorlalţi tovarăşi din conducerea partidului. În încheierea spectacolului, întreaga asistenţă a intonat imnul Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste — «E scris pe tricolor unire».

Pentru întregul nostru popor, pentru fiecare dintre noi, înălţătoarele manifestări prin care ţara întreagă a omagiat împlinirea a 60 de ani de la făurirea P.C.R. constituie un nou şi însufleţitor imbold de a munci şi mai bine, de a acţiona în orice împrejurare cu fermitate comunistă, făcînd totul pentru ca România să urce spre cele mai înalte culmi ale progresului şi civilizaţiei socialiste.

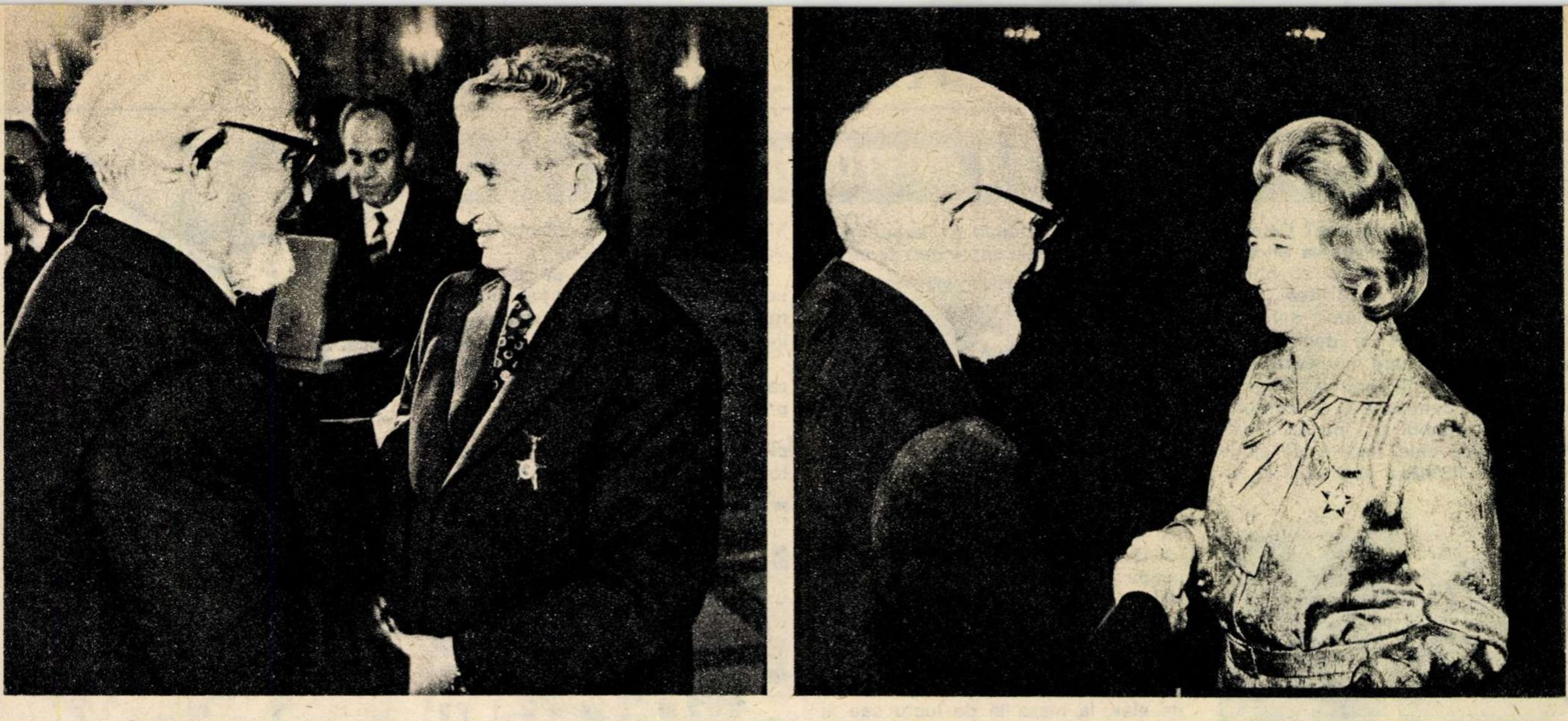

Momente emoționante, de înaltă vibrație patriotică pentru întregul nostru popor: Solemnitatea înmînării Titlului de Onoare Suprem «Erou al Republicii Socialiste România» conferit tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** și tovarășei **ELENA CEAUȘESCU**, cu prilejul aniversării a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român.

Omagiu partidului erou

În cinstea măreţului jubileu al partidului — aniversarea a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român — vineri dimineață a avut loc, la Monumentul Eroilor Patriei din Capitală, un amplu spectacol-evocare «Glorie partidului erou», organizat sub egida Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Naţional al Organizației Pionierilor și Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenţilor Comuniști din România.

Participanții la spectacolul-evocare, exprimînd sentimentele și gîndurile tinerei generații de azi, au adus, și cu acest prilej, prinosul lor de dragoste și recunoștință Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, conducătorul mult stimat și iubit al partidului și statului nostru, pentru grija și dragostea statornică pe care le poartă formării și educării tinerei generații, pentru condițiile minunate de muncă și învățătură, formare și afirmare care li sînt create.

Într-o atmosferă de vibrant entuziasm tineresc, de însuflețită angajare patriotică, revoluționară, **participanţii au adoptat o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu,** *în care se spune, printre altele:* **Aniversarea a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român constituie pentru Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Organizația Pionierilor, pentru toți copiii și tinerii patriei un nou și minunat prilej pentru a-și exprima gîndurile și sentimentele lor de profund respect și aleasă cinstire față de glorioasele tradiții de luptă ale clasei muncitoare, ale poporului, sub conducerea încercată a comuniștilor, a atașamentului pe care toți tinerii și copiii patriei, români, maghiari, germani și de alte naționalități, îl nutresc, față de politica internă și externă a Partidului Comunist Român, a hotărîrii lor ferme, unanime, de a închina întregul lor elan înfăptuirii neabătute a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.**

Exprimînd, și în acest moment solemn, profunda noastră gratitudine pentru condițiile minunate de muncă, viață și învățătură, de afirmare plenară, de participare activă la întreaga viață politică, economică și socială a țării, ne reafirmăm dragostea fierbinte și înalta recunoștință față de partid, față de dumneavoastră, mult iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, convingerea neclintită că vigoarea și clarviziunea exemplară cu care, de 16 ani în fruntea partidului și statului, conduceți destinele patriei și poporului, constituie chezășia cea mai puternică a înfloririi multilaterale a României socialiste.

Strîns uniți în jurul partidului, al dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, ne angajăm că vom munci și învăța cu nestăvilit avînt pentru ca indicațiile și îndemnurile dumneavoastră, hotărîrile Congresului al XII-lea al P.C.R., documentele adoptate la Forumul tinerei generații să devină faptă, pentru ca poporul român să se ridice tot mai demn și mai prosper între popoarele lumii, pentru ca România socialistă să urce victorioasă cele mai înalte culmi de progres și civilizație.

TRĂIASCĂ PATRIA NOASTRĂ LIBERĂ ŞI INDEPENDENTĂ
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA!

PIONIERPRES - EDIȚIE SPECIALĂ: ORIENTAREA PROFESIONALĂ

CÎND ÎNCEPE ORA MARILOR OPȚIUNI?

Cînd îmi aleg profesiunea? Ce anume și cine hotărăște alegerea viitoarei mele meserii? Pot spune că numai cînd mă apropii de absolvirea școlii, mă decid către un anumit domeniu de specializare? A te dedica unei pasiuni înseamnă oare, îngustarea preocupărilor sau, dimpotrivă, lărgirea spațiului de cunoaștere, de cercetare? Numai studiul sau numai activitatea practică este, fiecare, de ajuns pentru a te forma, a te pregăti în vederea meseriei pentru care ai optat? Întrebări obișnuite și necesare pe care fiecare dintre voi și le pune sau trebuie să și le pună în alegerea drumului său către o viitoare specializare. Ca elev ți se cere să acumulezi, zi de zi, acel tezaur de cunoștințe și experiență, să-ți formezi acele deprinderi de muncă fără de care opțiunea, preferința nu au temei durabil și nu poți clădi trainic acel viitor pe care-l năzuiești bogat în împliniri. Ora marilor opțiuni, generate, desigur, de aptitudini, de pasiuni dublate de o muncă intensă, perseverentă, începe aici pe banca de elev, la masa ta de lucru sau la bancul din atelierul școlii. Fapt pe care ni-l relevă atît de convingător acest caleidoscop fotografic, care surprinde emoționante secvențe de muncă și pasiune, de inventivitate și continuă căutare, dar și de frumoase performanțe tehnice, științifice sau artistice.

Iată, de pildă, o școală — **Școala generală nr. 9, Timișoara** — unde ființează 34 de cercuri, după cum ne informează corespondenta noastră **Mihaela Orz.** Iar din acest an a apărut și un cerc foto, grație căruia avem acum prilejul să reflectăm aspecte din activitatea pionierilor acestei unități:

Atelierul de lăcătușărie, foarte bine înzestrat (prin forțele noastre), prefigurează marile ateliere în care vor lucra mulți dintre acești băieți harnici și pricepuți — elevi acum în clasa a VIII-a (foto 1).

Noi, fetele, lucrăm cu migală, în atelierul de cusături și croitorie, obiecte decorative și confecții de calitate, de bun gust (foto 2).

Laboratorul nostru de chimie — un adevărat «creuzet» al pasiunii pentru acest domeniu care va naște, fără îndoială, foarte buni specialiști (foto 3).

Pionierul Aurelian Moreanu și prima sa expoziție personală — o frumoasă promisiune artistică (foto 4).

Colegii noștri de la cercul foto lucrînd și verificînd calitatea acestor fotografii. Nu sînt reușite? (foto 5).

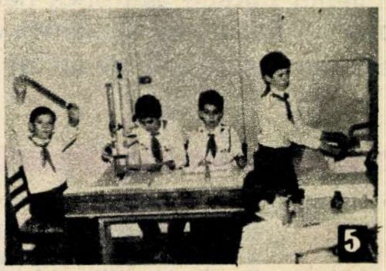

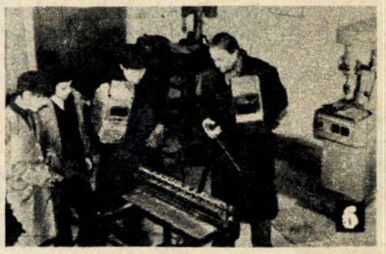

Imagini ce reflectă preocuparea viitorilor absolvenți pentru alegerea profesiei au sosit pe adresa rubricii «Pionierpres» și din alte numeroase localități:

«Descifrăm tainele meseriei de sudor» — se intitulează această fotografie transmisă de **Cristina Cazacu, Școala generală nr. 7, Cluj-Napoca** (foto 6).

Și fetele se pricep la lăcătușărie... (foto 7, trimisă de **Cristian Șarpe, Școala generală Goicea — Dolj**).

...dar și la tîmplărie! — adaugă elevele de la **Școala generală nr. 12, Brașov** (foto 8).

Electronica nu mai e o taină pentru fete și cu atît mai mult pentru băieți (foto 9 — **Școala generală nr. 3, Suceava**).

«Vînătorii de vulpi» de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Buzău** construindu-și radioreceptoarele de concurs (foto 10).

...Și, totodată, un «apel» ilustrat adresat tuturor fotoreporterilor din unități: **Trimiteți cele mai semnificative fotografii realizate de voi pe adresa rubricii «Pionierpres».**

ECHIPAJUL HĂRNICIEI

Ne-am îmbarcat, la începutul anului școlar, pe nava învățăturii, a hărniciei, toți cei 125 de pionieri ai unității noastre de la Școala generală nr. 1, comuna Garoafa, Vrancea. Ne-am mobilizat toate forțele și iată că acum, cînd ne apropiem de finele anului școlar, putem fi siguri că nu vom avea nici un «naufragiat». Așadar, cataloagele, care înregistrează zi de zi cotele eforturilor noastre la învățătură, vor marca, în final, procentul de promovabilitate 100% și, totodată, note bune și foarte bune.

În cadrul Festivalului Național «Cîntarea României» și al «Daciadei» au fost prezenți, desigur, și membri ai «echipajului» nostru. Putem spune că ne-au reprezentat cu cinste, dovadă că la etapa județeană a întrecerilor de șah și tenis de masă sportivii noștri au ocupat locuri de frunte. Iar la concursul dedicat celei de-a 60-a aniversări a partidului, comuna Garoafa a fost reprezentată la faza pe centre de localități chiar de către echipa unității noastre. Dispunem însă și de o bază sportivă complexă, modernă — cu pistă aplicativă pentru PTAP, terenuri de fotbal, volei și minibaschet, portic de gimnastică, mese de tenis (dintre care una pentru concurs de sală), amenajată, se înțelege, prin forțele noastre.

Dar cele mai mari succese le-am înregistrat în întrecerea pentru realizarea angajamentului la muncă patriotică. La data de 6 aprilie, în cinstea aniversării partidului, «echipajul» nostru raporta îndeplinirea lui în proporție de 55%. Și tot la aceeași dată au fost evidențiați, în careul unității, **primii 60 de pionieri** *(din imagine),* **care, individual, au realizat între 150 și 200% din angajament!**

Întrecerea noastră continuă cu și mai mare febrilitate, întrucît ne-am propus ca în cinstea zilei de 23 August să raportăm realizarea angajamentului la muncă patriotică în procent de 200% și să ne înscriem astfel «în prima linie» — aceea a unităților fruntașe pe țară.

Nu e un secret inițiativa pe care am luat-o în această primăvară de a înființa o crescătorie de animale mici. Dar despre aceasta vă vom relata atunci cînd vom fi convinși de valoarea deosebită a rezultatelor noastre.

Camelia-Livia Răileanu,
Școala generală nr. 1, Doaga,
comuna Garoafa, județul Vrancea

DRUMUL SPRE VIITOR PORNEȘTE DIN ȘCOALĂ

Orientarea școlară și profesională reprezintă o preocupare permanentă pentru pionierii unității noastre, fapt pe

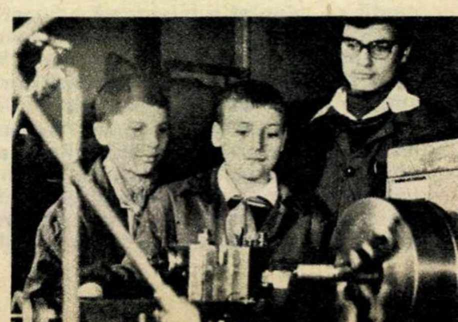

2

care încercăm să-l ilustrăm și prin fotoreportajul de față.

Fără îndoială, cercurile tehnico-științifice, literar-artistice, activitățile practice ne dau posibilitatea să alegem domeniul spre care simțim chemare. Avem aici prilejul să ne îmbogățim cunoștințele, să ne fructificăm aptitudinile, să punem în valoare spiritul nostru de inițiativă și creativitate. Și, totodată, să muncim în colectiv, să ne pregătim în vederea viitoarei noastre profesiuni (foto 1). Iată, de pildă, o imagine surprinsă la cercul de «Mecanizare a agriculturii» (foto 2), unde învățăm să cunoaștem mașinile și uneltele agricole, dar și tehnicile de mînuire și conducere ale acestora. Și aici se manifestă spiritul nostru de creativitate — dovadă ingenioasele machete ale unor mașini agricole sau lucrările de utilitate practică, cum este și instalația de ungere a motorului «D 103», premiată la faza județeană a concursului de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor. Dintre cei mai activi membri ai acestui cerc, condus de maistrul Ion Stancu, se remarcă: **Adrian Alexandru, Felix Oanță, Gheorghe Naum,** *frații* **Nicușor** *și* **Gheorghe Costache, Viorel Anghel, Cristinel Jenițoiu** *și alții. De asemenea, prin acțiunile pe care le desfășurăm în școala noastră — simpozioane, concursuri pe teme profesionale, întocmirea de albume pe ramuri de meserii, excursii și vizite la obiective economice sau dezbateri, precum:* **«Unde e nevoie de mine?», «Ce meserii se practică în județul nostru?», «Ce știu despre profesiunea pe care vreau s-o învăț?»** *— încercăm să înlesnim alegerea drumului nostru pentru viitor, să ne familiarizăm chiar cu viitorul loc de muncă, raportîndu-ne permanent la cerințele și obiectivele prioritare ale județului nostru.*

Au intrat în tradiție și vizitele la locul de muncă al părinților, unde le prezentăm și cîte un mic spectacol-surpriză.

Doina Șerban
Costești, Argeș,
pionier locțiitor
al președintelui C.N.O.P.
Fotografii: **Alexandru Ghioroaie,**
Ion Gheorghe,
Nicolae Constantin

ȚARA MUNCII — ȚARA ÎNVĂȚĂTURII

BANCA DE ONOARE a autodepășirii

Este, dragi cititori, această primăvară, un anotimp fertil, un anotimp al succeselor în toate domeniile activității voastre școlare și pionierești. Dar secretul acestui frumos palmares presupune, în primul rînd, ambiția și strădania fiecăruia de a da întreaga măsură a forțelor lui, utilizarea eficientă a prețiosului «capital» numit timp, timp de studiu, de efort, de agonisire a zestrei de cunoștințe ce vor constitui temeiul certelor reușite de mai tîrziu. Efort care, într-un cuvînt, se cheamă **autodepășire.** Efort pe care-l confirmați și prin locul pe care mulți dintre voi, foarte mulți îl ocupați, lună de lună, în **«Banca de onoare» a autodepășirii** la învățătură și comportare.

O recentă scrisoare, semnată de întregul detașament al clasei a **VII-a D, de la Școala generală nr. 1, Moinești — Bacău,** ne relatează despre rezultate meritorii obținute de către colegii lor **Camelia Comîrlău** și **Sorin Foarfecă.** Faptul este cu deosebire îmbucurător, întrucît trofeul autodepășirii i-a stimulat pe acești doi colegi de bancă ale căror rezultate la învățătură nu au fost tot atît de bune în anii trecuți. Transcriem spre edificare acest fragment din corespondența primită: «...încă din clasele mai mici ne-am dat seama de istețimea colegilor noștri, dar nu întotdeauna obțineau rezultatele care erau de așteptat din partea lor. Anul acesta și noi am fost mai stăruitori, iar ei au devenit mai receptivi și mai sîrguincioși. Așa se face că acum se situează printre elevii care fac cinste clasei a VII-a D. Și le dorim multe succese și în viitor!» Frumoasă urare, la care ne alăturăm la rîndul nostru.

O «veterană» corespondentă a revistei noastre, **Diana Semenescu (clasa a VII-a, Școala generală nr. 1, Oțelu-Roșu, Caraș-Severin)** ne scrie foarte succint — și veți vedea de ce — că, **la sfîrșitul trimestrului II,** toate comandamentele detașamentelor s-au întrunit pentru a hotărî cine sînt pionierii «care merită să primească distincția «Banca de onoare». Trimitem alăturat taloanele cu numele pionierilor care s-au evidențiat prin autodepășire și deținînd deci rezultate mult mai bune decît în primul trimestru». În total 14 taloane — 14 bănci de onoare pe care le ocupă cîștigătorii trofeului autodepășirii. Explicabilă deci lapidara scrisoare a Dianei: a prevăzut «spațiul publicistic» pe care-l ocupă consemnarea numelor acestor pionieri care fac cinste întregii lor unități: **Claudiu Manea — C. Băghină; Adriana Neagoe — Uve Lehner (cl. a V-a A); Daniel Ciuraș — Mihaela Ileana Bojin; Diana Stepanescu — Bianca Sorana Jucu; Rodica Bociat — Mihaela Boța; Adina Mihaela Damian — Ana Maria Iuhasz; Laura Leontina Nan — Gabriela Letiția Neagu; Adriana Ardelean — Monica Bociat (cl. a V-a B); Adriana Răduică — Cristina Novak; George Plasa — Gabriela Mortoiu; Nino Popa — Sorin Albu; Luca Iacobici — M. Tudor (cl. a VI-a C); C. Anghelescu — A. Bujnaru; C. Bucur — D. Cazaban; D. Semenescu — N. Raț; A. Smaniotti (cl. a VII-a A); Renate Grafenberger — Cristian Săvescu; Florin Tuza (cl. a VII-a D); Adriana Beșliu — Abyana Bouar; Alina Drăghici — Alexandru Golea; Marius Moldovan — Mirela Pătrașcu; Adriana Vasi (cl. a VIII-a B).**

1

2

În numărul 16 anunțam, la închiderea ediției rubricii «Pionierpres», constituirea subredacției **«Danubius»** la **Școala generală nr. 3, Zimnicea.** Ca o dovadă a operativității lor reporterești, iată, a și sosit primul grupaj de știri și imagini care consemnează și ilustrează aspecte semnificative ale activității lor. Dintre acestea am ales instantaneul... «la temă», care ni-i prezintă în prim plan pe pionierii **Florica Neagu** și **Ion Gabriel Stoica** din

(CONTINUARE ÎN PAG. 12)

DICȚIONAR Cutezătorii

ADEVĂRUL ȘTIINȚIFIC *este acea formă a adevărului care rezultă din cunoașterea lumii înconjurătoare, a legilor ei. Pe temeiul său, omenirea a creat marele corp al științelor și tehnicii, unul din izvoarele importante ale progresului său. În multe momente ale istoriei (vă amintiți epoca inchiziției), adevărul științific a fost prigonit de către cei ce se opuneau dezvoltării, progresului: clasele stăpînitoare, clerul. În țara noastră, sub semnul revoluției tehnico-științifice actuale, cercetarea științifică, precum și respectarea adevărului științific astfel rezultat constituie căi de bază ale dezvoltării noastre economice, ale ridicării nivelului de civilizație și bunăstare.*

O specie deosebit de importantă a adevărului științific este **ADEVĂRUL ISTORIC.** *Pe plan intern, descoperirea, recunoașterea și respectarea lui constituie mijloace fundamentale în educarea oamenilor de orice vîrstă în spiritul respectului pentru istoria patriei, al dragostei față de poporul din care fac parte. Marii noștri istorici, Bălcescu, Pârvan, Iorga, au considerat întotdeauna istoria o carte de căpătîi a neamului. Continuînd tradițiile noastre de prețuire a istoriei — minunată forță educativă —, Partidul Comunist Român a militat de la începuturi pentru cunoașterea și prețuirea adevărurilor noastre istorice, pentru cunoașterea și respectarea lor. În mesajul transmis la cel de-al XV-lea Congres internațional de științe istorice de la București (1980), tovarășul* **Nicolae Ceaușescu** *a spus:* **«Cea mai înaltă îndatorire și răspundere a istoricilor este ca, studiind dezvoltarea societății, evenimentele istorice, să desprindă din uriașa comoară de experiență acumulată de-a lungul mileniilor și să îmbogățească activitatea prezentă și viitoare cu învățăminte și concluzii pentru mersul înainte al popoarelor pe calea civilizației, pentru pacea și progresul întregii umanități».**

Pe plan extern, recunoașterea adevărului istoric înseamnă recunoașterea drepturilor inalienabile ale popoarelor la o existență proprie, la libertate, la fericire, la pace. Politica externă a partidului și statului nostru — atît de mult apreciată pe plan mondial — constituie și expresia concepției sale juste asupra istoriei, a respectului față de adevărul istoric, tezaurul de drepturi și libertăți al tuturor popoarelor lumii.

În lumina concepției partidului nostru asupra istoriei și adevărului istoric, deviza «Sîntem nepoți de daci și de romani» constituie expresia convingerii că dragostea față de istoria proprie, de propria țară e cea mai bună chezășie a păcii și prieteniei între popoarele lumii.

Ilie Traian

PARTIDUL

Mereu sub ceruri vaste ne bucurăm de rod:
alături de speranță — rotundă împlinire;
alături de-ndîrjire — dreptate și iubire.
Partidul pretutindeni, pas dîrz de voievod.

Înaltu-i vis-lumină — bărbat și generos
se iscă din întinderi de suflet și de glie
și urcă-apoi în soare precum o ciocîrlie
peste zidirea țării, pe malul ei frumos!

Și sîntem noi în totul: și-n gînd și în cuvînt,
în forța fără margini, și-n temerare țeluri;
noi îmblînzim pămînturi, înnobilăm oțeluri
și ne-nălțăm stindardul în largul lumii vînt!

Dar el ni-i totdeauna și pavăză și vis
mereu spre mai departe, mereu către mai bine.
Rodind în fiecare și-n bătălii senine
noi numele-i de aur în inimi ni l-am scris!

DRAGOȘ VICOL

Ampla acțiune pionierească „TOT ÎNAINTE!“

În ziua de 8 MAI — sărbătoarea împlinirii a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român — în unitățile de pionieri de pe tot cuprinsul patriei au avut loc manifestări omagiale ce au încununat numeroasele acțiuni politico-educative, cultural-artistice și sportive pe care purtătorii cravatelor roșii cu tricolor le-au dedicat glorioasei aniversări în cadrul amplei acțiuni pionierești **«Tot înainte!»**

În atmosfera sărbătorească a adunărilor de unitate au fost desemnate detașamentele care s-au evidențiat prin rezultatele cele mai semnificative în cadrul fazei de masă, urmînd ca acestea să participe la cea de a doua fază a amplei acțiuni — faza pe localitate.

Luminoasa zi de mai a fost sărbătorită, în continuare, de pionierii întregii țări prin excursii și vizite la locuri istorice unde au fost prezentate spectacole-evocare, prin manifestări cultural-sportive, expoziții de artă plastică și rodnice activități de muncă patriotică. Prin bogatele manifestări la care au participat, pionierii patriei au adus prinosul dragostei și recunoștinței lor Partidului Comunist Român, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru grija deosebită cu care veghează creșterea și educarea tinerei generații a României socialiste.

UN BUCHET DE FAPTE FRUMOASE DEDICATE ANIVERSĂRII PARTIDULUI

În zilele premergătoare aniversării a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, numeroși pionieri, prieteni ai revistei, au trimis la redacție vești despre activitatea plină de dăruire, despre faptele lor frumoase pe care le-au dedicat cu dragoste marii sărbători. În multe dintre ele se relatează despre îndeplinirea angajamentului de muncă patriotică.

● Din satul **Ploscuțeni**, comuna **Homocea — Vrancea**, pioniera **Nicoleta Palu** s-a grăbit să ne comunice despre izbînda colegilor ei de clasă printr-o telegramă: «În cinstea aniversării partidului, pionierii detașamentului clasei a IV-a raportează îndeplinirea sută la sută a angajamentului la munca patriotică pe anul 1981».

De la **Școala generală nr. 1, Morteni — Dîmbovița** detașamentul clasei a VII-a B relatează că: «Fiecare pionier din detașamentul nostru a participat cu entuziasm la îndeplinirea angajamentului de muncă patriotică, astfel încît încă la data de 23 aprilie acesta a fost îndeplinit în proporție de sută la sută. Sîntem fericiți de această realizare a noastră pe care am dedicat-o aniversării partidului». La rîndul ei, **Mariana Popescu**, comandanta unității de pionieri de la **Școala generală din Dor-Mărunt — gară — Călărași,** ne anunță bucuroasă că: «Pînă la ora cînd vă scriu, harnicii pionieri din unitatea noastră și-au îndeplinit în întregime angajamentul la muncă patriotică... cu 7 luni mai devreme».

«Avînd mereu în față exemplul demn de urmat al părinților noștri, arată pionierul **Dacian Popescu**, și membrii detașamentului clasei a IV-a C de la **Școala generală nr. 1 din Lupeni** se află printre cei ce și-au îndeplinit sută la sută angajamentul la muncă patriotică pe anul 1981».

De la **Sighișoara — Mureș** aflăm că la **Școala generală «Dealul Viilor»** pionierii dintr-a V-a au înregistrat încă 40 de procente peste angajamentul asumat pe acest an. Nu știm cîți membri numără detașamentul dar prin comandanta lui, **Carmen Toma**, aflăm că printre cei mai harnici se află **Codruța Hegbeli**, **Adriana Carmen**, **Daniela Boboș**, **Angelica Filip**, **Georgeta Chiorean**, **Ion Oprea**, **Ioan Pop**, **Ana Levai**, **Magdalena Vass**, **Gheorghe Tăbărean**, **Mihaela Dan** ș.a.

Și-au mai îndeplinit integral angajamentul la muncă patriotică pionierii claselor a VII-a B, a II-a, a VIII-a B și a VI-a B de la **Școala generală nr. 1 din comuna Tanacu — Vaslui;** unitatea de pionieri de la **Școala generală Moroda, comuna Seleuș — Arad;** unitatea de pionieri de la **Școala generală nr. 3 din Drăgășani-Zlătărei — Vîlcea**, detașamentul clasei a VII-a, **Școala generală din Cornu — Dolj**, detașamentul clasei a VII-a A, **Școala generală nr. 6, Bîrlad** și multe altele.

Tuturor, redacția le transmite felicitări.

LUCRĂRI SOSITE LA

10 OAMENI PENTRU UN TREN

Era toamnă. Plecau păsările, mureau frunzele și florile, totul trecea, totul în afară de necazurile și grijile oamenilor, de mulțimea zilelor amare adunate pe pămîntul nostru sacru. În acele vremuri viforoase și tulburi, undeva prin părțile Careiului se mai vorbea încă pe șoptite, pe la colțuri de stradă ori pe la gura sobei de o întîmplare care zguduise pînă în temelii orașul.

Totul începuse într-un pod al unei case părăsite, unde 40 de oameni plănuiau o acțiune extrem de periculoasă și dificilă. Unul dintre cei 40 aflase că în acea noapte va trece prin Carei un tren care transporta armament spre frontul german aflat nu departe. Ei, bine, trenul trebuia oprit! Gînduri, gînduri și iar gînduri, planuri peste planuri, idei peste idei, toate pentru un tren. Un tren care pornise deja, și care peste trei ore avea să fie în Carei, un tren în fața căruia 40 de oameni stăteau neputincioși pentru că nu aveau arme. Orele se scurgeau încet, minutele cădeau picătură cu picătură, inimile băteau groaznic de tare, atît de tare încît oamenii se temeau să nu fie descoperiți din cauza lor, și ar fi vrut să le strîngă, să le apese, să le facă să tacă. În minte era doar încordare și toți auzeau în jurul lor vuietul de tren: taca... taca, taca... taca, taca... taca, care se apropia din ce în ce mai repede, din ce în ce mai amenințător și sălbatic! Simțeau că amețesc, că-și pierd firea, că nu mai e nimic de făcut. Și nu era vis, și nu era părere căci minutele treceau și acel taca... taca devenea tot mai îngrozitor și asurzitor!

Dar un tren oricît ar fi de tren, oricît ar merge de repede, oricît ar fi de bun este creat de om, și omul îl poate opri.

Dintre mii de soluții absurde, dintre mii de planuri irealizabile, unul era mai puțin absurd și chiar realizabil, dar cerea mult spirit de sacrificiu. Și astfel, atunci, 10 oameni au intrat în 10 vagoane și au aprins 10 chibrituri pentru ca sute de oameni să nu mai moară.

Unii spuneau că cei 10 erau fanatici, alții că erau dornici de afirmare. Toți au greșit: cei 10 erau simpli comuniști. Adică eroi ai patriei.

Raluca Maucă
Școala generală nr. 1, Aiud,
jud. Alba

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

UCENICI LA MESERIILE SATULU

ONCURSUL NOSTRU DE CREAȚIE LITERAR-ARTISTICĂ „EROICA 1921-1981“

Cîntec de mai

Ne-mbrăcăm în strai de sărbătoare,
Maci înflăcărați se-aprind în piept.
Chipul României e o floare,
Lîngă Bărbatul demn și înțelept.

Ne-avîntăm spre pace și iubire,
Anii ne sînt plini de rod ca țara.
Fredonăm o doină de-mplinire
Și-nflorim semeț cu primăvara.

Flutură asprite mîini de aur,
Purtînd steaguri sub același gînd
Nu cunoaștem mai de preț tezaur
Mai mult soare n-am avut nicicînd.

Ne gătim în strai de sărbătoare
Și pornim în cîntec de alai
Primeniți, cu gîndul de cicoare,
Spre comunism urcăm cu fiecare Mai.

Rodica Voicu, clasa a VII-a A,
Liceul pedagogic, Rm. Vîlcea

Țara mea

Țara mea cu ochi de stele
Și cu inima de soare,
Tu ești crezul vieții mele
Și ești casă primitoare.

Țara mea cu holde-ntinse
Și izvoare cristaline,
Tu ai munți cu tîmple ninse
Cer albastru, zări senine.

Țara mea cu surîs tandru
Ca o mamă iubitoare,
Ramură verde de leandru
Înflorită-n sărbătoare.

Radu Iulian Negrilă, clasa
a VII-a B, Școala generală nr. 5,
Arad

«Construim»
desen de **Smaranda Manolache,** Școala generală nr. 3, Bîrlad.

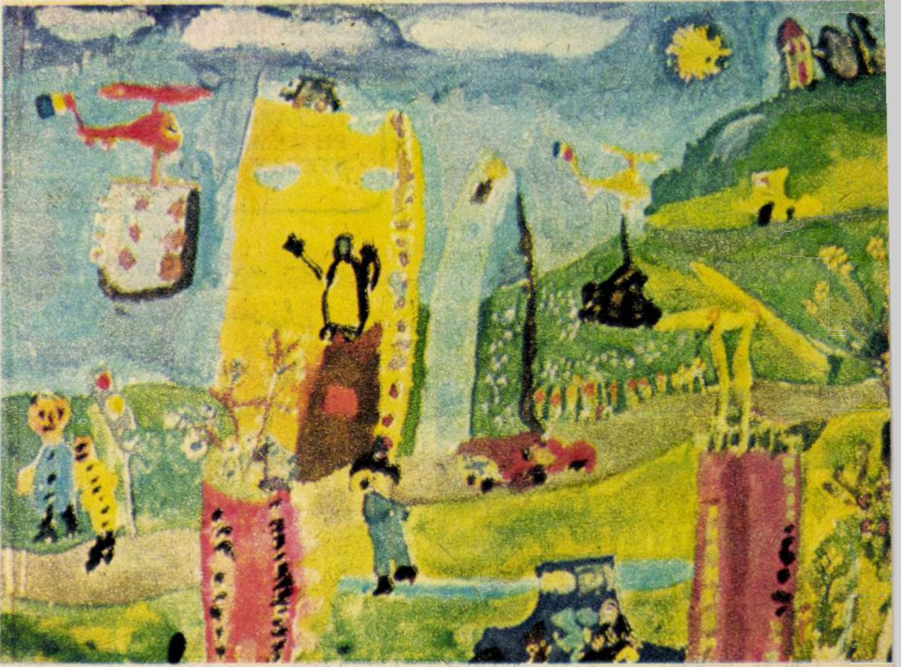

La Cristuru-Secuiesc, județul Harghita, s-a desfășurat de curînd un original concurs pe teme agrare. În cele două zile frumoase din vacanța de primăvară echipajele din cele nouă școli rămase în întrecere, după faza pe localitate, s-au întîlnit la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Cristuru-Secuiesc. De altfel, trebuie să remarcăm și faptul că acțiunea nu întîmplător a avut loc aici, deoarece Valea Tîrnavei-Mari este zona agricolă cea mai fertilă și complexă a județului, iar orașul are un caracter preponderent agrar

În prima zi reprezentanții celor nouă echipe au vizitat unele din unitățile agricole și paralel au început și lupta pentru trofeul «Nepoții plugarilor», lansat în colaborare cu Consiliul Județean Harghita al Organizației Pionierilor.

Prima vizită a avut loc la S.M.A., unde inginerii și tehnicienii au vorbit despre muncile agricole ce se desfășoară în aceste zile pe ogoarele județului. Aici proba practică a constat în recunoașterea unor mașini agricole (semănătoare, discuitoare și cultivatoare), și a întrebuințării acestora. La serele orașului, pe o suprafață mare, plantele de primăvară erau deja în plină înflorire. Sarcina echipelor a fost de a executa ciupitul tomatelor, pe o anumită suprafață, într-un timp stabilit dinainte. Pentru a treia probă practică ne-am deplasat la livada CAP-ului, unde, sub îndrumarea șefului fermei, membrii echipelor trebuiau să altoiască cîte o creangă de pom fructifer. Iar pentru ultimele două vizite am revenit din nou în oraș, fiind oaspeții fabricilor de pîine și de unt. Dacă la cea de a doua fabrică, concurenților — după o gustare plăcută, li se cerea să deosebească iaurtul de chefir și de smîntînă, la prima urmau să participe efectiv la executarea unei operațiuni de brutărie: din aluatul pregătit să facă un produs, din cele peste 20 de sortimente ale fabricii de pîine, și anume cîte un covrig ardelenesc (împletit).

După-masă, pe un platou vestit al orașului, ne-am adunat din nou, mici și mari, ca să participăm sau unii doar să asistăm la unul din punctele de atracție ale fiecărei excursii pionierești: concursul de gătit. Seara, în internatul școlii generale nr. 4, membrii echipajelor au dat ultima probă practică din prima zi: scrierea unui reportaj despre evenimentele primei zile de concurs...

A doua zi ne-am îndreptat pașii spre sala mare a Casei de cultură din localitate, unde au venit de data aceasta și suporterii celor nouă echipe, care, în anumite momente mai pasionante ale desfășurării concursului, au susținut frenetic echipa lor preferată. Cele peste 20 de probe — teoretice și practice — au rezervat încă suficiente momente de schimbări, chiar radicale, în clasamentul final al concursului.

Iată doar cîteva probe practice și teoretice «încuietoare»: cum se făcea asolamentul în trecut, în această zonă? La care, concurenții trebuiau să selecționeze, contra cronometru, și să dea denumirea exactă a unor semințe de grîu, orz, porumb, in și sfeclă de zahăr.

O probă practică, aparent ușoară, a fost pregătită în colaborare cu specialiștii de la muzeul local, în cadrul căreia fiecare echipă trebuia să denumească obiectele și uneltele folosite de localnici în trecut, din domeniul culturii păioaselor, și a plantelor industriale, al oieritului și creșterii animalelor, al viticulturii etc. Interesant pare, de exemplu, că la această probă, o echipă n-a reușit să arate denumirea și întrebuințarea obiectului primit (o oală de jumătate de baniță)...

Una din cele mai spectaculoase probe a fost cea pregătită în sera orașului, unde fiecare echipă trebuia să identifice plantele semănate în suporturi speciale din plastic, răsărite într-un stadiu avansat (tomate, ardei, gulii, fasole și salată). Alte două probe s-au referit la pomicultură. Prima consta în stabilirea exactă, din 5 soiuri de mere, a două specifice zonei respective. Dacă cineva crede că întrebarea este foarte ușoară, cum de altfel și noi, organizatorii, am crezut, ne-am convins, de contrariu: cei patru membri de la trei echipe n-au putut rezolva decît pe jumătate această probă, deși aveau dreptul să guste 4 din cele 5 mere... Cealaltă probă a constat în recunoașterea după muguri a 6 soiuri de pomi fructiferi (pruni, cireși, meri, nuci, piersici, peri) probă de mare precizie în observarea naturii, după cum, lesne ne putem închipui fiecare. Alte două întrebări au fost legate de creșterea animalelor. Una s-a referit la recunoașterea rasei de vite «Bălțata românească», iar alta la păsările crescute în împrejurimi (Leghorn). Luînd ființă, nu demult, în localitate o întreprindere avicolă de mare capacitate de producție, cu ajutorul specialiștilor de aici au fost pregătite probele de avicultură și anume: recunoașterea penelor și a ouălor de gîscă, rață, găină și curcă.

Desigur, reporterul a încercat, de data aceasta, să «raporteze» metodic problematica vastă a celor aproape 30 de probe teoretice și practice legate de cunoștințele agro-zootehnice ale concurenților. Esențial într-o astfel de competiție mi se pare a fi însușirea unor deprinderi practice și cunoștințe teoretice, care cu greu pot fi căpătate în școală, precum și faptul că poate fi o adevărată rampă de lansare în îndrăgirea acestor meserii minunate, de care depinde pîinea țării, de care depinde traiul nostru zilnic.

Rezultatul definitiv al concursului a fost următorul: Trofeul primei ediții a acțiunii «Nepoții plugarilor» a fost cîștigat de echipa Școlii generale nr. 1 din Cristuru-Secuiesc. Pe locurile următoare s-au clasat: Școala generală nr. 4, Filiași, Casa de copii, Atid, Avrămești, Săcuieni, Simionești și echipa Școlii generale din Săcel.

După reușita acestei frumoase acțiuni se poate spune că nepoții plugarilor sînt garanția de mîine a marilor recolte.

Zoltán Bartha

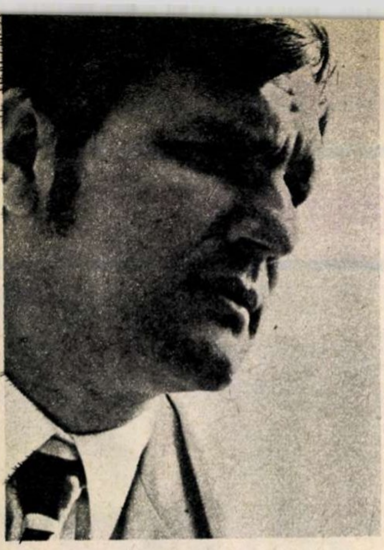

BIBLIOGRAFIE (selectivă)

- PRIN PARBRIZ RÎDEA O FATĂ (schițe, povestiri).
- APE FĂRĂ MALURI (roman).
- BOMBA DIN FORT (roman).
- AZOR CEL VERDE (povestiri).
- AMIRALUL ȘI PIRAȚII (roman).
- CU TATA LA VOLAN (schițe).
- PE URMELE LUI ȘTEFAN-ȘTEFAN COLIBRI (schițe).

În uriașa grădină a lumii, copilăria este fluviul de viață veșnică. Să-i desfătăm și să-i ocrotim curgerea spre Marea Maturității, de unde va privi mereu înapoi, spre florile cu parfum fermecat, de la izvorul dintîi.

Ilie Tănăsache

București,
29. aprilie,
'81

DIN ANTOLOGIA LITERATURII PENTRU COPII

ILIE TĂNĂSACHE

MECIUL EREI NOASTRE

Unii se complică atît de mult la cîte o scrisoare, încît pînă la urmă se lasă păgubași și n-o mai duc la capăt niciodată. Se împiedică la orice cuvînt, iau de la cap, de o sută de ori, fiecare propoziție, schimbă virgulele de colo-colo, cum ai clipi din ochi, se frămîntă și se întristează cumplit, asudă și scrîșnesc din dinți, încît au toate șansele să meargă la dentist în stare de urgență. Nu același lucru se putea spune și despre Radu. Pentru el, o scrisoare era, nu zic un fleac, dar, oricum, o treabă ca oricare alta. Caligrafia cuvintele cum se nimereau să-i vină în minte, nu-și bătea cîtuși de puțin capul dacă începutul era frumos, melancolic ori șocant, dacă nu cumva era mai bine să înlocuiască din loc în loc cîte o expresie. Cît despre sfîrșit, n-a făcut niciodată insomnii din pricina asta. Sfîrșea acolo unde nu mai avea nimic de spus, și gata.

În clipa cînd așezam pe hîrtie rîndurile de față, Radu se afla, ce-i drept, departe de finalul scrisorii în cauză. Erau cu toții lîngă terenul de volei al taberei — o poiană grozavă, cu iarbă mătăsoasă, ca-n filme — și abia apucase să încredințeze hîrtiei cuvintele: «Dragă Marinaș», că îl întrerupe de la treabă Burilă-grasul. Plesnea maioul verde pe el, iar în mîinile destul de julite ținea o bidinea cît toate zilele, năclăită de var.

— Mă, Radule, marcăm și partea lor?

Altul în locul lui Radu s-ar fi supărat că este tulburat tocmai în asemenea clipe. Ar fi strigat că, uite, nici o scrisoare nu-i lăsat să aștearnă. S-ar fi stropșit la nepoftit, ar fi făcut tărăboi. Radu doar și-a îngustat privirea, nu de alta, dar cînd s-a întors spre Burilă-grasul soarele l-a orbit pur și simplu:

— Cum, mă, și partea lor?

Vorbele mușcau de atîta ironie. Burilă însă nu era omul simțitor la o simplă luare peste picior:

— Păi, chiar așa. Noi o să fim de partea asta a fileului; ele...

— Și după terminarea primului set unde vom fi noi și unde vor fi ele?

Grasul se scărpină încurcat în creștetul capului:

— Ei, la asta nu prea m-am gîndit...

— E clar că n-ai avut timp, confirmă și Radu, tot cu acid clorhidric în fiecare silabă. Deci — marcați întregul teren. Ca să nu mai spun că frumos ne-ar șade să le punem și pe ele la treaba asta...

După care se întoarse la «Dragă Marinaș», lăsîndu-l pe Burilă-grasul perplex. Pixul alerga de parcă turnase în el benzină de 98... «Nu-i rău, mă, în tabără — își începu el scrisoarea. Păcat că tocmai acum ți-ai rupt și tu mîna, Marinaș. Aici am fi dus-o grozav. Poate m-ai fi ajutat să pun la punct și o anume «persoană»... Dar lasă că m-am străduit eu cît am putut să-i fac zile fripte. Nu știu dacă ai fost vreodată în tabăra asta. Dacă nu, află că în apropierea ei este cea mai formidabilă crescătorie de cai. Și, într-o zi, ne-au invitat la ei tovarășii de acolo, iar la sfîrșit, ce crezi, am fost întrebați: «Știe careva dintre voi să călărească?». Eu fac un pas în față. Face și «persoana» — Maria o cheamă —, deși era mult mai bine să-și aranjeze codițele zburlite de vînt. Mă rog, unii sînt de părere că și așa nu-i stă rău. Minciuni...»

— Maria întreabă cîte seturi jucăm?

Grasul de Burilă îi ținea umbră și acum îl putea privi pe îndelete:

— Tu ce spui?

— Trei din cinci... Oricum, noi, băieții, avem mai multă rezistență. Le batem măr...

Ceva înnegură obrazul lui Radu:

— Abține-te să-ți mai dai cu părerea, Burilă, că tot aiurea o nimerești...

— Păi, nu-i așa?

— Mă, lasă-mă pe mine să gîndesc azi și pentru tine.

— Mă rog, dar Maria așteaptă un răspuns...

— Să hotărască ea.

Și Radu îl concedie pe Burilă, care nu era numai cel mai gras voleibalist de prin împrejurimi, ci și cel mai bosumflat cu putință. Se întoarse apoi, fără nici o poticnire, la scrisoarea lui:

«Și-a început, dragă Marinaș, cursa între mine și «persoană». Mă rog, toți zic că eu aș fi cîștigat, de nu struneam calul brusc, aproape de sosire, încît, auzi, nărăvașul m-a azvîrlit cît colo. Să-mi frîng gîtul, nu altceva! «Persoana» a venit să mă întrebe dacă m-am lovit, rău, dar am repezit-o pe loc: «Lasă-te, campioano, de chestii de astea, că nu înghite Radu așa ceva. Ai cîștigat, felicitări, unde-i coronița, stimați prieteni? Gata... De rest, are grijă infirmeria taberei». Ce zici, cum am așezat-o în banca ei?»

— Maria zice că două seturi din trei...

— Bine, Burilă...

— Și mai zice că cinci ar fi prea mult pentru zgaibele tale.

— Chiar așa a spus? se lumină Radu la față.

— Păi cum, mint eu? Dacă nu-mi spuneai să tac din gură, o învățam eu minte.

— Lasă, Burilă, că de problema asta mă ocup personal... Sigur, e de datoria mea să....

Cum Radu nu mai continuă, preocupat fiind cu mîngîierea juliturii de la genunchi, Burilă făcu stînga împrejur.

«Nu-ți mai spun, Marinaș prietene, că după aceea trei zile am avut în tabără un program așa, mai fără efort: simpozion, șah, foc de tabără. Atunci «persoana» a venit la mine și mi-a spus că dacă n-aș fi atît de oblojit, dacă ar ști că nu mă obosește și că pricep ceva șah, m-ar provoca la o partidă. Pricepi cum m-a luat, nu? «Foarte bine, zic în sinea mea, se-nțelege. Îți găsesc eu ac de cojoc. Iar dacă ți-a trecut cumva prin cap că o să-mi pun mintea cu o fată, s-o bat la șah, te înșeli amarnic! Mai ales cu una, nu zic nesuferită, dar cam prea înfumurată, ca tine». De la prima mutare mi-am dat seama că vrea să piardă cu orice chip. Lăsa descoperită regina, uita de turnuri, azvîrlea vraiște în luptă, nebunii. Măcel puteam să

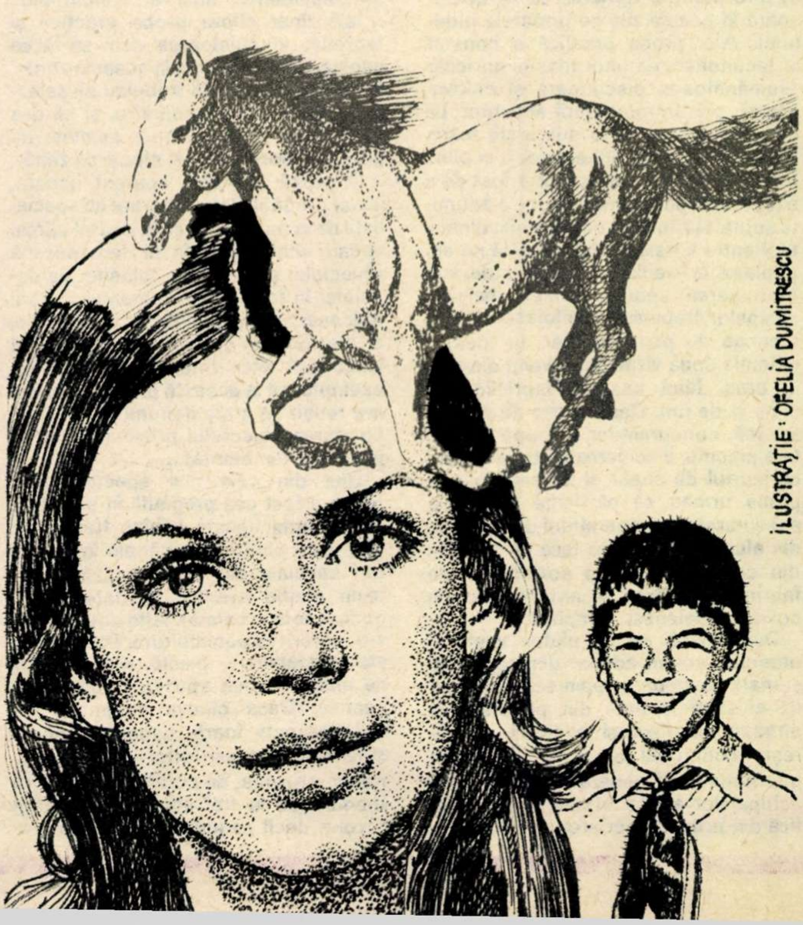

ILUSTRAȚIE: OFELIA DUMITRESCU

ORIZONT ȘTIINȚIFIC

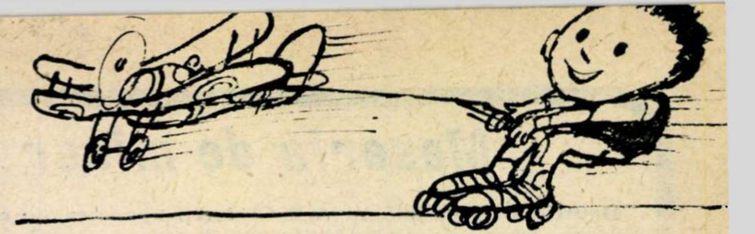

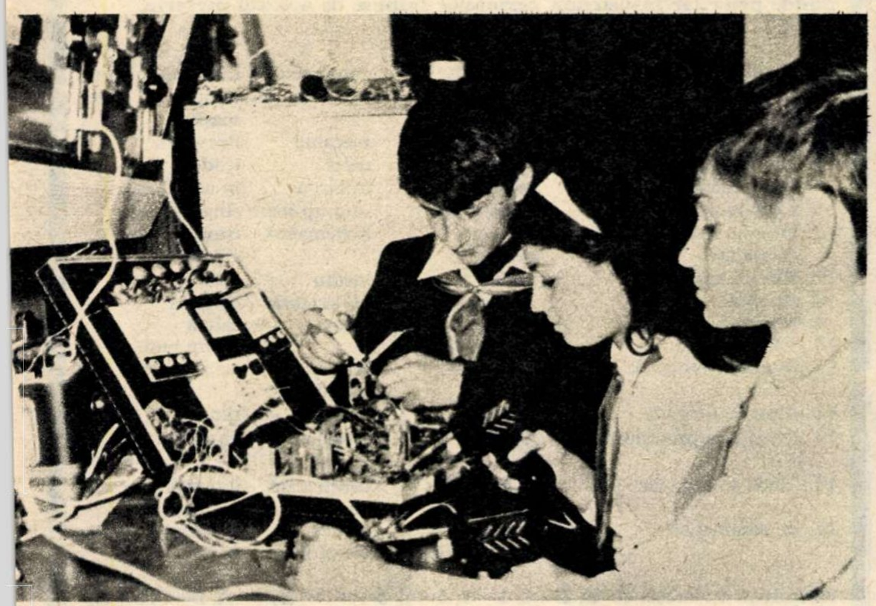

SUB SEMNUL MUNCII, AL INVENTIVITĂȚII

34 613 pionieri și școlari și 12 858 de lucrări reprezintă cifrele de participare ale Organizației Pionierilor și cea a Șoimilor Patriei din județul Bihor la ediția din acest an a concursurilor «Start spre viitor» și «Atelier 2000». Aceasta înseamnă că, practic, fiecare școală din mediul urban, fiecare casă a pionierilor și șoimilor patriei și consiliu comunal se vor prezenta cu cel puțin o lucrare. Cele mai originale și mai reușite creații, din toate domeniile prevăzute de secțiunile concursului, vor fi expuse în cadrul expoziției județene, ce va avea loc în luna iunie. Multe dintre lucrări se află într-un stadiu avansat de execuție: «Centrala solară» și «Orașul cibernetic» ale Casei pionierilor și șoimilor patriei din Beiuș, «Parcul pionierilor — Oradea 2000», lucrare aparținînd Casei pionierilor și șoimilor patriei din Oradea și «Centrul civic al orașului Salonta în cincinalul 1981—1985», realizare a unui colectiv de pionieri de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate.

Tinerii electroniști de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Slobozia, județul Ialomița, sub îndrumarea tovarășului Ioan Sevcenco, lucrează la realizarea unui minilaborator electronic portabil — Electro 1 —, un aparat complex, cu posibilități multiple de măsurare și control a componentelor și montajelor electronice, utilizabil în laboratoare de fizică, electrotehnică, electronică.

O altă interesantă lucrare cu o utilizare practică concretă este în curs de execuție la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Reșița. Ideea a apărut spontan: de ce la cabana Ghica — loc pitoresc unde-și petrec vacanțele zeci de copii din municipiu — nu s-ar folosi pentru iluminat energia eoliană? Deocamdată microcentrala se află în fază de machetă: o turbină montată pe un cadru metalic prin intermediul a două lagăre cu rulmenți și zece palete de forma literei S. Dar în curînd pionierii Daniel Struță, Ovidiu Videnschi, Constantin Vălceanu și Nelu Pleașă, sub îndrumarea tovarășului maistru-instructor Gheorghe Olcean, vor avea posibilitatea să efectueze măsurători exacte «la fața locului», respectiv viteza vîntului, periodicitatea acestuia, direcția din care bate în majoritatea timpului, urmînd ca macheta să se transforme într-o centrală eoliană adevărată, capabilă să furnizeze energie electrică.

Maria Nicolae-Dumitrescu

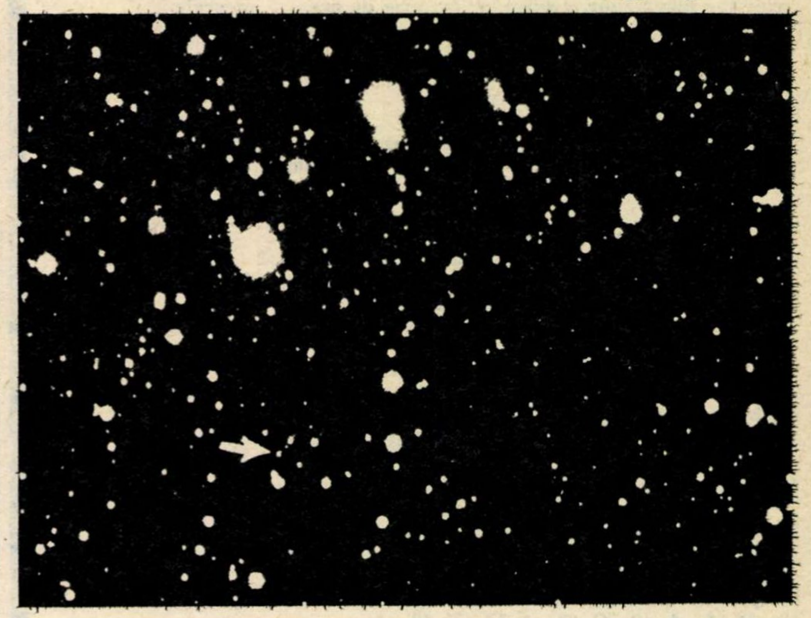

PLUTON ȘI CHARON

De la descoperirea sa în 1930, a noua planetă a sistemului solar nu contenește să pună probleme astronomilor. Cea mai recentă dintre ele este descoperirea unui satelit al planetei. Este un satelit mare, cu diametrul de circa 1 300 km (Pluton însuși are diametrul de circa 3 000 km). Ambele corpuri cerești efectuează o rotație în circa 6,4 zile, astfel că satelitul apare mereu deasupra aceluiași punct de pe suprafața lui Pluton!

În legătură cu natura celor două corpuri cerești disputa este încă în toi. Orbita foarte alungită a lui Pluton te face să te gîndești la traiectoria unei comete. Iar ciudata asociație Pluton-Charon (acesta este numele satelitului) te duce cu gîndul la sistemele de stele duble și te face să te întrebi dacă nu cumva ele formează o dublă planetă.

Pe măsură ce avansează cunoașterea pune mereu noi probleme, cere idei noi pentru înțelegerea deplină a universului material în care trăim.

În imagine: Prima placă fotografică pe care apare Pluton.

Viitorul fibrelor optice

După unii autori, dacă viitorul întîi al televiziunii îl poate constitui difuzarea programelor cu ajutorul unei rețele de sateliți, viitorul al doilea ar readuce pe Pămînt sistemul de transmitere a programelor. Difuzarea lor s-ar face în viitor, spun ei, cu ajutorul unei rețele de fibre optice care ar aduce semnalele în fiecare casă, așa cum este adusă în prezent electricitatea. Mult mai complicat, acest sistem ar permite multiplicarea rapidă a programelor, libera lor alegere dintr-un număr mare, ba chiar și libera lor compunere după interesele și specialitatea abonatului. Înlocuirea cablului coaxial specific televiziunii și telecomunicațiilor în genere printr-un mănunchi de fibre optice ar elibera uriașe cantități de metale neferoase rare și scumpe. Dealtfel, un cablu coaxial de comunicații telefonice pentru 10 000 de convorbiri concomitente măsoară 5 cm în diametru, în vreme ce un cablu de fibre optice pentru 60 000 de căi are un diametru de numai 2 cm.

Folosirea fibrelor optice și multiplicarea pe baza lor a întregii tehnici aferente va aduce mari facilități și va lărgi imens posibilitățile telecomunicațiilor de a servi producției, ca și culturii.

---

fac. Dar m-am ținut și eu tare. Îmi ziceam: «Radule, e sub demnitatea ta». Și-mi trimiteam aiurea, la bătaie, forțele. «Persoana» însă nu s-a lăsat pînă n-a făcut trei remize. Iar la sfîrșit a tras concluzia: «Drept să spun, pentru starea în care te afli, joci destul de bine».

Auzi, pentru starea în care...»

— Maria ți-a luat de la infirmerie mofturile astea... Și Burilă îi puse pe scrisoare cîteva bucăți proaspete de leucoplast, adăugînd cu o mutră acră, atît de acră, încît ar fi înghețat și un butoi cu varză murată:

— Zice să le pui neapărat peste celelalte. Să nu intre praf.

— Cel puțin i-ai mulțumit?

— Dar ce, am mai apucat?

— Cum adică?

— M-a întrebat dacă ești destul de odihnit să începem meciul. Treabă care...

Radu tresări și se ridică dintr-un salt în picioare:

— ...care?

— ...m-a înfuriat și i-am zis eu vreo două...

— Poooofttiiim?

— Nici un «pooftiiim!» Ce se tot bagă ființa asta în sufletul omului?

— Ascultă, Burilă...

Glasul lui Radu nu era nici răstit, nici scrîșnit. Nici repezit, nici îndesat. Rostirea părea egală, cumpănită, calmă. Mult prea calmă ca să nu pună în alertă pe oricine îl cunoaște cît de cît.

— Ascultă bine, Burilă. Dacă măcar o dată îi mai zici «vreo două», știi tu cui, îți zic eu patru ghionți de mă ții minte și după pensie. Te duci trap, ce trap? galop, și-i ceri scuze. O mie de scuze pentru comportarea ta necorespunzătoare...

— Dar...

— Stai, n-am terminat. Și-i mai ceri o mie de scuze din partea mea, pentru că n-am fost în stare pînă acum să te învăț cum se cuvine să te porți cu o fată.

— Dar?... mai încearcă să-l întrerupă Burilă, absolut fără nici un succes.

— Mai comunică apoi următoarele: putem începe meciul în orice clipă doresc ele. Ai plecat?

Ce cuvinte o fi mormăit Burilă între dinți, la plecare în misiunea care nu-l încînta deloc, nimeni nu mai poate ști. Dealtfel lucrul acesta prezintă foarte puțină importanță. După cum puțină importanță au, credem, ultimele rînduri ale lui Radu către prietenul lui, Marinaș:

«Eu închei aici scrisoarea, deoarece «persoana» s-a și prezentat cu echipa la fileu. Mamă, mamă, o să fie un meci de pomină! Ce pomină? Va fi meciul secolului. Meciul erei noastre. Și cu asta, salutare!

Radu».

BRĂȚARA DE AUR

Patru teste pe adresa clasei a VIII-a

Meseria de miner

Dintre cele trei posibilități (A, B, C) alegeți-o pe aceea care corespunde prioritar însușirilor, cerințelor impuse de această meserie.

	A	B	C
1. Ce produce?	nisip	minereuri	fier
2. Unealtă specifică de lucru	perforator	sapă	ciocan
3. Unde lucrează?	în hală	în subteran	în birou
4. Cum lucrează?	în grup mare	singur	în grup mic
5. Obiecte mai importante de studiu	chimie, matematică	biologie, geografie	fizică, biologie
6. Efortul fizic	mic	mediu	mare
7. Concordanța în utilizarea brațelor	medie	perfectă	sub medie
8. Atenția	dispersată	unilaterală	divizată
9. Mișcarea	conștientă, hotărîtă	calmă	ritmică
10. Capacitatea de distingere a culorilor	excepțională	medie	bună
11. Criteriu al meseriei	forță fizică	politețe	curățenie
12. Meserie înrudită	electrician	pietrar	petrolist
13. Pregătire profesională	liceu industrial	școală de maiștri	facultate
14. Unde se exercită?	exploatare petrolieră	industria minieră	siderurgie
15. Se recomandă	numai pentru băieți	pentru băieți și fete	numai pentru fete

Răspunsuri exacte: 1—B, 2—A, 3—B, 4—C, 5—A, 6—C, 7—B, 8—C, 9—A, 10—B, 11—A, 12—C, 13—A, 14—B, 15—A.
Apreciere: Ai cunoștințe suficiente despre meseria aceasta dacă numărul răspunsurilor exacte depășește 12. În cazul în care ai răspuns corect numai la 5—6 întrebări, îți propunem să te interesezi mai detaliat de însușirile și cerințele acestei meserii, deoarece o condiție a adevăratei orientări profesionale este aceea de a cunoaște cît mai multe meserii, profesii. Scrieți-ne ce știți despre această meserie. Cele mai bune corespondențe vor fi publicate.

Meseria de fierar betonist

Dintre cele trei posibilități (A, B, C) alegeți-o pe aceea care corespunde prioritar însușirilor, cerințelor impuse de această meserie.

	A	B	C
1. Unde se exercită	metalurgie	construcții	industria constructoare de mașini
2. Specificul muncii	montor	mecanic	decorator
3. Unealtă specifică de lucru	ferăstrău	daltă	rindea
4. Unde lucrează?	în hală	în birou	în aer liber
5. Cum lucrează?	în grup mic	în grup mare	singur
6. Obiecte mai importante de studiu	biologie, geografie	matematică,	istorie, algebră
7. Efortul fizic	mare	mediu	mic
8. Atenția	dispersată	persistentă	divizată
9. Mișcarea	ritmică	sigură	calmă
10. Văzul	sub mediu	bun	foarte bun
11. Motive restrictive	amețeală	statură scundă	ochi albaștri
12. Meserie înrudită	miner	dulgher	tîmplar
13. Pregătirea profesională	liceu de profil	școală de maiștri	gimnaziu
14. Unde se exercită	C.A.P.	construcție de drumuri	întreprindere de construcții
15. Se recomandă	prioritar pentru băieți	pentru băieți și fete	prioritar pentru fete

Răspunsuri exacte: 1—B, 2—A, 3—B, 4—C, 5—A, 6—B, 7—A, 8—C, 9—B, 10—B, 11—A, 12—B, 13—A, 14—C, 15—A.
Apreciere: Ai cunoștințe suficiente despre meseria aceasta dacă numărul răspunsurilor exacte depășește 12. În cazul în care ai răspuns corect numai la 5—6 întrebări, îți propunem să te interesezi mai detaliat de însușirile și cerințele acestei meserii, deoarece o condiție a adevăratei orientări profesionale este aceea de a cunoaște cît mai multe meserii, profesii. Scrieți-ne ce știți despre această meserie. Cele mai bune corespondențe vor fi publicate.

Meseria de legumicultor

Dintre cele trei posibilități (A, B, C) alegeți-o pe aceea care corespunde prioritar însușirilor, cerințelor impuse de această meserie.

	A	B	C
1. Ce produce	mere	morcovi	grîu
2. Unealtă specifică de lucru	sapă	coasă	ferăstrău
3. Unde lucrează	în hală	în birou	în aer liber
4. Cum lucrează	în grup restrîns	singur	în grup mare
5. Obiecte mai importante de studiu	istorie, geografie,	biologie, chimie,	matematică, fizică
6. Efortul fizic depus	mare	mic	mediu
7. Văzul	mediu	sub mediu	excepțional
8. Concordanța utilizării mîinilor	perfectă	medie	submedie
9. Atenția	dispersată	unilaterală	divizată
10. Mișcarea	ritmică	sigură	calmă
11. Criteriu al meseriei	îndrăgirea muncii migăloase	comportare civilizată	gust rafinat
12. Meserie înrudită	pomicultor	crescător de vite	agronom
13. Pregătire profesională	facultate	școală de maiștri	liceu de profil
14. Locul de muncă	unitate agricolă	Aprozar	seră horticolă
15. Se recomandă	pentru băieți	pentru băieți și fete	pentru fete

Răspunsuri exacte: 1—B, 2—A, 3—C, 4—A, 5—B, 6—C, 7—A, 8—B, 9—C, 10—B, 11—A, 12—A, 13—C, 14—A, 15—C.
Apreciere: Ai cunoștințe suficiente despre meseria aceasta dacă numărul răspunsurilor exacte depășește 12. În cazul în care ai răspuns corect numai la 5—6 întrebări, îți propunem să te interesezi mai detaliat de însușirile și cerințele acestei meserii, deoarece o condiție a adevăratei orientări profesionale este aceea de a cunoaște cît mai multe meserii, profesii. Scrieți-ne ce știți despre această meserie. Cele mai bune corespondențe vor fi publicate.

Meseria de silvicultor

Dintre cele trei posibilități (A, B, C) alegeți-o pe aceea care corespunde prioritar însușirilor, cerințelor impuse de această meserie.

	A	B	C
1. Domeniul principal de activitate	vînătoare	plantare de păduri	reparări de drumuri
2. Unealtă specifică de lucru	ferăstrău	ciocan	daltă
3. Unde lucrează	în hală	în aer liber	în grădină
4. Cum lucrează	în grup mare	singur	în grup mic
5. Obiecte mai importante de studiu	biologie, geografie,	fizică, matematică,	istorie, desen
6. Efortul fizic depus	sub medie	mediu	dezvoltat
7. Văzul	mediu	slab	excepțional
9. Concordanța în utilizarea brațelor	perfectă	armonizată	nu contează
10. Motive restrictive	statură înaltă	miopie	platfus
11. Criteriu al meseriei	îndrăgirea muncii migăloase	comportare civilizată	gust rafinat
12. Meserie înrudită	crescător de animale	miner	pădurar
13. Pregătire	liceu de profil	gimnaziu	școală de maiștri
14. Unde se exercită	întreprindere forestieră	C.A.P.	ocol silvic
15. Se recomandă	pentru fete	pentru fete și băieți	pentru băieți

Răspunsuri exacte: 1—B, 2—A, 3—B, 4—C, 5—A, 6—B, 7—B, 8—A, 9—B, 10—C, 11—A, 12—C, 13—A, 14—C, 15—C.
Apreciere: Ai cunoștințe suficiente despre meseria aceasta dacă numărul răspunsurilor exacte depășește 12. În cazul în care ai răspuns corect numai la 5—6 întrebări, îți propunem să te interesezi mai detaliat de însușirile și cerințele acestei meserii, deoarece o condiție a adevăratei orientări profesionale este aceea de a cunoaște cît mai multe meserii, profesii. Scrieți-ne ce știți despre această meserie. Cele mai bune corespondențe vor fi publicate.

Vőrős Előd, psiholog

JURNALUL Olguței

● *În acest număr voi încerca să vin în sprijinul a două prietene din București care au dorit să-și păstreze anonimatul. Care-i problema lor? Că, deși au aproape 14 ani, sînt totuși — zic ele! — cam scunde, cu toate că amîndouă fac sport și merg săptămînal la un bazin de înot. Pentru ele și pentru cele care doresc să mai «cîștige» cîțiva centimetri în înălțime — mai ales că, pînă la 18 ani, organismul uman se află în creștere —, voi prezenta cîteva exerciții de gimnastică, destul de ușor de făcut. Mai greu de obținut este perseverența în executarea exercițiilor, care va trebui să se prelungească pe o perioadă mai mare de tip..*

Exercițiile se pot face dimineața, imediat după ce v-ați sculat, dar și în alte momente ale zilei. Nu uitați un amănunt important: fiecare mișcare se execută încet, dar energic, de cîteva ori. Să începem deci chiar de azi.

1. Cu fața spre perete, cît mai aproape, stînd pe vîrfurile picioarelor, întindeți brațele în sus, ca și cînd ați dori să atingeți cu degetele un punct imaginar.

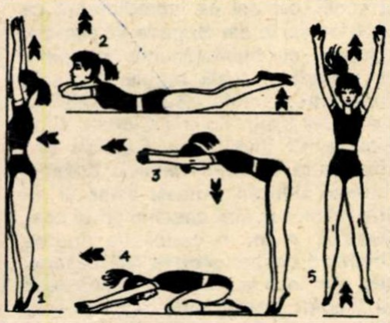

2. Culcate pe abdomen, cu mîinile la ceafă, ridicați în același timp picioarele, lipite, capul și bustul.

3. Stînd pe vîrful picioarelor, vă aplecați în față astfel încît să formați un unghi drept cu corpul.

4. Așezate în genunchi, întindeți în față brațele și capul, cît puteți mai mult.

5. Închipuiți-vă că țineți o minge în mîinile ridicate. Mișcați mîinile ca și cînd ar trebui s-o aruncați energic în sus.

Vă doresc succes. La revedere,

Olguța

Racheta

Tu a cerului vioară
Azi, rachetă, înflori.
Duci prin astre primăvară,
Cîntec de privighetori.

Primăvara

Cînd treci, ghiocei, lăcrămioare
Povești își spun împreună —
O, primăvară, ce sub soare
Surîzi ca o fetiță bună.

RADU URSULESCU

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	L							●	P	O
2	I	R	●		●	R	O	M	A	N
3	E	M	I	N	E	S	C	U	●	
4	D	A	●		R			●		
5	●				E	●				
6		●			D				●	
7				●	I			●	A	T
8					T	●				
9				●	A		●			
10					B					

FLORI, FRUMOASE FLORI

ORIZONTAL: 1) Ne-a oferit cele mai frumoase flori — Primul polen. 2) «Rădăcină» de trandafir — «Laleaua neagră». 3) Autorul poeziei «Floare albastră». 4) Afirmație — La mulți ani cu flori — Pom fără coroană. 5) Casa florilor — Ca zorelele pe sfoară. 6) Țin iedera. 7) În cetină! — Poate fi al Floarei — Ațe! 8) Neisprăvit — Ca ghioceii. 9) Magazinul fetelor — Alte ațe! — În leucă. 10) «Dama cu camelii» și «Florile răului».

VERTICAL: 1) Compoziție lirică — A pus petalele în florile lui Luchian. 2) Floare din rădăcină de floare — Duc căldura în serele de flori. 3) A stat la îndoială. 4) Popasuri de odinioară. 5) Se transmite prin moștenire. 6) «Piatra» cu flori de colț — Udrea Olga — În petală! 7) Floarea «Regina nopții» 8) Primul mugur — Carei! — Are o gură de floare. 9) Păpădia la vîrf — Oca! — Încălzește serele. 10) Abundă în nume de flori.

● ● ● ● ● ● ● ●

Săritura calului

Pornind dintr-un colț al pătratului și folosind săritura calului de la jocul de șah, veți descoperi o cugetare aparținînd lui J.J. Rousseau (1712—1778), celebru gînditor și scriitor francez.

R	E	I	A	I	T	S
C	A	O	I	A	Ș	U
P	T	T	O	B	E	Ș
M	U	U	■	I	E	E
N	I	E	T	R	L	I
N	A	E	R	I	R	M
P	T	I	T	U	A	N

Calcul ascuns

Să se reconstituie înmulțirea de mai jos.

```
  XXX ×
  133
  ---
  XX2
 X42
3XX
-----
X1XX2
```

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă prof. univ. dr.
EDMOND NICOLAU

La ora de informatică s-a dat următoarea problemă: Într-o memorie de 216×216 celule se rezervă pentru diferite scopuri prima linie și prima coloană. În memoria rămasă se înscriu, pe fiecare linie, 215 cifre, toate diferite între ele și aceleași pe toate liniile, cu condiția ca pe nici o coloană să nu apară de două ori aceeași cifră. În plus, tabelul rezultat este simetric față de diagonală, în sensul că în celule simetrice sînt înscrise aceleași cifre.

După ce se gîndi. Anca spuse:

— Rezultă că pe diagonală toate cifrele sînt diferite între ele.

Așa să fie oare?

Răspunsul în numărul viitor.

● ● ● ● ● ● ● ●

NUMISMATICĂ (II)

În Moldova, primele monede bătute au fost realizate în vremea lui Petru Mușat, în 1377. Numite groși de argint, înfățișînd stema Moldovei și capul de bour cu stea între coarne, aceste monede au circulat pînă la Ștefan cel Mare.

În Transilvania, moneda de bază a fost colonia, care circulă sub marca de Sibiu, de Bistrița, de Transilvania, de Alba, de Cluj etc. Începînd din anul 1333, se emite o monedă locală, la început dinarul de Cluj, apoi de Sibiu, de Baia, de Oradea. În 1538, odată cu crearea Principatului autonom al Transilvaniei, apar ducații de aur, talerii, guldenii, dinarii și obolii de argint emiși în atelierele orașelor transilvănene.

În 1860, prin proiectul lui Alexandru Ioan Cuza, urma să fie pusă în circulație moneda numită romanul sau romanatul (în locul celor optzeci de specii monetare străine). Proiectul nefiind aprobat, în 1864 se propune un altul. În 1867, o lege monetară adopta sistemul zecimal, unitatea monetară fiind leul cu subdiviziunea lui, banul. În anul 1868 apare prima monedă de 20 de lei, iar în 1870, prima monedă de 1 leu.

I. PENESCU

● ● ● ● ● ● ● ●

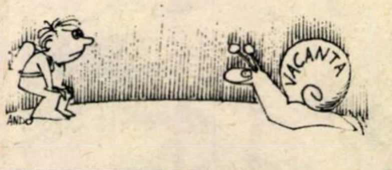

DRAGĂ PRIETENE
ȚI-AI REÎNNOIT
ABONAMENTUL LA
«CUTEZĂTORII»?

■ ÎN NUMERELE VIITOARE -
NOI RUBRICI ȘI CONCURSURI
ATRĂGĂTOARE,
UN NOU SERIAL ÎN IMAGINI ș.a.

■ NUMERE SURPRIZĂ SE AFLĂ ÎN PREGĂTIRE PENTRU VACANȚA DE VARĂ.

Abonarea
SE POATE FACE
ATÎT PRIN ȘCOALĂ, CÎT
ȘI PRIN OFICIILE P.T.T.R.
ȘI FACTORII POȘTALI,
CU PRIMIREA REVISTEI
LA DOMICILIU.

NU UITAȚI: LA ȘCOALĂ ȘI ÎN
VACANȚĂ NICI UN CUTEZĂTOR,
FĂRĂ «CUTEZĂTORII»

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Redactor responsabil de număr:
ION CRÎNGULEANU
Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

Index 41633

12 PAGINI, 1 LEU

ȚARA MUNCII - ȚARA ÎNVĂȚĂTURII

COPIII MINERILOR - MINERII VIITORULUI

STUDENT LA.. 14 ANI!

Și-a aranjat biblioteca pe trei secții: știință, literatură, istorie. Bineînțeles că are și-un program special pentru lecturi pe diferite genuri. Spre exemplu, sîmbătă și duminică citeste romane ca «Toate pînzele sus», «Cireșarii» sau «Cei trei mușchetari». Raftul întîi al bibliotecii e dotat cu manuale de geometrie, algebră, cărți de chimie și fizică, reviste de știință. Aici, programul începe de luni, imediat după prima oră a dimineții, cînd tatăl pleacă spre abataje, unde-și desfășoară meseria de miner. Cristian trece la masa de lucru și... brusc echerele, formulele, tușurile, penițele, compasurile încep să funcționeze. Cristian Stanciu din clasa a VIII-a a Școlii generale nr. 3, protund, meticulos, sobru, încordat, pune la cale (în proiect, bineînțeles) deschiderea gurii unei... noi mine din bazinul carbonifer Lupeni! Dar sună telefonul. Uf!... tocmai acum...

— Alo?

— ...diametrul de la suprafață rămîne, în continuare, de 12 metri? se aude vocea lui Adrian Dancu.

Adrian e în clasa a VII-a, dar nu se lasă mai prejos și-i cere lui Cristian în fiecare dimineață tot felul de «consultații tehnice la telefon» pentru că și el se vede «proiectantul de mîine».

— Nu ți-am spus că nu cedez?! îi răspunde imbatabil Stanciu. Și în anul 2003 minele din Lupeni vor fi tot mine și nu platforme de lansat rachete în Orion. Diametrul meu e în continuare de 9,36. Ai înțeles?

Dancu se enervează, dar nu ridică prea tare tonul, e prudent în rostirea cuvintelor, mai ales că Stanciu e foarte... rafinat la matematică și, de obicei, nu dă greș, mai ales la «proiectele de exploatare». Numai că... În tot ce face, în tot ce exprimă sau demonstrează lasă impresia unui **student** de la Petroșani, cel puțin în anul al III-lea de studii. Și Dancu e studios și încearcă să se țină strîns de Stanciu. De o săptămînă și-a aranjat și el biblioteca, stil «Cristian». Are un principiu: «Ce-i bun de urmat nu-i bun de evitat»... Oricum, la toamnă, «studentul» Cristian Stanciu va fi în clasa a IX-a a liceului de minerit din Petroșani.

— Ai înțeles? mai întreabă «studentul»...

— Ai dreptate.

— La lucru!

— Succes!

Pînă la orele de clasă mai sînt trei ceasuri... Cei doi se reinstalează la masa de lucru... Gîndul își urmează drumul... Adăugați la această discuție și faptul că ea a avut loc luni... Pînă la «Nicoară Potcoavă» mai sînt încă cinci zile...

DECOLARE... ÎN LUMINĂ

Pare banal, inutil chiar să mai explici cuiva astăzi că mineritul e o activitate științifică... o muncă pe cît de frumoasă, pe-atît de pasionantă, o îndeletnicire modernă.

— Asta-i! Unele mine par tronsoane aeriene, aeroporturi ultramoderne.... strigase într-o dimineață Daniel Bușcă spre Dancu pe motiv că acesta credea că un combinat siderurgic sau o uzină de aparataj electronic sînt cu mult mai moderne în alcătuirea și funcționarea lor decît o exploatare carboniferă.

— Explică-te mai limpede, îi sugeră Adrian.

— N-ai văzut? În fiecare dimineață, minerii seamănă cu niște cosmonauți, un fel de «medici» care par să ia mai mult drumul spre stele decît în adîncuri. Intrarea **în șut** este un ceremonial al civilizației tehnice de ultimă secundă mondială: întregul angrenaj tehnologic, «coridoarele carbonice» sînt iluminate «stil lumină de zi» și prevăzute cu linii de «aer înalt», iar înaintările în straturile de exploatare sînt făcute cu aparate ultramoderne, rivalizînd, într-adevăr, cu toate sistemele tehnice din orice întreprindere industrială.

— Și munca în adîncuri e un zbor...

— Mai mult decît atît, **este o decolare continuă în lumină.** Ține minte aceste cuvinte întrucît sînt luate chiar din gura minerului Tudor Pop, care într-o zi mi-a spus: «Învață să zbori cît mai bine în lumină, că doar vrei să te faci și tu miner». Asta înseamnă, de fapt, că devii un om al marii tehnici moderne, al științei și învățăturii.

CU OCHII MINERILOR

Dar cine sînt acești doi pionieri din Lupeni care pun la cale arhitecturile miniere din anul 2003, ce-i determină să fie chiar atît de grăbiți?

Întrebarea noastră capătă repede un răspuns fierbinte. Elevii de la Școala generală nr. 3 din Lupeni se consideră de pe acum oameni ai muncii și științei din Lupenii mileniului al III-lea.

Așa se face că, în starea lor intimă și reală, sînt niște adevărați scormonitori nu numai ai adîncurilor, dar și ai viitorului. «Noi sîntem minerii cărbunelui din viitor, sîntem minerii timpului», ne spune Gabriela Juveloiu, și ea elevă în clasa a VIII-a, și ea «rivală», dar și asociată cu studentul Stanciu. Expresia de «mineri ai timpului» la Lupeni e încărcată de însuflețire și emoții temeinice: Liliana Szabo, colegă cu Gabriela și Cristian, are următoarea viziune despre orașul Lupeni: «El e însuși ființa părinților noștri, ființa tovarășului Petre Constantinescu, miner și Erou al Muncii Socialiste, adică erou ca toți minerii din Valea Jiului. Ne întrebați dacă avem întîlniri cu minerii? Dar ce facem toată ziua, toată seara, toată copilăria noastră? Nu trăim lîngă părinții noștri, nu trecem pe lîngă geologia cărbunelui și pe lîngă mașinile moderne ale zilelor de azi?! Arătați-ne un oraș mai străvechi, mai al prezentului, mai al viitorului decît Lupenii! El vine din frunțile și din ochii părinților, din privirile minerilor. Fiind ai orașului, noi sîntem ai mineritului, sîntem minerii din timpul imediat viitor! Brățară de lumină, brățara de cărbune e meseria noastră.» Pași spre adîncuri și antichitate, pași spre viitor. Lupenii și copiii creează.

BRIGADA «COSMOS»

— În fond, imaginînd minele de mîine ale Lupenilor, învățînd cum să devenim absolvenți ai liceului sau ai Institutului superior de mine din Petroșani, noi ne imaginăm pe noi înșine mineri în toată firea, încearcă să-și lămurească un gînd mai vechi Mihai Blaga, tot în clasa a VIII-a.

— În orice caz, dacă urmez institutul superior (și-l voi urma!), n-am s-aleg să fiu inginer proiectant! Mă pasionează mai mult abatajele, orizonturile carbonifere, înțelegi? îi răspunde Augustin Schmultz, înalt, spre doi metri.

Și cum se află la cercul de minerit al școlii, cei doi ne încredințează că și ei fac parte din Brigada «Cosmos» echipată cu îmbrăcăminte și unelte de minerit în toată regula. Manuela Alexandru, Daniel Bușcă, Gabriela Rad, Bety Krug, Tiberiu Ciortan, Gina Sibulea, C. Ungureanu, Gabriela Bokoș, Laura Tăbăran, Mihaela Kovacs, Carmen Uilecan, Angela Puha și Adrian Ambruș sînt coechipieri ai cosmosului. Avînd o concepție riguros științifică despre propria lor meserie, deși sînt încă la vîrsta cravatelor roșii cu tricolor, acești copii locuiesc încă de pe-acum în spațiile viitorului; ați putut vedea și constata cu cîteva rînduri mai sus cît de siguri sînt ei că vor fi ingineri, tehnicieni, electricieni, zidari, constructori, arhitecți, ucenici și studenți, deși sînt în clasele a VII-a și a VIII-a. În plus, deși-i în clasa a II-a, Nicu Cojocaru face și el parte din «Cosmos».

Printre părinți și protesori, printre rigle, romane și ecuații, printre vagonete și curele de transmisie, acești copii sînt ai viitorului de aur, brățările lor fiind încă de pe acum de cărbune, de căldură și lumină.

Ion Crînguleanu

BANCA DE ONOARE

BANCA DE ONOARE - a autodepășirii

(URMARE DIN PAG. 5)

clasa a VIII-a B (foto 1 din pag. 5). Aflați însă că în această «Bancă de onoare» stau nu numai doi «campioni» la învățătură, ci și doi veritabili campioni sportivi. De fapt, Gabriel, căpitanul echipei masculine de gimnastică a școlii, este dublu campion județean la sărituri și cal, iar Florica Neagu campioană pe oraș la săritura în lungime și la tetratlonul atletic.

Stau în aceeași bancă — de onoare, precum vedeți în imagine (foto 2) — două pioniere, două admirabile prietene, Claudia Miru și Camelia Dumitrache (clasa a V-a B , Școala generală nr. 8, București), care locuiesc și pe aceeași stradă, învață zi de zi împreună și rezolvă, cu o ambiție demnă de invidiat, zeci și zeci de exerciții și probleme de matematică. Florile succesului, așezate pe pupitrul lor, sînt semnul prieteniei și al aprecierii de care se bucură din partea colegilor.

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ MUREȘ
[illegible]
SECȚIA [illegible] COPII

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

21

JOI, 21 MAI 1981,
ANUL XV (NR. 712)

Foto: Grigore Prepeliță

Instantaneu pe linia de sosire: Gabriela Șenchea și Ion Avrămuț, doi dintre campionii «Crosului pionierilor» (reportajul nostru — în pag. 12).

CĂTRE ECHIPAJELE CARE SE PREGĂTESC SĂ IA STARTUL ÎN EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"! ÎN PAGINILE 3-6-7: REGULAMENTUL CONCURSULUI, EDIȚIA 1981!

Salut pionieresc, dragi cutezători ai cosmosului!

La 14 mai 1981, ora 20 și 17 minute, ora Bucureștiului (21 și 17 minute, ora Moscovei), în Uniunea Sovietică a fost lansată nava cosmică «Soiuz-40» cu echipaj comun: comandantul navei, Leonid Popov, Erou al Uniunii Sovietice, pilot cosmonaut, și Dumitru Prunariu, cosmonaut cercetător, cetățean al Republicii Socialiste România.

Programul zborului navei «Soiuz-40» prevede cuplarea cu complexul științific orbital «Saliut 6» — «Soiuz T-4». Cosmonauții Popov și Prunariu vor efectua la bordul complexului o serie de cercetări și experimente împreună cu cosmonauții Kovalionok și Savinîh, care se află pe o orbită circumterestră de la 21 martie 1981.

În timpul zborului vor continua cercetările spațiului cosmic în scopuri pașnice, efectuate de țările socialiste participante la programul «Intercosmos».

Sistemele aflate la bordul navei lucrează normal. Cosmonauții Leonid Popov și Dumitru Prunariu se simt bine.

Lt. major DUMITRU PRUNARIU
cosmonaut cercetător

LEONID POPOV
pilot cosmonaut

«În calitate de comunist — spune, înainte de start, cosmonautul român — mă simt profund onorat să închin eforturile mele pentru succesul acestui zbor cosmic celei de-a 60-a aniversări a făuririi Partidului Comunist Român — ctitorul glorios al României socialiste.

În aceste clipe emoționante, permiteți-mi să dau expresie celor mai sincere mulțumiri Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Guvernului Republicii Socialiste România, Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului Sovietic, personal tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Leonid Ilici Brejnev pentru încrederea acordată.»

Pentru prima oară un compatriot al nostru — tînărul comunist Dumitru Prunariu — duce în Cosmos mesajul de pace și prietenie al poporului român, inaugurînd astfel un nou și important capitol în cronica aripilor românești.

Acest zbor reprezintă o expresie a prieteniei româno-sovietice, a colaborării multilaterale dintre țările și popoarele noastre, o transpunere în viață a programelor de cooperare stabilite cu prilejul întîlnirilor dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Leonid Ilici Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S. președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice.

Alături de alte țări socialiste, România participă la programul «Intercosmos» destinat efectuării de cercetări și experimente științifice și tehnologice în scopuri pașnice în vederea studierii spațiului extraterestru și a investigării, de la distanță, cu mijloace aerospațiale, a resurselor naturale — activitate complexă și multilaterală pusă în slujba progresului.

Cosmonautul român Dumitru Prunariu, locotenent-major pilot-inginer de aviație în Armata Republicii Socialiste România, s-a născut la 27 septembrie 1952, la Brașov. A urmat cursurile Facultății de aeronave din cadrul Institutului politehnic București, devenind inginer constructor de aeronave. A lucrat ca inginer stagiar la Întreprinderea de construcții aeronautice Brașov. În august 1977 a absolvit cursurile Școlii militare de ofițeri de aviație, fiind selecționat în grupul de candidați cosmonauți români. După pregătirea inițială din țară, a efectuat antrenamente speciale la Centrul de pregătire a cosmonauților «I.A. Gagarin», de lîngă Moscova. Este membru al Partidului Comunist Român.

Comandantul echipajului mixt româno-sovietic, Leonid Popov, Erou al Uniunii Sovietice, s-a născut la 31 august 1945 în orașul Alexandria, regiunea Kirovograd. Primul său zbor — cel mai îndelungat din istoria cosmonauticii, cu o durată de 185 zile — l-a efectuat anul trecut, în calitate de comandant al celei de-a patra expediții de bază pe complexul orbital «Saliut-6» — «Soiuz».

Drum bun, dragi temerari ai Cosmosului!

VERNISAJ

● La **Lugoj** a avut loc vernisajul expoziției intitulate «Omagiu partidului», care a reunit 300 de lucrări realizate de către pionierii-pictori din 19 case ale pionierilor și șoimilor patriei din țară. De altfel, această expoziție republicană a fost organizată în urma apelului lansat de către pionierii lugojeni și tot ei ne transmit imagini de la acest vernisaj.

PRIETENII CĂRȚII

● Corespondentul nostru **Lucian Paul Curticăpean** ne informează despre o frumoasă inițiativă a pionierilor de la **Școala generală nr. 15, Tg. Mureș.** La începutul anului școlar au decis să-și alcătuiască o bibliotecă, despre care acum se poate spune că e chiar foarte bogată, funcționînd, desigur, cu autoservire. Prietenii cărții s-au gîndit apoi să organizeze un ciclu de acțiuni menite să le susțină inițiativa primită cu bucurie de către toți iubitorii literaturii: evenimentele literare ale anului — centenarele Goga și Minulescu — au fost sărbătorite prin recitaluri de poezie; a fost pus în scenă un montaj literar-artistic intitulat «Acest statornic plai strămoșesc»; frumusețea creației populare a făcut obiectul unui simpozion; o temă de pasionantă dezbatere — «În lumea minunată a aventurii», consacrată cărții pentru copii și tineret. N-au lipsit întîlniri cu scriitori sau redactori ai unor publicații literare.

NOTA 10 LA HĂRNICIE

● Un detașament de pionieri exemplar prin hărnicie — a realizat integral angajamentul de muncă patriotică pe anul 1981 — și prin performanțele la învățătură — nici un corigent pe primele două trimestre. În imaginea pe care ne-au transmis-o pionierii clasei a VI-a de la **Școala generală Dragomirești, Neamț,** căci despre ei este vorba, îi vedeți lucrînd în livada școlii.

APLAUZE LA SCENĂ DESCHISĂ

Cine participă la spectacolele susținute de corul și orchestra de mandoline a **Școlii generale nr. 7 din Oradea,** Bihor, îi admiră și-i aplaudă cu însuflețire pe interpreții care sînt și fruntași la învățătură. Sub bagheta profesorului Vasile Pușcașiu, ei au evoluat pînă în prezent în mai multe spectacole școlare și interșcolare.

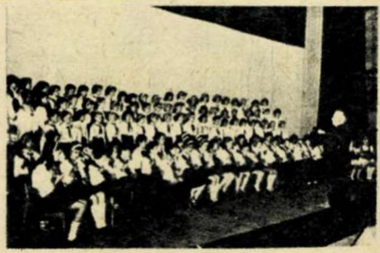

LIVEZILE PIONIERILOR

Pionierii din **Mahmudia, Baia, Cerna, Măcin** și **Babadag,** Tulcea și-au intitulat ampla acțiune de plantare a puieților **«Ștafeta generațiilor».** Ei au sporit frumusețea și bogăția locurilor natale plantînd 2 000 de puieți. Faptele lor de hărnicie pînă în prezent totalizează peste 2 500 ore de muncă patriotică.

START ÎN EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“ - 1981

REGULAMENTUL CONCURSULUI

CONCURSUL EXPEDIȚIILE «CUTEZĂTORII» ESTE ORGANIZAT ANUAL, ÎN PERIOADA VACANȚEI DE VARĂ, DE CĂTRE REVISTA «CUTEZĂTORII» CU SPRIJINUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR ȘI ÎN COLABORARE CU MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI. EDIȚIA A XII-A, 1981, A EXPEDIȚIILOR «CUTEZĂTORII» SE DESFĂȘOARĂ SUB SEMNUL SĂRBĂTORIRII A 60 DE ANI DE LA FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN.

A. EXPEDIȚIILE «CUTEZĂTORII» URMĂRESC:

1. Cunoașterea și studierea locurilor ce oglindesc istoria milenară a poporului român, a frumuseților și bogățiilor patriei, a realizărilor de astăzi ale oamenilor muncii care, sub conducerea partidului, făuresc societatea socialistă multilateral dezvoltată pe pămîntul României.

2. Cunoașterea și ocrotirea naturii, a mediului înconjurător, prin efectuarea de investigații privind poluarea, depistarea unor elemente floristice și faunistice rare, a unor monumente ale naturii și luarea de măsuri pentru protejarea acestora, remarcarea sau marcarea unor trasee turistice, amenajarea izvoarelor, întreținerea potecilor și refugiilor montane.

3. Cultivarea spiritului de observare, cercetare și analiză a unor procese naturale, economice și istorico-sociale din zonele străbătute, stimularea interesului pionierilor și școlarilor pentru descoperirea și explicarea științifică a unor elemente mai puțin cunoscute ale realității înconjurătoare.

4. Stimularea practicării de către pionieri și școlari a turismului, în vederea petrecerii în mod recreativ, instructiv și educativ a timpului liber în mijlocul naturii, pentru călirea lor fizică și morală.

5. Dezvoltarea și consolidarea spiritului de echipă, a aptitudinilor necesare autoconducerii și autogospodăririi, a prieteniei între pionierii și școlarii români și de alte naționalități, dezvoltarea spiritului practic, a curajului și dîrzeniei, întărirea disciplinei, voinței și perseverenței.

B. ORGANIZAREA, PREGĂTIREA ȘI DOTAREA

1. La concurs pot participa pionieri și școlari din clasele V—VIII, constituiți în echipaje-detașamente de pionieri, avizate de către comandamentul unității de pionieri și de către conducerea școlii respective. Echipajul-detașament, avînd o denumire și o em-

(Continuare în pag. 6—7)

«CLUB 14»

LA PORȚILE MESERIEI

Poate că cel mai emoționant și, desigur, cel mai important moment din viața de elev este acela cînd vine vremea să alegi drumul, profesia pe care s-o urmezi apoi întreaga viață. Este pasul îndelung măsurat, discutat cu părinții, analizat cu profesorii, dezbătut cu prietenii. În cele din urmă însă te afli singur! Tu însuți hotărăști. Și-atunci trebuie să știi, mai bine decît oricine, care trebuie să-ți fie alegerea. Pentru că numai așa anii viitorului îți pot aduce satisfacția deplinei împliniri, bucuria maximei utilități în societate.

Aceasta a fost și tema ultimei dezbateri a «Clubului 14», organizată de revista noastră în județul Galați. Interlocutori: pionierii claselor a VIII-a de la **Școala generală din comuna Matca** și cei de la **Școala generală nr. 29 din Galați.** Iată acum, pentru a ne cunoaște mai bine, pe scurt, o mică prezentare a gazdelor noastre.

La **Matca** trăiesc 1 500 de familii, oameni deosebit de harnici care și-au făcut renumită așezarea prin buna gospodărire (pentru care au primit și premii), unde nici un petec de pămînt nu a rămas nevalorificat, a cărei cooperativă agricolă de producție a devenit renumită, nu numai în județ, pentru legumicultura intensivă practicată cu multă pricepere și hărnicie. Copiii — dintre care 2 000 sînt școlari — au și ei multe realizări. Pe planul învățăturii, ca și pe cel al muncii practice.

La **Școala generală nr. 29,** una dintre cele mai mari din municipiul Galați, învață 1 500 de copiii. Numai în clasele a opta sînt peste 200!

Elena Mănescu

(Continuare în pag. 5)

Pe adresa clasei a VIII-a

VOI FI CONSTRUCTOR

Ca toate meseriile de mare importanță pentru dezvoltarea unei țări și aceea de constructor cere aceluia care vrea s-o îmbrățișeze o seamă de calități. Vrei să știi dacă le întrunești și tu? Răspunde prin DA sau NU la următoarele întrebări:

1. Ți-ar plăcea să ai o meserie deosebit de utilă, a cărei practicare pretinde cutezanță, petrecerea majorității timpului în aer liber și deplasarea în locuri diferite?

2. Ai o sănătate bună?

3. Îți poți coordona bine mișcările mîinilor?

4. Manifești precizie și dexteritate în lucrările pe care le faci cu ajutorul mîinilor (ești îndemînatic)?

5. Ai o vedere bună?

6. Ești înzestrat cu spirit de observație?

7. Îți concentrezi lesne atenția asupra lucrării pe care o execuți?

8. Îți place să faci, acasă, unele reparații la instalațiile din gospodărie?

9. Știi să te folosești bine de cel puțin două din următoarele unelte: ciocan, pilă, ferăstrău pentru tăiat lemn sau metal, clește patent, cheie franceză, mistrie, bormașină?

10. Cunoști ce rol are cimentul adăugat într-un mortar și care este principala lui proprietate?

11. Privești cu admirație și plăcere siluetele blocurilor noi și noile cartiere de locuințe pe care le întîlnești în drumul tău?

12. Ai vizitat una sau mai multe din marile construcții socialiste ale patriei: hidrocentrale electrice, platforme industriale, uzine, combinate agrozootehnice, autostrăzi etc.?

13. Nutrești un sentiment de admirație pentru munca, talentul și vrednicia oamenilor care au ridicat noile construcții industriale și civile din patria noastră?

14. Știi care a fost prima țară din lume în care s-a întrebuințat betonul armat la construcția de silozuri?

Numără la cîte întrebări ai răspuns DA (iar la nr. 10 și 14 corect), apoi acordă-ți pentru fiecare răspuns bun cîte un punct. Fă suma punctelor obținute și apreciază că pentru 9—14 puncte ai toate calitățile ca să atingi cota excelent în oricare specialitate a profesiei de constructor (betonist, fierar-betonist, zidar, dulgher, tîmplar, instalator etc.). Dacă ai obținut 6—8 puncte din primele zece întrebări, ai bune șanse de a deveni constructor, dar este recomandabil să călătorești mai mult prin țară, să privești cu atenție sporită realizările constructorilor, să meditezi mai mult la semnificația acestei profesii.

Răspunsuri la unele întrebări: Nr. 10=cimentul joacă rol de liant hidraulic și are proprietatea de a face priză în contact cu apa. Nr. 14=România; betonul a fost folosit pentru prima oară în lume de către ing. Anghel Saligny la construcția silozurilor de la Brăila și Galați (1888—1889).

FIECARE CITITOR— UN POSIBIL COLABORATOR AL RUBRICII...

O FAPTĂ DE CUTEZANȚĂ

* * *

- În jurul nostru se petrec zi de zi minunate fapte de muncă, de omenie și cutezanță ai căror eroi sînt părinții voștri, frații voștri mai mari, precum și voi înșivă — copiii.

- Aceste fapte merită și trebuie să fie cunoscute de către toți prietenii revistei «Cutezătorii»!

- Deveniți voi înșivă reporteri! Pentru elaborarea corespondenței folosiți sugestiile publicate — sub semnătura unor prestigioși gazetari — la rubrica noastră «Atelier de presă».

- O dată cu corespondențele voastre — reportaje, portrete, interviuri, informații, povestiri etc. trimiteți talonul de mai jos precum și, pe cît posibil, fotografii sau desene referitoare la întîmplarea relatată.

Redacția va acorda tuturor eroilor unor asemenea fapte deosebite, semnalate de voi, «Diploma de onoare a Cutezătorilor».

Cele mai frumoase fapte pionierești vor fi premiate de către C.N.O.P., iar pentru cele mai bune corespondențe redacția «Cutezătorii» va acorda diplome și premii.

O FAPTĂ DE CUTEZANȚĂ

TALON

TALON

Numele și adresa corespondentului care relatează: . . . .
. . . .

Cîteva date despre eroul (eroii) faptei de cutezanță: . . . .
. . . .
. . . .

În ce constă fapta respectivă: . . . .
. . . .
. . . .

Semnătura corespondentului
Data . . . .

PLICUL, CONȚINÎND RELATAREA FAPTEI DE CUTEZANȚĂ ÎMPREUNĂ CU TALONUL, VA FI EXPEDIAT PE ADRESA: REVISTA «CUTEZĂTORII», BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII NR. 1, CU MENȚIUNEA «O FAPTĂ DE CUTEZANȚĂ».

ATELIER DE PRESĂ

CUTEZANȚA

prezintă **Ilie Tănăsache**,
publicist la ziarul «Scînteia»

Noțiune fascinantă, care desemnează virtutea ce-i dă omului o răscolitoare dimensiune morală. Să îndrăznești, **cu ideea** și **cu fapta,** peste granițele prezentului. Să prospectezi cu imaginația viitorul și să lucrezi pentru apropierea lui — iată una din superbele aspirații ale omului de pe planeta Pămînt. Descoperirea roții, a continentelor, lumea de miracole din oceanul planetar ori zborul în universul galaxiei noastre au drept punct de start cutezanța umană. Poate fi o îndeletnicire mai cuceritoare pentru purtătorul cravatei roșii cu tricolor decît aceea de a observa și înfățișa **fapta de cutezanță pionierească?** Unii, poate, se vor întreba: «Dar cum s-o aflăm, unde se săvîrșește aceasta?» Ea se află aici, încearcă doar să iei pulsul timpului tău. Ea se săvîrșește lîngă noi, în fiecare zi. Sigur, nu toți cei apropiați nouă sînt niște Edison Coandă, Pitagora, Gagarin. Dar e sigur că la mulți vom afla fapta de cutezanță care i-a animat întru început pe toți oamenii de seamă cuprinși în dicționare: **cutezanța începe cu încrederea în tine.** Începe cu prima acțiune prin care vrei să dovedești că poți. Semnul ei distinctiv este tăria de caracter. Și cîți dintre purtătorii cravatelor roșii cu tricolor nu au dovedit și nu dovedesc, în împrejurări de viață dintre cele mai felurite, tărie de caracter, curaj, stăpînire de sine? Viața pune la încercare, în fiece clipă, puterea omului, și acest «exercițiu» nu ține de vîrstă, n-are vîrstă. Cînd un pionier nu pregetă să acționeze, plin de îndrăzneală, pentru a ajuta un om, un coleg, la impas, salvîndu-l de la înec sau de la foc, ori nu stă pe gînduri cînd e vorba de apărarea avutului obștesc, cînd își dezvăluie frumusețea morală într-o încercare a îndrăznelii, el își afirmă din plin cutezanța, omenia, lumina frumoasă dinlăuntru.

Începe cu prima acțiune prin care vrei să dovedești că poți.

Țara Cutezanței sîntem noi și faptele noastre. Să cutezăm a o înfățișa cu verbul de lumină al admirației noastre.

PIONIERPRES

EDIȚIE SPECIALĂ

O GRĂDINĂ RÎDE IARĂȘI ÎN SOARE

E o zi frumoasă de primăvară și în toate casele gospodarilor se simte forfota muncii. Numai casa lui moș Ilie stă parcă părăsită. Pămîntul din grădina de legume e nelucrat, nimic nu s-a semănat încă pe el.

Uitîndu-mă la casa vecinului nostru, mi-am zis: «da, îl vom ajuta noi, pionierii, îi vom arăta lui moș Ilie ce harnici și pricepuți sîntem». Am pornit mai întîi spre locuința colegei care stătea puțin mai departe de mine. În cîteva minute i-am istorisit tot ce avem de făcut. Se îmbrăcă și pornirăm încărcate cu găleți, sape, o greblă, semințe de legume. În cîteva minute ne găseam în pragul casei lui moș Ilie.

Am bătut în ușă, dar nimeni nu ne-a răspuns. Am intrat «nepoftiți» înăuntru. Acolo, ce să vezi? Bătrînul era culcat în pat. Nu ne închipuisem că e atît de suferind. Colega mea se apucă să facă focul, căci era aici ca-n căsuțele de gheață. Între timp sosiseră și ceilalți colegi care așezară fiecare lucru la locul lui, îngrijiră pe bătrîn, căci tare îl mai dureau picioarele. Doi pionieri rămăseseră cu bătrînul, iar ceilalți o zbughiră la straturile de legume. Munceam cu spor și către seară, curtea bătrînului arăta ca un palat fermecat. Găinușele cîntau vesele,

* * *

CUTEZĂTORII PRINTRE NOI

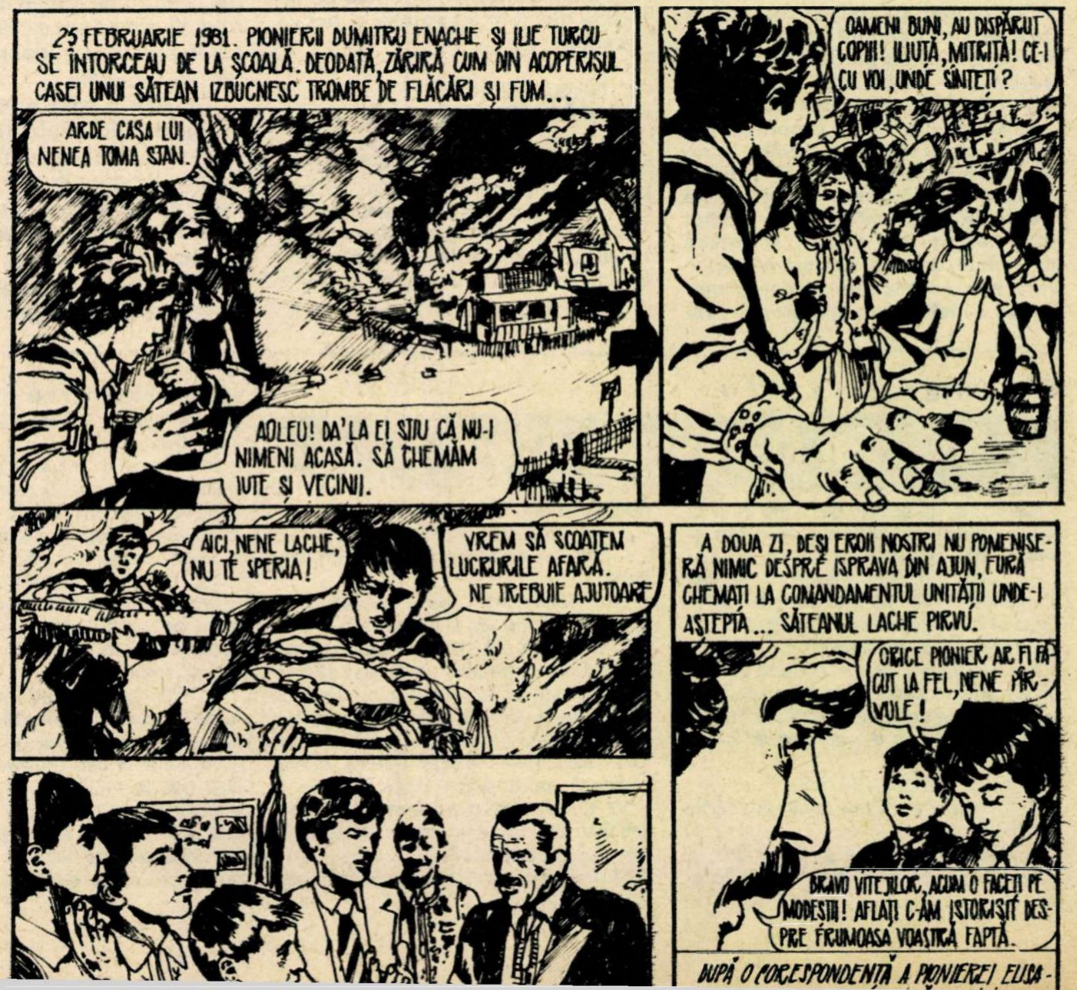
25 FEBRUARIE 1981. PIONIERII DUMITRU ENACHE ȘI ILIE TURCU SE ÎNTORCEAU DE LA ȘCOALĂ. DEODATĂ, ZĂRIRĂ CUM DIN ACOPERIȘUL CASEI UNUI SĂTEAN IZBUCNESC TROMBE DE FLĂCĂRI ȘI FUM...
ARDE CASA LUI NENEA TOMA STAN.
AOLEU! DA'LA EI ȘTIU CĂ NU-I NIMENI ACASĂ. SĂ CHEMĂM IUTE ȘI VECINII.
OAMENI BUNI, AU DISPĂRUT COPIII! ILIUȚĂ, MITRIȚĂ! CE-I CU VOI, UNDE SÎNTEȚI?
AICI, NENE LACHE, NU TE SPERIA!
VREM SĂ SCOATEM LUCRURILE AFARĂ. NE TREBUIE AJUTOARE
A DOUA ZI, DEȘI EROII NOȘTRI NU POMENISERĂ NIMIC DESPRE ISPRAVA DIN AJUN, FURĂ CHEMAȚI LA COMANDAMENTUL UNITĂȚII UNDE-I AȘTEPTA... SĂTEANUL LACHE PÎRVU.
ORICE PIONIER AR FI FĂCUT LA FEL, NENE PÎRVULE!
BRAVO VITEJILOR, ACUM O FACEȚI PE MODEȘTII! AFLAȚI C-AM ISTORISIT DESPRE FRUMOASA VOASTRĂ FAPTĂ.
DUPĂ O CORESPONDENȚĂ A PIONIEREI ELISA-

ORIZONT ȘTIINȚIFIC

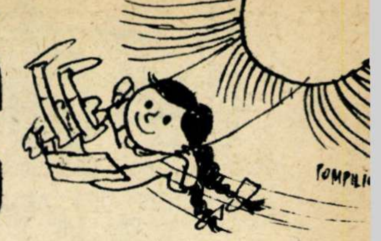

CALITATEA– O ecuație fără necunoscute

Un autor preocupat de raportul ce se stabilește între om și lucrul făcut de el propunea, cîndva, următoarele: orice produs care este rezultatul unei intenții să se numească **operă,** iar ceea ce apare fără vreo intenție prealabilă să poarte doar numele de **urmă.** Opera — fie că e vorba de o piesă strunjită cu precizie sau de un lan bogat de grîu, de o descoperire științifică sau de un baraj înalt în calea unui fluviu, de un vers care stîrnește emoția sau de o intervenție chirurgicală salvatoare — reprezintă dovada faptului că intenția omului de a realiza o muncă de calitate a reușit pe deplin. Urma reprezintă, dimpotrivă, trădarea acestei intenții.

Calitatea are nenumărate moduri de a se exprima, fapt care a făcut necesară apariția unei palete largi de noțiuni cu care s-o apreciem. Un lucru bine făcut este util, plăcut, frumos, măiestru, epitetele putînd merge pînă la perfecțiune sau chiar capodoperă! Realizarea sau chiar numai contactul cu un lucru de acest fel rediversifică și reîmbogățește viața. Dimpotrivă, lucrul nereușit este un rebut care nu numai că nu îmbogățește pe nimeni, dar ne sărăcește parcă pe toți...

Sigur, trebuie să facem cuvenita deosebire între calitățile naturale ale lucrurilor și calitatea pe care ele o capătă ca rezultat al acțiunii noastre. Calitățile naturale ale minereului de fier nu s-au putut pune în evidență decît atunci cînd oamenii l-au folosit pentru a obține oțelul. Pămîntul are aptitudinea de a germina, dar numai calitățile agricultorilor îl fac să dea recolte din ce în ce mai bogate. Calitățile naturale sînt pînă la urmă atribute inerte. Niciodată minereul de fier nu va deveni oțel prin propria sa voință, după cum nici pămîntul nu va fi capabil să acționeze singur pentru ridicarea producției la hectar. Determinantă pentru drumul lucrurilor de la inerție la calitate este **munca omenească.**

Munca se prezintă ca un proces complex în care se întrețes capacități și experiențe, inteligență și perseverență, cunoștințe și inovații, planuri și ambiții. ingeniozitate și exigență. Cu cît acestea se transmit mai mult asupra lucrului de făcut, cu atît acesta capătă o calitate mai înaltă.

Uneori se crede, în mod greșit, că numai anumite lucruri trebuie realizate cu cheltuială de calități omenești, în timp ce altele pot fi făcute de mîntuială. Este o concesie pe care ne-o facem nouă, dar n-o admitem niciodată celorlalți. Casa, hrana, îmbrăcămintea, mobila, rechizitele, lucrurile de fiecare zi, toate le vrem, pe bună dreptate, de calitate, adică apte să corespundă în modul cel mai înalt nevoilor noastre. Dar dacă ne gîndim că pentru alții noi sîntem **ceilalți,** atunci și cerința ca tot ceea ce facem noi să fie de calitate, să satisfacă optim cerințele destinatarilor se justifică pe deplin. Cînd auzim vorbindu-se în jurul nostru de necesitatea obținerii unei noi calități în toate domeniile, trebuie să înțelegem aceasta pe de o parte ca pe o nevoie de a încorpora în tot ceea ce realizăm cît mai multă imaginație, perseverență, spirit novator, iar pe de altă parte ca pe o cerință de a obține conjugarea eforturilor individuale într-un mare efort colectiv. O calitate înaltă a produselor unei uzine poate fi obținută numai prin eforturile armonioase depuse de toți muncitorii. Chiar și învățătura, preocuparea noastră de bază, a cărei caracteristică este efortul individual de însușire, nu poate rămîne în afara preocupărilor colective. O clasă în care calitatea cunoștințelor este, în general, ridicată, naște acel climat favorabil, în care fiecare își poate dezvolta mai bine însușirile de care dispune, personalitatea care îi este proprie. Oriunde și cu orice mijloace lucrăm, trebuie să năzuim către **operă,** adică spre o construcție pe care s-o dorim durabilă, și nu doar către **urme** pe care le poate șterge primul val...

RADU ȚIULESCU

INGENIOZITATE

Cine nu cunoaște aspectul dezolant al insulelor pustii din anumite zone ale oceanului planetar populate numai de păsări? Ele acoperă totul ca o zăpadă. Atunci cînd, în caz de «alarmă», norul de păsări se ridică, în urma lor rămîn mii și mii de cuiburi în care își depun ouăle și își cresc puii. Aceste insule nu sînt neproductive. Întreaga lor suprafață este acoperită de guano — numele științific al produselor lor de dezasimilație, — care constituie cel mai valoros și mai ieftin îngrășămînt natural.

Desigur, recoltarea lui periodică aduce mari beneficii, dar prețul transportului și uneori inaccesibilitatea locurilor ridică mari obstacole în calea celor interesați.

Un constructor african a avut ideea de a construi pentru păsări o platformă artificială, situînd-o într-o zonă a oceanului în același timp bogată în hrană și accesibilă omului. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Păsările — în cazul dat: cormoranii — au adoptat de îndată noua lor locuință, făcîndu-și cuiburile și ducîndu-și întreaga existență pe insula ridicată de om.

O dată pe an, ingeniosul producător debarcă pe insulă, ară cu ajutorul unui tractor pitic stratul de guano și încarcă în saci «recolta». Valoarea acestei idei simple se poate lesne deduce: de pe platforma sa cu dimensiunile de 200×100 m, întreprinzătorul obține între 1/100 și 1/50-a parte din producția mondială de guano.

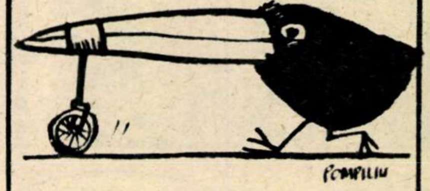

Cu 500 km/h

Preocupați de mai multe decenii de transportul terestru de mare viteză, constructorii japonezi, după ce au inaugurat în 1964 superexpresul Shinkansen, își îndreaptă privirile spre viitor. Pe lîngă multiplicarea liniilor de acest fel, ei acordă o mare atenție folosirii în transporturi a motorului liniar. Garniturile prevăzute cu acest tip de motor se deplasează fără roți, așadar, evitînd frecarea, cauza principalelor pierderi de energie în transporturi. Acțiunea unui cîmp magnetic puternic ridică vagoanele la cîțiva centimetri de linie, astfel încît motorul de tracțiune nu mai întîmpină practic nici o rezistență, putînd imprima garniturii viteze superioare — peste 500 km/h — în condiții de mare randament.

Deplasarea cu asemenea viteze ridică numeroase probleme. Pentru studierea lor în cele mai bune condiții, paralel cu punerea la punct a motorului, a fost construită o linie de 7 km pe care se desfășoară experimentele asupra noului tip de tren. Deși realizat la scara 1/2, prototipul cîntărește 10 t și are 13 m lungime.

Desfășurarea cu succes a cercetărilor și trecerea în viitor la construirea liniilor magnetice vor reduce considerabil timpul petrecut de japonezi în deplasări. Se estimează că, atunci cînd va fi aplicat, noul sistem va permite japonezilor să ajungă la Tokio din orice colț al țării lor în mai puțin de trei ore.

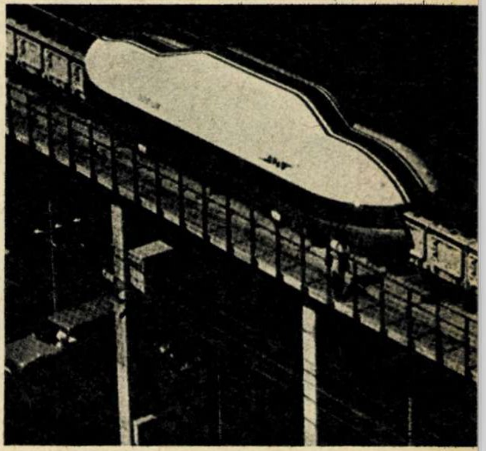

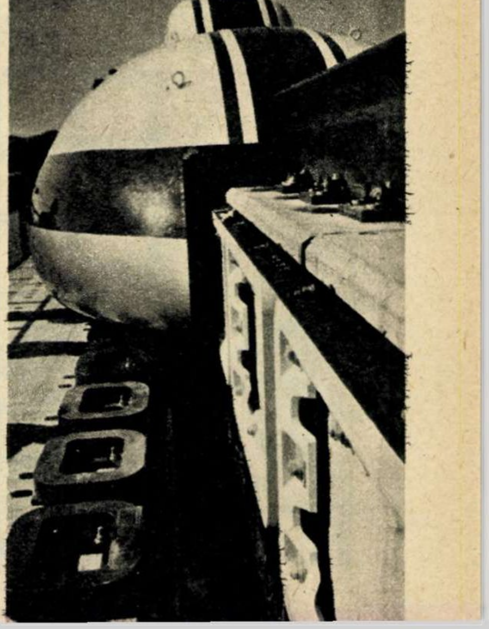

CE NE SPUN CULORILE

De sute de ani biologii încearcă să răspundă la întrebarea: de ce este colorat penajul păsărilor?

De curînd un om de știință român, doctorul în biologie Dimitrie Radu, șeful Centralei Ornitologice Române, a făcut publică o teorie personală care dă răspuns acestei probleme. Conform studiilor sale, penajul tern al păsărilor care își duc traiul pe mari întinderi deschise — cîmpiile, malurile mărilor — servește camuflajului. Nevoia de a se feri de răpitori a făcut ca la aceste păsări să domine un colorit lesne de confundat cu mediul.

Altul este cazul păsărilor exotice. Trăind în păduri nesfîrșite, în jungle impenetrabile, ele au destule mijloace pentru a se feri de dușmani. Labirinturile vegetale ale pădurilor tropicale oferă milioane de ascunzișuri acestor delicate ființe. Din aceeași cauză însă. dacă ar fi colorate în tonul mediului, ele ar risca să treacă neobservate de membrii aceleiași specii. Pericolul reproducerii insuficiente trece în acest caz pe primul plan. Arborînd un colorit viu, pasărea își cheamă cu mai mulți sorți de succes partenerul, asigurînd perpetuarea speciei. Penajul viu colorat apare cu predilecție la masculi sau femele, după cum, ca urmare a datelor naturale, ei sau ele sînt supranumerari.

Teoria cercetătorului român aduce lumină într-una din cele mai controversate probleme ale biologiei.

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: Horia Aramă
Desene: Liana
și Valentin Tănase

Episodul 8

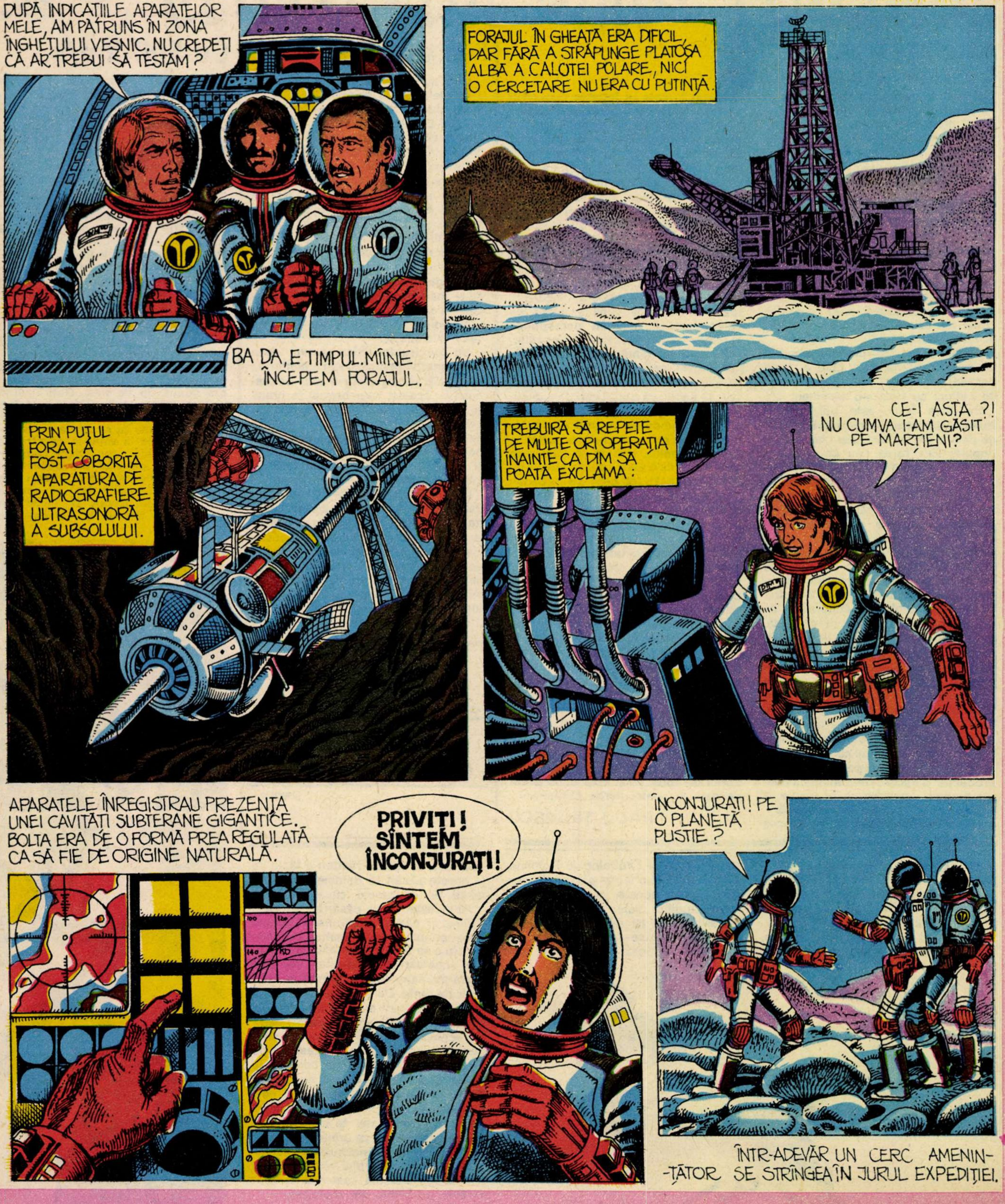
DUPĂ INDICAȚIILE APARATELOR MELE, AM PĂTRUNS ÎN ZONA ÎNGHEȚULUI VEȘNIC. NU CREDEȚI CĂ AR TREBUI SĂ TESTĂM ?
BA DA, E TIMPUL. MÎINE ÎNCEPEM FORAJUL.
FORAJUL ÎN GHEAȚĂ ERA DIFICIL, DAR FĂRĂ A STRĂPUNGE PLATOȘA ALBĂ A CALOTEI POLARE, NICI O CERCETARE NU ERA CU PUTINȚĂ.
PRIN PUȚUL FORAT A FOST COBORÎTĂ APARATURA DE RADIOGRAFIERE ULTRASONORĂ A SUBSOLULUI.
TREBUIRĂ SĂ REPETE DE MULTE ORI OPERAȚIA ÎNAINTE CA DIM SĂ POATĂ EXCLAMA :
CE-I ASTA ?! NU CUMVA I-AM GĂSIT PE MARȚIENI?
APARATELE ÎNREGISTRAU PREZENȚA UNEI CAVITĂȚI SUBTERANE GIGANTICE. BOLTA ERA DE O FORMĂ PREA REGULATĂ CA SĂ FIE DE ORIGINE NATURALĂ.
PRIVIȚI! SÎNTEM ÎNCONJURAȚI!
ÎNCONJURAȚI! PE O PLANETĂ PUSTIE ?
ÎNTR-ADEVĂR UN CERC AMENINȚĂTOR SE STRÎNGEA ÎN JURUL EXPEDIȚIEI.

(VA URMA)

Pofta bună!

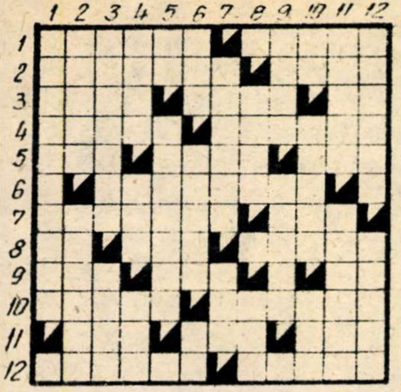
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ORIZONTAL: 1) Acoperămînt pentru masă. Ochiuri la tigaie. 2) Cu cimbru. Gustoasă pe varză. 3) Ospăț. Ca laptele (fem.). În vis. 4) Fructul arinului. O porție de rasol! 5) Ciocîrlie. Porție de mîncare. Victorie șahistă. 6) Coaptă bine. 7) Fripturi. Făcut scrum. 8) În duo! Localitate în sudul R.D. Germane. A se strecura. 9) Literă arabă. Și alta grecească. În magazine! 10) Se strecoară (fig.). A trage în foi. 11) Diminutiv feminin. Loc de popas și ospătare. Soțul caprei. 12) Plantă folosită ca aliment, ca furaj sau la extragerea zahărului. Măsline pentru iepure.

VERTICAL: 1) Servită cu sărmăluțe (dim.). 2) Poftă bună (pl.)! Friptură din mușchi de vacă în sînge. 3) Vasul cu... sos. Aici (pop.). 4) Mare pictor român, autorul tabloului «Adunați la mămăligă». Huța. Apă stătătoare. 5) La masă! Podiș în Dobrogea. 6) La fasole. Aerisit. Puțină halva! 7) Producătoare de miere. Refren din cîntecele populare oltenești. 8) Ca pîinea caldă. Nume feminin. 9) Sprijin pentru vița de vie. Serviciu de masă complet. 10) La revedere. Gustul migdalelor lui Topîrceanu. A se ivi. 11) Nici mai mult nici mai puțin. Mîncarea preferată de Poppeye marinarul. 12) O înghețată mai densă. Ospețe.

DICȚIONAR: AGA, TSA, ETA.

Georgeta Dumitru

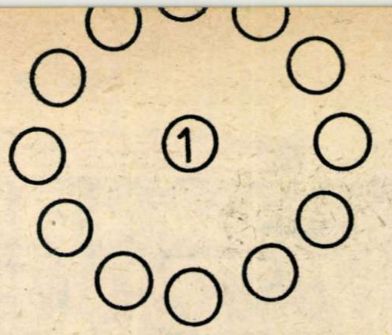

Jocul diametrelor

Înscrieți în cele 12 cerculețe cîte un număr diferit, aranjîndu-le în așa fel încît cele trei numere situate pe fiecare diametru să fie egale cu 24. Fiecare număr poate fi înscris o singură dată!

● ● ● ● ● ●

ARITMOGRIF LACUSTRU

Înlocuind cifrele cu literele corespunzătoare, veți afla pe verticala A—B numele unui lac sărat din stațiunea Turda, iar pe orizontale — alte lacuri sărate din patria noastră.

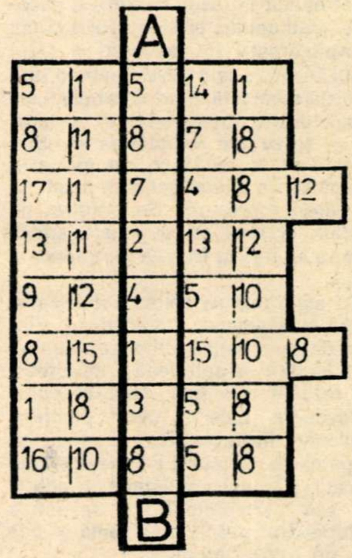

		A			
5	1	5	14	1	
8	11	8	7	8	
17	1	7	4	8	12
13	11	2	13	12	
9	12	4	5	10	
8	15	1	15	10	8
1	8	3	5	8	
16	10	8	5	8	
		B			

JOCURI TRADIȚIONALE ALE COPIILOR

Jocul «În bumbi» a fost cules în comuna Cărniceni, județul Iași. Se joacă astfel: se face o groapă mică în pămînt. De la o distanță de 2—4 pași, fiecare copil va căuta, într-o ordine stabilită înainte de începerea jocului, să împingă în groapă «bumbul» său (o bilă sau o minge mai mică). În acest scop îi dă un bobîrnac.

Dacă întîiul jucător reușește să-și bage «bumbul» în groapă dintr-o lovitură, ceilalți copii își lasă «bumbii» jos, pe locurile unde se aflau. Același prim jucător va încerca, din trei lovituri, să bage în groapă «bumbii» adversarilor lui. Dacă reușește, îi ia pe toți, cîștigînd jocul prin descalificarea adversarilor; dacă nu, ia doar «bumbii» pe care a reușit să-i introducă în groapă.

Rîndul «datului» revine astfel celui de-al doilea jucător (dacă nu este descalificat), rînd pe care și-l păstrează și în cazul în care primul jucător nu a reușit să-și bage propriul său «bumb» în groapă (din prima lovitură, dată la începerea jocului). Cel de-al doilea jucător va trebui să facă același joc ca și primul, după care vor urma al treilea, al patrulea... Cîștigător este cel care are mai mulți «bumbi» cîștigați de la adversari.

Dacă nici unul dintre jucători nu poate băga «bumbul» în groapă, rîndul «datului» revine celui care are «bumbul» mai aproape de groapă (amplasat astfel după prima lovitură a fiecăruia). După el, în ordine, vin următorii jucători care au «bumbii» mai aproape.

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

Răspunsul la problema din numărul trecut.

Memoria are 215×215 celule, deci un număr impar de celule. În întreg tabelul fiecare dintre cele 215 numere înscrise într-o linie apare de un număr impar de ori. Datorită simetriei, în afară diagonalei fiecare număr apare de un număr par de ori, deci pe diagonală trebuie să apară fiecare număr de un număr impar de ori. Cum nu poate să apară mai mult decît o singură dată — fiind doar 215 celule pe diagonală — rezultă că fiecare număr apare o dată pe diagonală. Așadar, într-adevăr, pe diagonală toate numerele sînt diferite între ele.

Dacă dimensiunile memoriei ar fi fost altele — un număr par ori un număr impar —, raționamentul nu ar fi fost valabil, ceea ce se poate verifica imediat pe o tabelă de (2×2).

* * *

CHEMĂRI

Ne cheamă cucul iarăși
Cu cîntecele-i dragi
În codrii cu izvoare,
Cu pui de cerbi și fragi.

Și ciocîrlii ne cheamă
Pe cîmpul înflorat,
Unde horesc albine
Și fluturi ne-ncetat.

Ce bine-i cînd răsună
În zări chemări zglobii
Și ne răsar în cale
Atîtea bucurii!

Prof. Traian Oancea

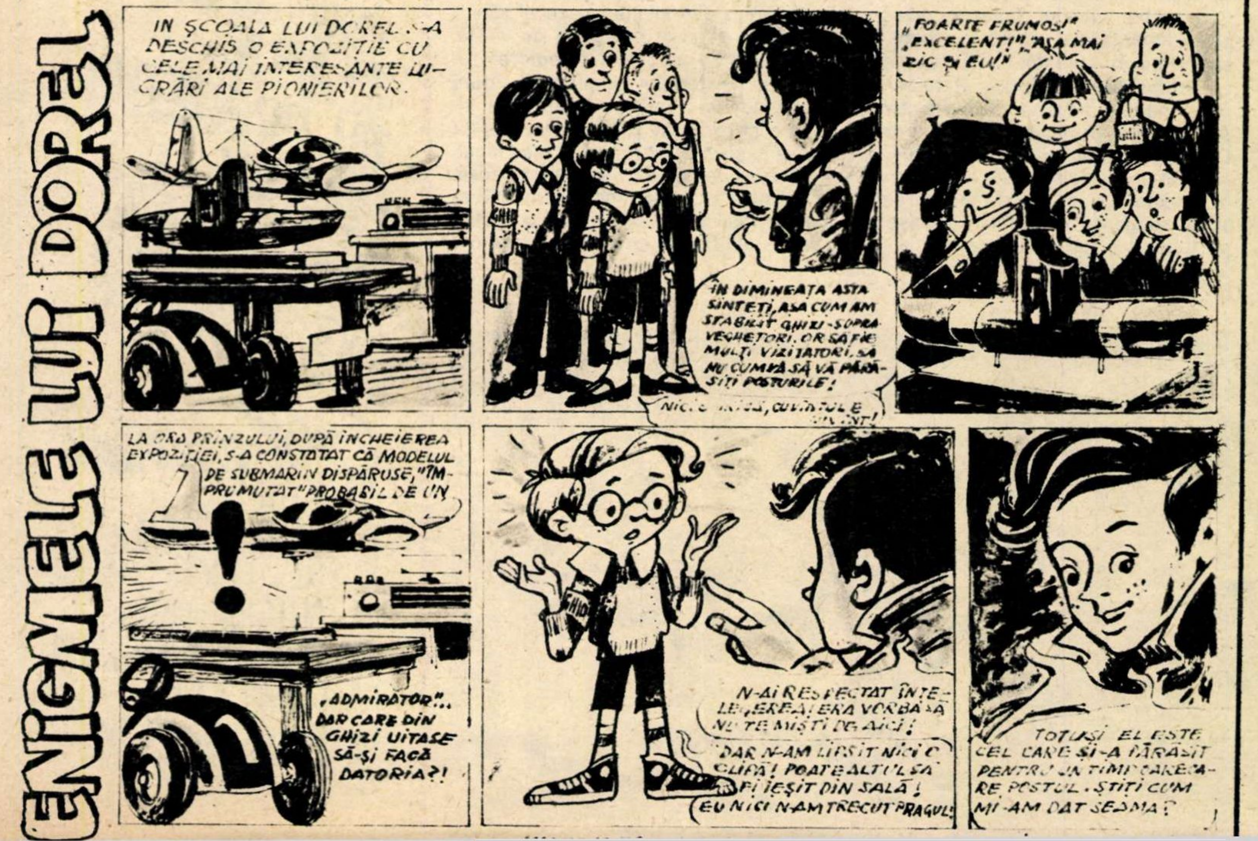
ENIGMELE LUI DOREL
IN ȘCOALA LUI DOREL S-A DESCHIS O EXPOZIȚIE CU CELE MAI INTERESANTE LUCRĂRI ALE PIONIERILOR.
ÎN DIMINEAȚA ASTA SÎNTEȚI, AȘA CUM AM STABILIT, GHIZI-SUPRAVEGHETORI. OR SĂ FIE MULȚI VIZITATORI. SĂ NU CUMVA SĂ VĂ PĂRĂSIȚI POSTURILE!
CUVÎNTUL E
„FOARTE FRUMOS!" „EXCELENT!" „AȘA MAI ZIC ȘI EU!"
GHID
LA ORA PRÎNZULUI, DUPĂ ÎNCHEIEREA EXPOZIȚIEI, S-A CONSTATAT CĂ MODELUL DE SUBMARIN DISPĂRUSE, "ÎMPRUMUTAT" PROBABIL DE UN
„ADMIRATOR"... DAR CARE DIN GHIZI UITASE SĂ-ȘI FACĂ DATORIA?!
N-AI RESPECTAT ÎNȚELEGEREA! ERA VORBA SĂ NU TE MIȘTI DE AICI!
DAR N-AM LIPSIT NICI O CLIPĂ! POATE ALTUL SĂ FI IEȘIT DIN SALĂ! EU NICI N-AM TRECUT PRAGUL!
TOTUȘI EL ESTE CEL CARE ȘI-A PĂRĂSIT PENTRU UN TIMP OARECARE POSTUL. ȘTIȚI CUM MI-AM DAT SEAMA?

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Redactor de număr:
ILIE TRAIAN
Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033
12 pagini, 1 leu

2 MAI
TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU!

CROSUL PIONIERILOR

Stadionul Republicii din Capitală, — 2 Mai — Ziua tineretului. 30 000 de spectatori în tribune și 5 000 de tineri — uteciști, studenți, pionieri și șoimi ai patriei — pe gazon salută ridicarea pe catarg a drapelului patriei, în timp ce se intonează solemn Imnul Republicii Socialiste România.

A urmat un alt moment emoționant, în care un grup de atleți cunoscuți — Fița Lovrin, Natalia Mărășescu, Maricica Puică, Nicolae Onescu, Nistor Daniel și Prudeanu Mihai — intră pe stadion aducînd drapelul «Daciadei». Și, în timp ce gimnastul nostru Dan Grecu, de atîtea ori medaliat la întrecerile europene, mondiale și olimpice, ridică pe catarg drapelul, pe fundalul sonor al marșului «Daciadei», un alt sportiv cu care țara noastră se mîndrește — Constantin Alexandru, multiplu campion european și mondial la lupte greco-romane — își face intrarea pe stadion purtînd în mînă torța ce va aprinde flacăra olimpiadei noastre naționale. Acest moment festiv și sărbătoresc a reprezentat, totodată, pentru întreaga mișcare sportivă din țara noastră, declanșarea celei de-a doua ediții de vară a «Daciadei».

Întregul spectacol cultural-sportiv de pe stadionul Republicii s-a constituit într-un fierbinte omagiu pe care toți tinerii patriei îl aduc partidului la aniversarea a 60 de ani de la făurirea sa.

*

Nu, nu se dăduse încă startul pentru finala pe țară a «Crosului pionierilor», cu toate că cei mai buni atleți la această disciplină — cîte doi băieți și două fete din fiecare județ — așteptau cu nerăbdare ora marii confruntări. Profesorii antrenori — mai emoționați și parcă intrați și ei în acea «stare de concurs» — nu prididеau cu încurajările și cu sfaturile.

Dar iată... se anunță primul start pentru proba fetelor de 11—12 ani, care aveau să alerge pe o distanță de 500 de metri. Au pornit, ambițioase, foarte tare, într-un adevărat sprint la care, desigur, numai cele cu o condiție fizică excepțională au reușit să treacă linia de sosire printre primele. Cu numărul de concurs «9», **Gabriela Șenchea din Bacău,** nedumerită de ceea ce realizase își căuta profesorul antrenor din ochi, să-i confirme că-i... adevărat. Pe crainicul stadionului, desigur, nu-l auzise, cu toate că megafoanele anunțaseră numele primelor trei clasate. Și pe Gabriela, desigur. Era pe locul întîi și campioană a «Daciadei» în «Crosul pionierilor».

În proba băieților (care au alergat pe o distanță mai mare), cu toate că suporterii bucureșteni l-au susținut cu înflăcărare pe Sandu Rebenciuc, pe primul loc s-a clasat **Ion Avrămuț din Obreja, județul Caraș-Severin.** Cununița de flori de măr a «Daciadei», precum și medalia de aur a campionilor acestei din ce în ce mai îndrăgite și mai exigente competiții s-au așezat pe fruntea și pe pieptul atletic al lui Ion pe bună dreptate. Pentru a doua oară prezent în finala națională din Dealul Spirii, Ion și-a promis de această dată să nu se mai întoarcă acasă decît cu victoria cea mai mare. Și este fericit că a reușit!

Pornesc și fetele, cuprinse în categoria 13—14 ani, și tot foarte tare. Au de străbătut întreaga lungime a gazonului stadionului, urmînd apoi o cursă de aproximativ 150 de metri în exteriorul lui, după care revin pentru o tură de pistă completă. Efortul trebuie foarte bine dozat, ritmul menținut, respirația — și ea are importanța ei. Știu cu toții ce au de făcut, dar mai ales știu că au de apărat onoarea județului pe care-l reprezintă! S-a reintrat pe stadion și încă nu se poate stabili cine va ajunge în fruntea plutonului la finiș.

Cu siguranță că cei cu «state» mai vechi în asemenea întreceri au, dincolo de experiența marilor concursuri, ambiția de a se autodepăși, de a reuși un rezultat mai bun decît în ediția precedentă. Este și cazul pionierei brăilence **Mihaela Novăcescu,** învingătoarea din acest an, clasată anul trecut la «Crosul pionierilor» pe locul 6. Ce salt extraordinar, ce splendidă victorie! Dar cîtă perseverență și cîte ore de antrenament!

Și acum, ultimul start — cel al băieților de la aceeași categorie de vîrstă. Tribunele au amuțit în așteptarea reapariției plutonului pe pista de zgură a stadionului. Iată-i sprintînd cu vigoare și forță. În plutonul fruntașilor se vede și un băiat robust și bine făcut, îmbrăcat în maiou și chiloți roșii. Tribunele încep să-l încurajeze: «Cristiane, hai, trage tare! Mai ai puțin! Cris-ti-an! Cris-ti-an!» Numai cine n-a alergat pe un stadion arhiplin nu știe că cel care aleargă pe pistă nu poate auzi nimic din ceea ce se întîmplă în jurul lui. Concentrarea este maximă și efortul asemeni. Cît de frumos a terminat cursa bucureșteanul **Cristian Matei!** El a încheiat pe primul loc «Crosul pionierilor» la băieți, categoria 13—14 ani.

Emilia Teodoru

Aspect de la crosul tineretului.

DRAGĂ PRIETENE,
ȚI-AI REÎNNOIT
ABONAMENTUL LA
„CUTEZĂTORII"?

■ ÎN NUMERELE VIITOARE -
NOI RUBRICI ȘI CONCURSURI
ATRĂGĂTOARE,
UN NOU SERIAL ÎN IMAGINI ș.a.

■ NUMERE
SURPRIZĂ
SE AFLĂ
ÎN PREGĂTIRE
PENTRU
VACANȚA
DE VARĂ.

Abonarea
SE POATE FACE
ATÎT PRIN ȘCOALĂ, CÎT
ȘI PRIN OFICIILE P.T.T.R.
ȘI FACTORII POȘTALI,
CU PRIMIREA REVISTEI
LA DOMICILIU.

NU UITAȚI: LA ȘCOALĂ ȘI ÎN
VACANȚĂ NICI UN CUTEZĂTOR,
FĂRĂ „CUTEZĂTORII"

BIBLIOTECA [illegible]

Cutezătorii
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

1 IUNIE –
ZIUA INTERNAȚIONALĂ PENTRU APĂRAREA COPILULUI

22
JOI, 28 MAI 1981
ANUL XV (NR. 713)

În pag. 2:
CALDE FELICITĂRI, DRAGI CUTEZĂTORI AI COSMOSULUI!

Aeroporturi de Nu-Mă-Uita

de **MIHAI NEGULESCU**

Valiza. Pașaportul. Poezia...
Sîntem cu toții? Da! Vom decola.
Aeroporturi de Nu-Mă-Uita
ne-au prevăzut de mult călătoria.

Copil al Terrei, bun găsit acasă!
Sîntem de-o seamă poate. Poate nu...
Ești tu cel mai iubit? Sînt eu? Ești tu?
Eu am, tu ai o țară preafrumoasă.

Îți plac căluții? Îți atîrni cireșe
după urechi, la primul verii rod?
Leit ești mie, cu năsuc cu tot...
Ai frați la grădiniță sau la creșă?

Copil al Terrei, bun găsit la școală!
La joc și cînt, la plajă bun venit...
Dă-mi mîna ta, prieten nezărit —
unite mîini nasc tînără petală.

Oriunde, aterizăm, priviri de frate
privirii noastre cu ce gînd răspund?
Cît e Pămîntul mare și rotund
la fel s-avem în inimi zări curate.

Copil al Terrei, drag la fel îți este
și ție plaiul tău... Și-n țara ta
o mică floare de nu-mă-uita
să crești mereu cu tine, ca-n poveste.

Nici grai, nici vînt, nici fluvii n-au putere
să-i țină pe copii înstrăinați.
De-aici, de lîngă mare și Carpați,
eu chipul vi-l citesc pe-oglinzi de mere.

Petale luminoase-ale candorii,
să ne-nfrățim în crez și bucurii
spre Pace, miliarde de copii —
o lume dreaptă să-și înalțe zorii!

CADRAN POLITIC

În zilele de 19—21 mai a.c. o delegație de partid și de stat a țării noastre, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, a efectuat o vizită oficială de prietenie în R.S. Cehoslovacă.

Delegația noastră a avut convorbiri oficiale cu delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste Cehoslovace condusă de tovarășul Gustav Husak. Analiza stadiului și a perspectivelor relațiilor dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Cehoslovacia, dintre țările noastre a scos în evidență amploarea sporită a conlucrării pe tărîm politic, economic, tehnico-științific și cultural ca urmare a transpunerii în viață a măsurilor stabilite anterior. Totodată, au fost evidențiate posibilitățile de intensificare a cooperării și specializării în metalurgie, construcții de mașini, energetică, electrotehnică, electronică, chimie, pe tărîmul științei, culturii, învățămîntului.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Gustav Husak au discutat, de asemenea, probleme de primă importanță ale situației internaționale, exprimîndu-și sprijinul pentru promovarea politicii de destindere, de independență, colaborare și pace.

În cursul vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost oaspetele muncitorilor de la Întreprinderea de automatizări industriale din Praga și al cooperatorilor din comuna Jasenice. La Praga, tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat metroul din capitala cehoslovacă și unele cartiere noi ale orașului. Pretutindeni, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost primit cu deosebit respect și multă dragoste.

În ultima zi a vizitei, au fost semnate documente de mare însemnătate privind dezvoltarea viitoare a relațiilor multilaterale româno-cehoslovace. Sub semnul conlucrării frățești dintre popoarele celor două țări socialiste, s-a desfășurat la Praga, în Sala congreselor din Palatul culturii, marele miting al prieteniei româno-cehoslovace. La miting au luat cuvîntul tovarășii Nicolae Ceaușescu și Gustav Husak.

Vizita în Cehoslovacia a tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea delegației române de partid și de stat conferă noi dimensiuni relațiilor dintre cele două țări prietene, legate printr-o politică de respect mutual, cooperare și pace.

*

Răspunzînd invitației tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, la 22 mai a sosit la București dr. Hilla Limann, președintele Republicii Ghana.

Vizita în țara noastră a șefului statului ghanez se înscrie pe linia bunelor raporturi de conlucrare dintre România și Ghana, a extinderii și intensificării cooperării economice și a colaborării politice dintre cele două state.

Pe plan internațional România și Ghana promovează o activă politică anticolonialistă și antiimperialistă, militînd pentru lichidarea subdezvoltării, pentru instaurarea unei noi ordini economice mondiale, pentru întărirea cooperării țărilor în curs de dezvoltare și sporirea rolului lor în realizarea în lume a unui climat de pace și colaborare.

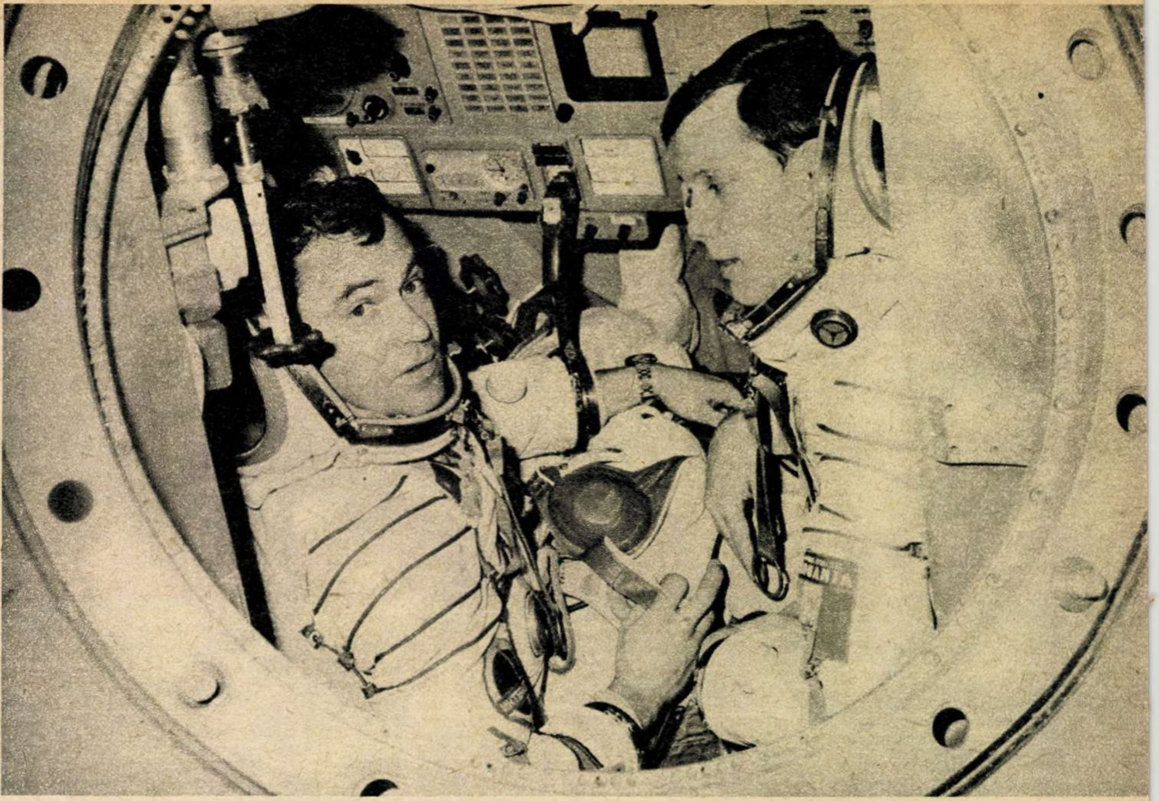

CALDE FELICITĂRI, DRAGI CUTEZĂTORI AI COSMOSULUI!

Încheindu-și programul științific, Dumitru Prunariu, primul cosmonaut român, și coechipierul său sovietic Leonid Popov au revenit cu bine pe Terra.

În semn de prețuire deosebită, prin decret prezidențial, semnat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cosmonautului cercetător Dumitru Prunariu i-a fost conferit titlul de onoare suprem al țării noastre, «Erou al Republicii Socialiste România».

Același titlu a fost conferit și pilotului cosmonaut sovietic Leonid Popov.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a conferit celor doi cosmonauți înalte distincții sovietice.

În zilele care s-au scurs de la 14 mai, data lansării lui Dumitru Prunariu și a lui Leonid Popov, aceștia, împreună cu Kovalionok și Savinih, au depus o intensă activitate științifică. la bordul complexului orbital «Saliut 6» — «Soiuz T4» — «Soiuz 40».

Programul zborului a cuprins un mare număr de observații și experiențe pregătite în colaborare de instituții științifice de prestigiu din România și Uniunea Sovietică. Ele sînt orientate în special către aplicațiile tehnicilor spațiale, cunoașterea unor noi aspecte ale Universului, studierea multilaterală a biosferei, a scoarței Pămîntului, aprofundarea cercetării Cosmosului, a proceselor extraterestre, a comportamentului organismului uman în spațiul interplanetar.

Au fost realizate mai multe experimente științifice, avînd ca obiect elaborarea unor tehnologii originale de producere a unor monocristale de formă prestabilită sau cu o compoziție ce nu poate fi obținută pe Terra, studierea nucleelor grele din razele cosmice, a centurilor de radiații ale Pămîntului și altele. Un grup de investigații de mare importanță a fost consacrat observării reacțiilor organismului în diferite etape ale activității în spațiu, efectelor psihice ale vieții și muncii în Cosmos.

Printre instituțiile științifice de prestigiu care au pus la punct experiențele desfășurate la bordul complexului spațial se numără Institutul central de fizică din București și Institutul de tehnologie izotopică și moleculară din Cluj-Napoca. Prelucrarea ulterioară a datelor înregistrate, a rezultatelor experiențelor efectuate va oferi date noi și de maximă însemnătate pentru cunoașterea umană.

Aplauze pentru...

...Cei 38 de pionieri harnici din detașamentul clasei a VII-a C de la **Școala generală Orașul Dr. Petru Groza, județul Bihor.** Frumoasele rezultate obținute la învățătură (promovabilitate 100%) și în activitățile pionierești îi situează printre cei mai harnici și sîrguinciosi din întreaga unitate,

...Cei mai tineri pionieri de la **Școala generală nr. 2, Vatra Dornei, județul Suceava,** membri ai detașamentului clasei a II-a! De-a lungul celor trei trimestre de școală, ei au obținut numai note de 10, numărîndu-se în același timp printre primii și în îndeplinirea angajamentului la munca patriotică.

SCRISORI PE ADRESA COPIILOR ȚĂRII

Un exemplu demn de urmat

Mă bucur să spun că sînt comandanta unor pionieri deosebit de inimoși, cu foarte multă inițiativă. Nici în afara unității de pionieri ei nu încetează să fie activi și de folos părinților, tuturor celor din jur. Astfel, o frumoasă inițiativă pionierească a prins viață, de curînd. Despre ce este vorba? Comandamentul unității de pionieri al Școlii generale nr. 2 din Timișoara a inițiat acțiunea **«Asociația micilor locatari — buni gospodari»**. Ideea a plăcut celor mari și, ajutați de asociațiile de adulți din cartier, pionierii din blocurile ce se află în jurul școlii și-au ales președinți, responsabili cu munca patriotică, responsabili ai grupei de ajutorare la învățătură.

Ce fac membrii asociației? Pe lîngă faptul că pionierii mai mari. îi ajută pe cei mici la învățătură și uneori îi supraveghează cînd părinții nu sînt acasă, ei organizează jocuri recreative, vizionează spectacole, păstrează curățenia în bloc, întrețin spațiile verzi.

Printre gospodarii-copii se află și mulți buni organizatori. Să amintim numele cîtorva: Monica Balaș, Liliana Popa, Diana Brănescu, Daniela Iosep, Vasilica Onc, toți președinți de asociații, care au dovedit inițiativă și în acțiunea de muncă patriotică, recuperînd însemnate cantități de materiale refolosibile de la locatarii cartierului.

Merită menționată, de asemenea, inițiativa unora dintre ei de a înființa gazeta de stradă «Ghimpele», în care sînt criticați cei care nu păstrează ordinea, nu respectă orele de odihnă etc.

În fotografie: două surori, Liliana și Corina Popa, cele mai inimoase comandante de detașament și inițiatoare ale acestei frumoase acțiuni pionierești.

Comandant-instructor de unitate VIOLETA TURCITU

Copiii trebuie să știe...

Era în anul 1935. Împlinisem vîrsta de 10 ani în luna aprilie. Părinții mei, ca dealtfel majoritatea locuitorilor comunei Roșeți din județul Ialomița, se zbăteau în sărăcie.

Pe noi, frații care terminaserăm cîteva clase primare, tata n-a avut de ales și ne-a dat la stăpîn. Eram eu, Costică, Vasile și Tănase. Eu nimerisem pe mîna cîrciumarului Alexe Nestea din Călărași.

Lacomi după cîștiguri cît mai mari și răi ca niște fiare sălbatice erau patronii.

În cele 16 ore pe zi, de frica bătăii, eu făceam tot ce-mi ordona patronul. Cu toate acestea, îmi primeam porția de bătaie și ocările. Am rezistat eu o lună-două, dar, cînd am intrat în a treia, m-am îmbolnăvit. Era pe la sfîrșitul toamnei, umblam încă în picioarele goale, iar de îmbrăcat nu aveam decît o cămașă și un pantalon scurt. Frigul îmi intrase în corp, tremuram ziua și noaptea, iar bătăile și injuriile pe care zilnic le primeam de la patron mă aduseseră într-o stare psihică și fizică jalnică. A trecut o zi, două, dar boala nu voia să dea înapoi. Patronul i-a trimis vorbă tatii să vină să mă ia. După ce m-am făcut bine, tata m-a dus pe la alți stăpîni. Nu mă împăcam cu ei nici în ruptul capului. La prima bătaie fugeam...

La începutul verii lui 1936, cînd aveam 11 ani împliniți și «eram om mare», tata m-a dus la podarul Vasile Gugiu din comuna Modelu. Munceam zi și noapte pe pod și pe luntre. Cît puteam să rezist și cît era nevoie.

Cînd treburile cîmpului nu-l solicitau pe stăpîn, venea la vad, iar pe mine mă trimitea să muncesc în gospodărie, să fac de toate. Le făceam după îndemînarea și priceperea vîrstei. Tanti Anicuța, soția lui nea Gugiu, mai tot timpul mă ocăra, probabil s-o recunosc că-mi era stăpînă și să fac tot ce-mi poruncea.

Mai aveam însă o misiune: să am grijă de un porc care era închis într-un coteț lîngă vad. Într-una din zile, cînd mă aflam la cîrma podului trecîndu-i pe oameni cu căruțele în baltă, porcul a ieșit din coteț și-a luat-o la sănătoasa prin porumbul primarului comunei. Parcă porcul știa că-i porumbul primarului? S-au auzit două focuri de armă trase de primar, apoi porcul a fost găsit mort.

Știind ce mă așteaptă, am părăsit vadul gîrlei și-am luat-o spre casa părinților mei. Dar Gugiu, încălecînd imediat pe un cal, m-a prins din urmă. Avea un bici a cărui usturime am simțit-o pînă am ajuns la malul gîrlei. Zicea că trebuie să-i plătesc porcul. Știind că nu voi fi în stare, am luat-o din nou la drum, părăsindu-l pentru totdeauna pe Gugiu...

Și uite așa mi-am croit primii pași în viață, o viață aproape fără copilărie și adolescență, lipsită de mîngîierea părinților și a celor apropiați din familie. Cu chiu cu vai, mai apoi am învățat o meserie...

*

De ce am povestit toate acestea? Pentru că aș vrea ca toți copiii de vîrsta pe care o aveam eu atunci să știe că nu dintotdeauna s-a trăit așa cum trăim în prezent și nu dintotdeauna părinții aveau posibilitatea să-și crească și să-și educe copiii ca astăzi. Dacă în prezent simțim cu adevărat că trăim o viață demnă, de oameni liberi, lipsiți de exploatarea omului de către om, stăpîni pe tot ce se înalță de la un capăt la altul al țării, trebuie să-i mulțumim Partidului Comunist Român.

VASILE BĂLAN,
rabotor,
Întreprinderea «23 August»,
București

Pasiunea Danei

Cînd o asculți cîntînd zici că-i un virtuos al arcușului, dar dacă o vezi și cîte exerciții și probleme rezolvă nu poți decît să recunoști că are reale aplicații pentru matematică. Cu adevărat matematica este pasiunea care-i dăruiește satisfacții tocmai prin inedit și dificultate. Problemele din gazeta de specialitate și din orice culegere nu-i scapă și «mănîncă» pauzele profesorului tot asaltîndu-l cu întrebări.

Dar din pasiunea pentru calcul s-a născut și cea pentru inovații, Dana moștenind ceva și din firea tatălui în aceste căutări pentru nou. Într-o zi a văzut la niste cunoscuți ai părinților o instalație de încălzit apă, aruncată la fier vechi. Pe loc i-a încolțit ideea adaptării acestei instalații la bucătăria de vară. După recuperarea «fierăriei», a început să demonteze piesă cu piesă și să le înregistreze în schema lor de funcționare. A descoperit că toată defecțiunea era cauzată de uzura unei membrane și de puterea arcului de manevră. A încercat puterea arcului pentru reglaj la presiuni diferite. Tot măsura cu șublerul, tot calcula. Deodată i-a venit o idee: arcul, care prin deschidere reglează debitul de apă sub presiunea gazului metan, trebuia să fie mai elastic, iar membrana să se muleze și să funcționeze după necesitate.

Ideea a învins și a trecut la lucru.

Instalația de apă caldă care funcționează acum în bucătărie este mîndria Danei.

Într-un recent test de orientare profesională, eleva Dana Cecălăcean din clasa a VII-a de la Școala generală nr. 6, Turda, spune că vrea să lucreze alături de tatăl ei, în fabrică, pentru că «tata este un om pe care foarte mulți muncitori îl apreciază și care pentru inovațiile lui se folosește de matematică și fizică».

Prof.
VALENTIN VIȘINESCU
Turda, județul Cluj

Sufletul dumneavoastră aduce vara

ELEVILOR MEI DE LA ȘCOALA GENERALĂ ALUNIȘ-CENTRU, PRAHOVA

Copii, versuri în poemul mare —
sănătate și bucurie de sărbătoare.
Copii, în privirile dumneavoastră
crește curat și viața noastră.
Aveți ochii de garoafe, minuni și
trandafiri.
Copii, a dumneavoastră e țara
ce crește-n inimi, în caiete, în priviri;
sufletul dumneavoastră aduce vara.
E frumos să credeți în noi, prieteni dragi,
în ierburile zilei, în viață,
în luminișurile de pădure, în rîurile de fragi,
e frumos să credem în COPII, în soare, în dimineață.

Prof. DAN DAVID

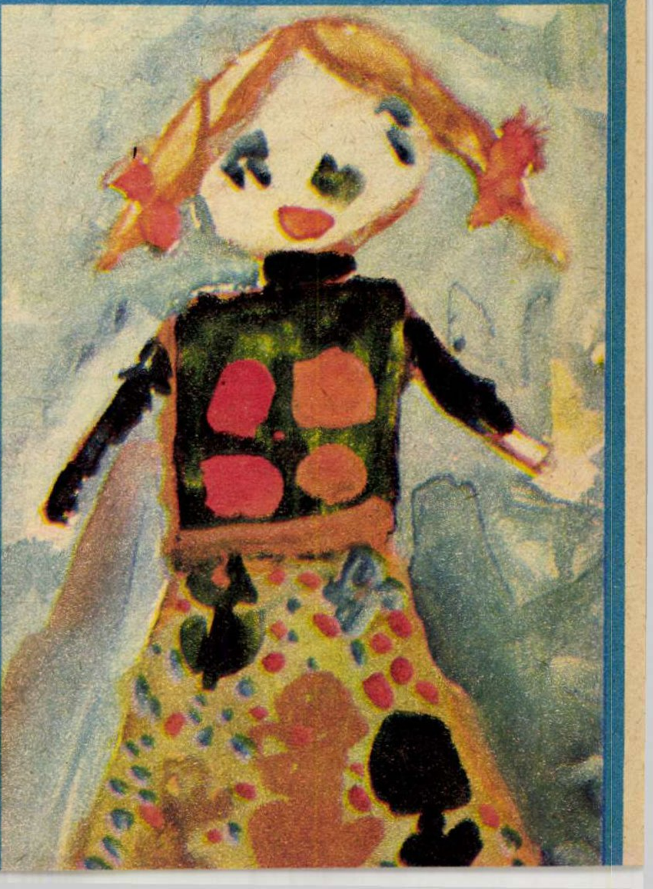

SORA MEA-**Daniel Petrache**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Bîrlad

ȚARA MUNCII — ȚARA ÎNVĂȚĂTURII

CUM CONJUGI VERBUL „A ÎNVĂȚA“?

Cutezătorii
BANCA DE ONOARE

Întrebarea de mai sus a constituit subiectul unui recent «extemporal» la clasa a VIII-a B de la Liceul «Vasile Roaită», Rm. Vîlcea. Dar nu la o oră de gramatică — cum, firesc, s-ar crede —, ci la una de... dirigenție! Un extemporal mai puțin obișnuit — nu-i așa? —, dar aflați că ideea lui aparține unui grup de elevi plini de inițiativă, din respectiva clasă — reporterul, mărturisind și el o parte din... «vină»! Ne-am gîndit că un atare extemporal n-ar surprinde pe nimeni nepregătit, presupunînd că fiecare elev știe să răspundă la... **modul foarte personal** cum conjugă el verbul existenței sale de elev.

*

Iată mai întîi un răspuns... ilustrat la acest extemporal: o imagine revelatoare pentru modul cum conjugă verbul **a învăța** două proaspete cîștigătoare ale distincției «Banca de onoare»: **Carmen Nițu** și **Delicia Anuța**. Dealtfel, trei sferturi din elevii clasei sînt antrenați într-o înflăcărată întrecere pentru cucerirea trofeului autodepășirii. (Ne îngrijorează însă acel sfert rămas: al pasivilor față de această competiție a învățăturii.)

Andreea Neh: «Cum conjug **eu** verbul **a învăța?** (Observați sublinierea.) Eu învăț cu regularitate la toate materiile. Dar pentru că mă pasionează chimia, biologia și fizica, mă pregătesc suplimentar la aceste obiecte. Învăț la matematică și română **intensiv** (bănuim de ce, nu pentru că i se par mai grele, ci pentru importanța acestora în întreaga sa pregătire). Cu toate că am multe preocupări în afara învățăturii, **îmi împart foarte riguros timpul pentru a le face bine și la vreme pe toate.»**

Andreea e modestă. Aflăm însă că ea participă la activitățile artistice și sportive, este și elevă a școlii de muzică, face parte și din grupul folk CAMA F, în cadrul cenaclului literar-muzical al liceului. Dar notele din catalog — de la 8 în sus — și gama preocupărilor demonstrează o **corelare permanentă și eficientă a timpului de studiu cu cel destinat pasiunilor sale.**

Dragoș Lucian Dinu: «Pentru mine verbul **a învăța** se conjugă numai la **prezent** și **viitor**». Răbdare, Dragoș explică și de ce: «Pentru că eu nu mă gîndesc niciodată cum **am învățat** (așa să fie oare?), ci cum **voi învăța»** (a omis de data aceasta și prezentul?!). Dar tot el adaugă: «Pentru a te autodepăși continuu e nevoie de foarte multă muncă și voință. **Numai pregătirea temeinică la toate obiectele** îți poate deschide vaste orizonturi de cunoaștere». (Nu e cumva aceasta o dovadă că totuși timpul trecut al verbului «a învăța» **l-a învățat** acest lucru?) Apoi conchide: **«A învăța** nu este deloc un verb simplu, el reprezintă un țel pe care oricare elev trebuie să-l împlinească în fiecare zi».

Poetul clasei — Dragoș — este un bun analist al acestui verb. Credem însă că ar trebui să demonstreze mai mult — fiindcă poate — metafora... aplicată, să pună în practică la **toate timpurile** valoroasele idei exprimate.

Florin Filip: Ei bine, aflați că Florin e pur și simplu «alarmat» de progresul vertiginos al computerelor, calculatoarelor, microprocesoarelor (deși el vrea să devină medic). Se gîndește cum să le facă el față mîine, cînd vor deveni neînchipuit de complicate, dacă nu învață foarte multă matematică și fizică. Dar e afară o primăvară ... Uite, chiar acum se dispută meciul «interstrăzi», și el, Florin, nu e acolo, în focul luptei! «Trebuie să rezolv toate, dar absolut toate exercițiile și problemele pe care mi le-am propus pentru azi» — își spune el înverșunat. Într-un tîrziu încercuiește meticulos și ultimul rezultat exact și... Și își aduce aminte de cartea descoperită ieri, din domeniul care-l pasionează — biologia. Ar fi păcat să n-o răsfoiască nițel! Lectura îl «prinde». Afară meciul s-a terminat de mult, băieții sînt acum, desigur, la televizor, urmărind spectaculoasa partidă de fotbal de pe Wembley.

«Da, Florin **e un adevărat performer al ««rezistenței» la tentații, nu abdică niciodată de la rigurosul program pe care singur și-l stabilește zilnic»** — ne spun colegii săi.

Cunoscîndu-l, i-am remarcat spiritul iscoditor: «citesc mult, urmăresc publicațiile de specialitate și emisiunile RTV, caut permanent să descifrez, să-mi explic fiecare lucru nou; dacă nu înțeleg, discut cu colegii, îi întreb pe cei mai mari. **Aș dori să nu rămînă nimic neînvățat, neînțeles din ceea ce pot să învăț și să înțeleg la vîrsta mea».**

Irène Ionescu: «Îmi place foarte mult să învăț și îmi iubesc meseria de elev, așa cum și părinții mei își iubesc propria meserie. Deși nu e deloc ușoară meseria de elev, ba chiar pot spune că muncesc din greu pentru a fi la nivelul celor mai buni elevi din clasa mea. E drept, în primii ani de școală nu prea știam **cum** să **învăț.** I-am întrebat însă pe colegi și de la ei am aflat că **temele se scriu abia după ce ai învățat mai întîi foarte bine și atent lecțiile.** Vechiul meu procedeu mă făcea să lucrez ineficient, acum însă, repet,îmi place să învăț și cred că voi învăța cu aceeași pasiune toată viața. Dealtfel, cred că nimeni n-ar putea abandona vreodată verbul **a învăța,** indiferent de profesiunea sa.»

Liliana Paranțucă: «Din proprie experiență am descoperit că învățătura nu se cîștigă citind o singură dată lecția și nici călătorind cu gîndul în altă parte în timpul cît predă profesorul. M-am convins cît de mult înseamnă să **muncești temeinic, constant** și cît îmi ușurează acest lucru pregătirea, recapitularea pentru teze. Mă gîndesc întotdeauna că ceea ce las astăzi neînvățat, îmi va lipsi cu siguranță mîine.»

Adriana Năstoiu: «Nu e deloc ușor să fii elev. Fiindcă pentru mine **a învăța este egal cu a fi profund.** Am înțeles că indiferent de meseria pe care mi-o aleg (mă pasionează psihologia) e necesar să-mi completez, dincolo de manual, cunoștințele din toate domeniile, să le adîncesc pe cele căpătate la școală. Dar pentru asta trebuie **să realizez o selectare cît mai corectă a informațiilor și să-mi orînduiesc bine bagajul de cunoștințe** care-mi vor fi utile în viitoarea mea meserie.» Iată un amănunt esențial pe care Adriana l-a descoperit, l-a înțeles: **să știi să-ți ordonezi informațiile, cunoștințele, să-ți elaborezi o metodă proprie de studiu profund, sistematic, perseverent.**

Marius Trușescu susține că «cel mai frecvent (grafia îi aparține) mod de a învăța este la cursuri sau mai bine-zis pentru cursuri» (doar acesta să fie locul și țelul învățării?). «Se știe din vechime — adaugă el — că meseria e brățară de aur, dar numai cine învață poate să ajungă un meseriaș bun. Pentru mine acest verb se asociază cu alte verbe care exprimă aceeași acțiune: **a ști, a cunoaște.»**

Sună bine și frumos ce spui, dragă Marius, dar catalogul te trădează. Demonstrează că foarte des așezi înaintea verbului **a învăța...** negația! Ba, mai mult, refuzi cu «străşnicie» orice ajutor din partea colegilor. Din extemporalul tău de conștiință reiese că știi **cum, cît** și **de ce trebuie să înveți,** dar «printre rînduri» se vede că «îți cam furi singur căciula». Ar fi bine ca privitor la «antidotul» tentațiilor să iei exemplul lui Florin.

Cristian Măldărescu recunoaște că învață «fără preget, mai ales acum, cînd se apropie sfîrșitul clasei a VIII-a». Nu e deloc «oportun» să înveți doar pe ultima sută de metri. Dar tot e bine că amicul nostru Cristian a descoperit că «învățătura e munca ce te pregătește pentru altă muncă, aceea a întregii vieți». Catalogul resimte abia acum o sporire de efort și de voință, chiar dacă notele încă cu greu se ridică peste ștacheta lui 7. Apreciem și sinceritatea lui Cristian, lucru la care l-am sfătui pe colegul Marius să reflecteze.

Deloc ușor acest «examen» de autoanaliză, de autoevaluare a muncii tale de elev, cu succesele sau impasurile tale. Un «examen» care obligă la sinceritate față de tine însuți, la fidelitate față de principiul «Am curajul să spun lucrurilor pe nume chiar dacă ele nu mă înfățișează în lumina cea mai favorabilă». Poate acesta să fi fost motivul pentru care multe file au rămas albe sau pe jumătate albe.

Ileana Pița

DICȚIONAR Cutezătorii

● **Apartheid.** *Politica de apartheid este politica de discriminare rasială promovată de Republica Africa de Sud împotriva populației băștinașe de culoare (bantu), politică la baza căreia stă doctrina «dezvoltării separate» a raselor (apartheid = separare). În virtutea acestei doctrine și practici politice, minoritatea albă, reprezentînd 17% din populația țării, își exercită dominația totală asupra majorității, de culoare, a populației (83%). Aceasta din urmă, supusă unor mari nedreptăți, separată de populația albă prin obligația de a trăi în rezervații (bantustane) cu pămînturi neroditoare, lipsită de drepturi politice, sociale, economice, juridice etc., este, de fapt, împiedicată să se bucure de civilizație, trăind în condiții de adevărată sclavie.*

Politica de apartheid a Republicii Africa de Sud se bazează pe o serie de legi adoptate de-a lungul anilor de parlamentul țării (care cuprinde 165 de membri, în exclusivitate albi și aleși numai de către albi), care cer înregistrarea populației pe baze rasiale, interzic populației de culoare să iasă din rezervații fără permise speciale, să dobîndească sau să posede proprietăți în afara zonei rezervate, să călătorească fără cărți de identitate, să intre în sindicate, să-și exercite dreptul la grevă etc.

Apartheidul a fost condamnat de opinia publică mondială, de diverse organisme internaționale și îndeosebi de O.N.U.; rezoluții recente ale Adunării Generale a O.N.U. califică politica de apartheid drept «crimă împotriva umanității».

Politica inumană a apartheidului afectează într-un mod grav și viața copiilor de culoare din Republica Africa de Sud. Astfel, un grup de experți a confirmat existența cazurilor de întemnițare a copiilor, cazuri a căror frecvență a crescut considerabil după marile revolte ale elevilor (Soweto — 1976 și 1980).

După cum se știe, țara noastră se pronunță consecvent împotriva politicii de apartheid și a oricăror forme de discriminare rasială.

P. CONSTANTIN

REPORTAJUL
SĂPTĂMÎNII

SCRISOARE DE ACASĂ

Laura Gurăndeanu a terminat orele de şcoală şi acum a dat perdeaua la o parte şi priveşte la soarele frumos de afară. În faţa ochilor — priveliştea binecunoscută: pădurea Speriatu, rîuleţul care brodează marginea pădurii, iarba verde care a izbucnit între două arături şi aproape, foarte aproape, larma veselă a zecilor de copii care nu lasă balansoarele să se odihnească nici o clipă.

Unde se află Laura? Într-o tabără — dacă ne luăm după decorul mai îndepărtat al descrierii de mai sus — sau acasă, la fereastra apartamentului — dacă ne luăm după imaginea familiară a camerei pe ai cărei pereţi se află ştergare cusute de mîna ei sau după balansoarele de sub fereastră. Acum iat-o revenind de la geam; privirea îi cade pe plicul care a rămas de azi-dimineaţă pe pernă. Da, da: este tocmai momentul să termine scrisoarea.

«De la începutul trimestrului am luat un 10 la matematică şi un 9 la română. Pe la noi aici e cald şi frumos, cireşile s-au făcut mari. Cîteva zile am fost puţin bolnavă, dar m-a îngrijit medicul, iar Mariana Vîrlan, o ştiţi, prietena mea mai mare, a fost lîngă mine tot timpul. Cînd am să vin la Valea, am să mă joc cu Azor şi Lala. Să ştiţi că eu aici o duc foarte bine, n-am nevoie de nimic şi ieri tovarăşul director mi-a zis că am uniforma la fel de curată cum îmi sînt şi caietele».

Unde se află Laura? Într-o tabără, într-o staţiune de odihnă, într-un internat, acasă?

CIPRIAN PORUMBESCU ŞI... ZECE LA ROMÂNĂ!

Ieşim din camera în care ea îşi continuă scrisoarea, trecem pe lîngă balansoarele încărcate de copii — e recreaţie! — şi urcăm la etajul doi. Pe o uşă scrie «Clasa a V-a». Oră de română. Cartea este deschisă la paginile unde în stînga se află o poezie de Octavian Goga, iar în dreapta, un text sub portretul lui Ciprian Porumbescu. În textul acela nu se spun prea multe lucruri despre marele artist şi patriot bucovinean — spaţiul este mic, copiii sînt... mici, — dar Nicoleta Tătaru ştie. Ştie de «Crai nou», de «Balada pentru vioară». Le-a auzit. Sigur că «Balada» i-a plăcut foarte mult, «dar e atît de tristă». În schimb, de cîte ori vine primăvara şi verdele pădurii se revarsă pînă aproape de geamurile lor ea îşi aduce aminte de vigurosul «Imn de 1 Mai» al aceluiaşi fiu al Bucovinei.

...Nicoleta are 10 la română şi 10 la istorie.

SURORILE

Nu se poate să nu existe vreo legătură. Nu se poate. Prea sînt multe şi frumoase florile, prea sînt frumoase covoarele. Nu ştii cu precizie cine şi de unde s-a inspirat mai mult: iubitorii de flori de la iscusiţii meşteri ai covoarelor sau invers. De fapt, ei sînt unii şi aceiaşi. Precum cele două surori, Mariana şi Liliana Sandu. Aflînd multe lucruri despre ele, ne-am adus aminte de adevărul îndelung verificat că omul harnic este în primul rînd harnic acasă la el. Şi că harnicul devine repede şi priceput.

Mariana şi Liliana sînt consultate de oricine în fel de fel de situaţii: cum se aranjează mesele de la cantină, dulapurile din cameră, cum se amenajează sălile de clasă, cum se sădesc florile şi se îngrijesc ghivecele, cum se lucrează, aici, la covoare.

Hărnicia celor două surori este în mod limpede expresia dorinţei adînci de a face totul ca să te simţi bine la tine **acasă.**

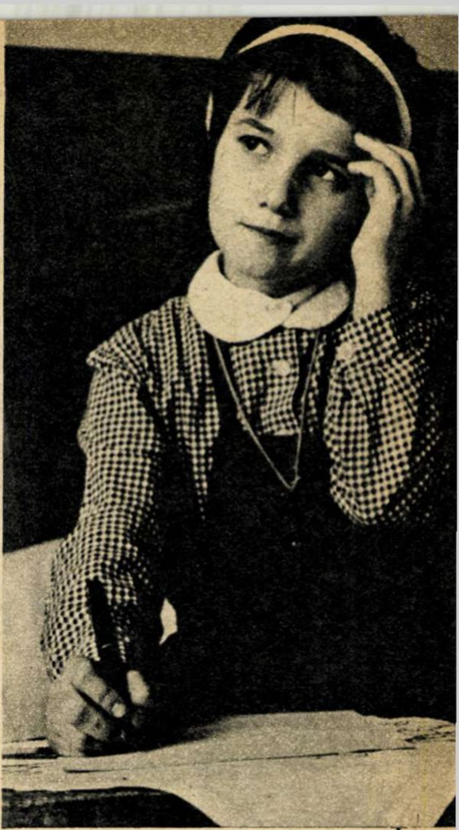

TRASEE ALE AFECŢIUNII

În timp ce unii din cei 320 de copii cîţi trăiesc, învaţă şi muncesc aici îşi fac temele, scriu scrisori, plantează flori sau se joacă, unii intră pe poartă venind din diferite direcţii. Au în mîini mici bagaje. Mariana Nicolae împreună cu Mariana Hriţcu vin de la Moreni. **Au fost acasă şi se întorc acasă.**

Tututor celor 320 de copii de-aici, de la Casa de copii şcolari Şuţa Seacă, judeţul Dîmboviţa, li se întîmplă deseori acest lucru — pentru ei deloc ciudat — să plece din cînd în cînd acasă — la rude, la prieteni — şi să se întoarcă tot acasă. Pentru că mulţi au trăit aici ani întregi: aici au crescut, au înţeles viaţa, s-au pregătit pentru viaţă.

Statul nostru le pune la dispoziţie îmbrăcăminte, hrană, transport, învăţătură. 60 de profesori cu înaltă calificare îi ajută cu competenţa lor şi, deopotrivă, cu afecţiunea lor. «Sînt copii care au trecut prin experienţe triste, copii cu o sensibilitate deosebită: au nevoie de ideea de casă cu tot ce înseamnă ea: confort, linişte, siguranţă, afecţiune. Dacă meseria de dascăl înseamnă dragoste pentru copii, noi, cei de aici, avem această misiune în cel mai înalt grad» — ne spune directorul şcolii, profesorul Aurică Burtescu.

Miez de trimestru aici, la şcoala cu 320 de copii ai aceleiaşi familii. Primăvară deplină. Flori multe peste tot, iar un cor vesel repetă de zor într-una din luminoasele săli ale şcolii. În timpul acesta, Laura, probabil, şi-a terminat scrisoarea şi acum trece adresa: Valea Călugărească, judeţul Prahova. La expeditor nu mai pune decît numele. Satisfăcută, îşi aranjează şorţuleţul şi vine din nou la geam.

Parcă abia acum aude larma de jos.

Ce primăvară frumoasă!

Ilie Traian

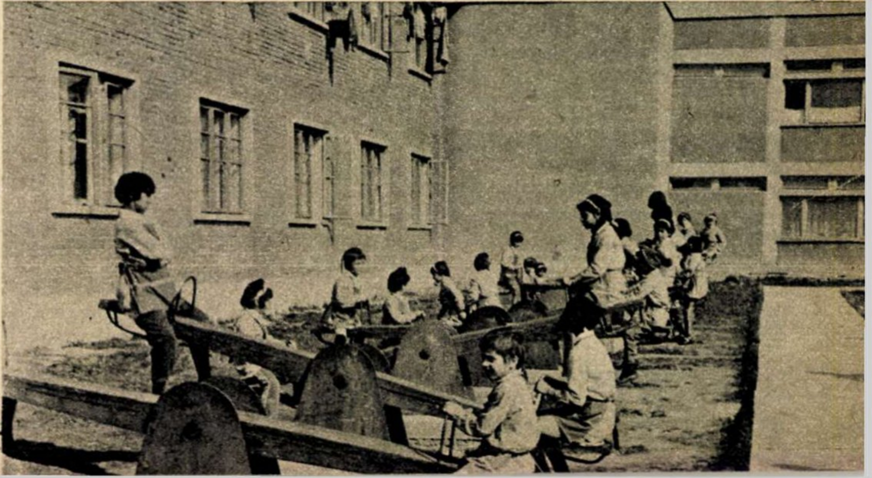

PARTIDULUI RECUNOŞTINŢĂ FIERBINTE PENTRU COPILĂRIA NOASTRĂ FERICITĂ

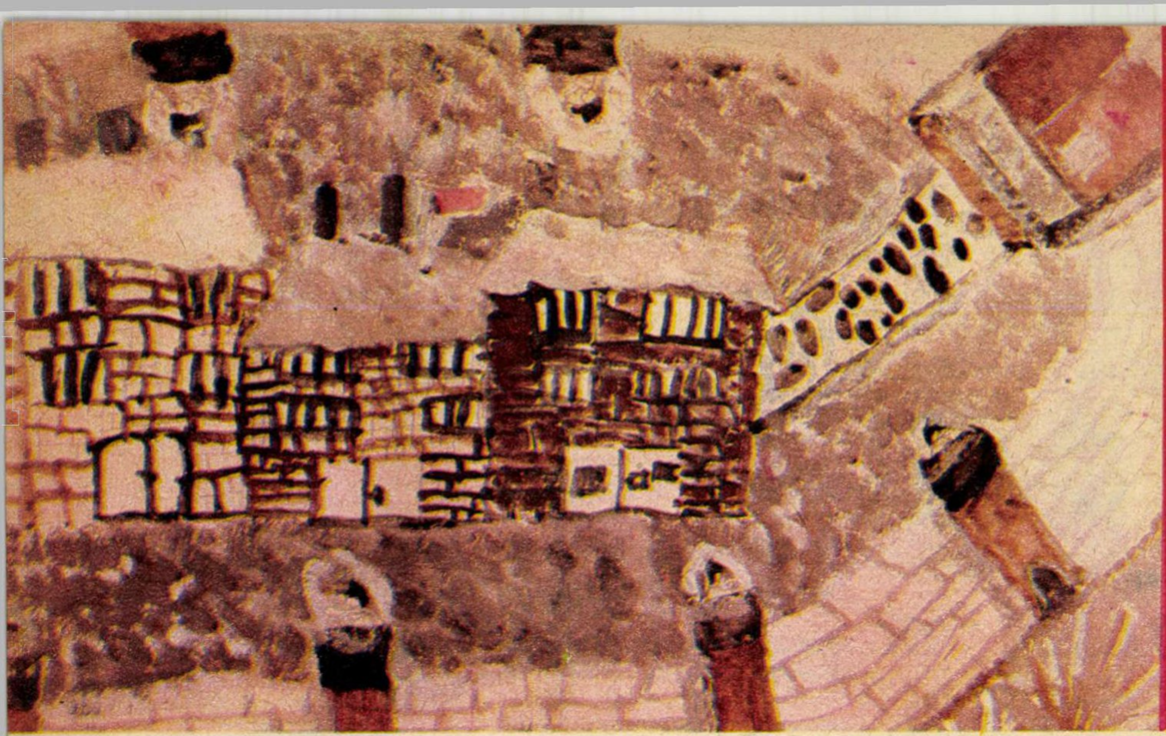

DOFTANA **Oliviu Tucă**
Casa pionierilor şi şoimilor patriei,
Focşani

1 Iunie, Ziua internaţională pentru apărarea copilului, zi de sărbătoare aşteptată cu drag de voi, dobîndeşte în acest an, în ţara noastră, bogate semnificaţii. Ea are loc la puţin timp după marele jubileu al partidului, întîmpinat cu puternică însufleţire şi alese fapte de muncă de întregul nostru popor. Aniversarea a şase decenii de luptă a clasei muncitoare sub steagul glorios al Partidului Comunist Român s-a desfăşurat cu o deosebită strălucire pe fundalul victoriilor de azi, al prezentului luminos pe care-l trăim.

Privim cu mîndrie la tot ce am realizat şi realizăm şi ne bucurăm că este rodul muncii noastre. Uzine, hidrocentrale, oraşe noi, utilaje moderne sînt tot atîtea roade ale muncii pline de dăruire şi abnegaţie, ale inteligenţei, creativităţii părinţilor şi fraţilor voştri mai mari. Pentru că, aşa cum spunea secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, «Nimic nu am primit de-a gata şi gratuit, nimic nu a picat din cer! Totul e rezultatul unei munci fără preget, eroice a poporului nostru, care şi-a propus să lichideze în cel mai scurt timp istoric posibil înapoierea şi să-şi asigure o viaţă demnă şi fericită, liberă prin munca sa şi nu pe spatele altora».

Prin muncă am adăugat în fiecare an noi victorii pe drumul ascendent al construirii socialismului, biruinţe care, traduse în graiul rece al cifrelor, rămîn totuşi fierbinţi. În anul 1980, de pildă, producţia industrială era de 33 de ori mai mare decît în 1950. Iar anul 1981, primul an al noului cincinal, deschide alte perspective, şi mai largi, şi mai luminoase pentru atingerea unor cote înalte în dezvoltarea şi înflorirea ţării.

Voi, copiii, aveţi marea şansă de a vă fi născut în aceşti ani de mari împliniri, în aceşti ani de glorioasă edificare a socialismului. Sub ochii voştri se schimbă chipul oraşului sau satului în care trăiţi, ţara întreagă devine mai frumoasă, mai bogată. Voi creşteţi înconjuraţi de grija şi dragostea partidului nostru, a statului nostru, vă bucuraţi de ocrotirea părintească a secretarului general al partidului, cel mai de seamă prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

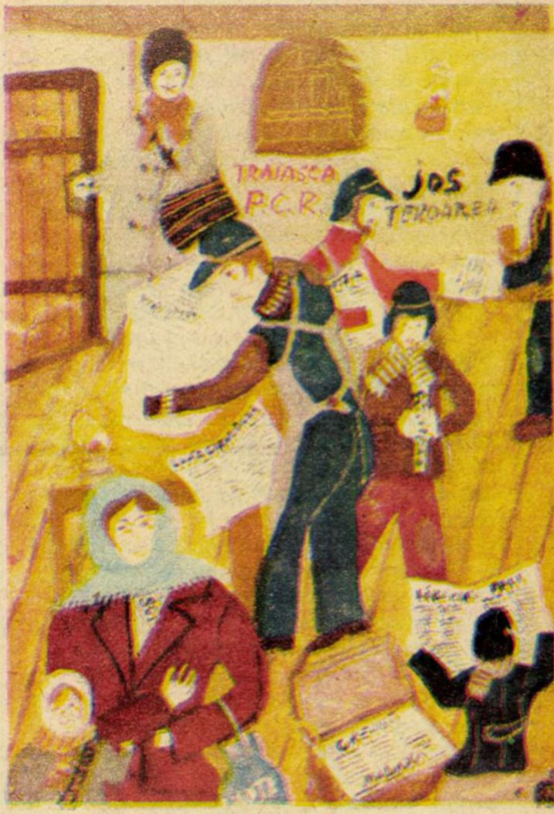

ÎN ILEGALITATE **Vasile Petrof**
Şcoala generală nr. 3, Bîrlad

Şcolile pe care le aveţi la dispoziţie, laboratoarele bine dotate oferă minunate condiţii de învăţătură. Să nu uităm că România socialistă se numără printre puţinele ţări din lume în care toţi copiii trebuie să absolve zece clase, dintre care ultimele două sînt liceale. Dar cel mai important este faptul că învăţămîntul nostru gratuit are o bază materială bogată pentru desfăşurarea în cele mai bune condiţii a procesului de instruire. Să amintim o comparaţie pe care aţi mai întîlnit-o în paginile revistei noastre: dacă am pune la un loc toate institutele de învăţămînt construite în anii socialismului în România, am umple 12 oraşe cît Piteştiul de mari.

În anul 1980, copiii aveau la îndemînă 90 000 de săli de clasă, 13 722 de laboratoare şi cabinete. În cele aproape 14 000 de ateliere-şcoală există 81 000 de locuri pentru elevi. În anul şcolar 1980—1981 au fost puse la dispoziţia tineretului şcolar 756 titluri de manuale într-un tiraj de 26 milioane de exemplare. Şi perspectivele sînt şi mai bune. În acest cincinal, din cele 75 683,4 milioane

ZILELE CĂRŢII PENTRU COPII

(27 mai — 2 iunie)

Întîlnindu-se în mod fericit cu sărbătorirea lui 1 Iunie, au loc, la sfîrşitul lunii mai şi la începutul celei viitoare, «Zilele cărţii pentru copii».

Numai în cincinalul recent încheiat, editurile noastre au făcut să vadă lumina tiparului 884 de titluri de carte pentru copii în limba română şi în limbile naţionalităţilor conlocuitoare, într-un tiraj de 45 de milioane de exemplare (la care se adaugă cele peste 4 000 titluri de manuale şcolare apărute în aceeaşi perioadă într-un tiraj ce depăşeşte 146 de milioane de exemplare). Printre cele mai populare colecţii se numără «Biblioteca şcolarului», «Micii meşteri mari», «Biblioteca Jules Verne». De la înfiinţarea sa şi pînă în prezent, Editura «Ion Creangă» a oferit copiilor 1 600 de lucrări diferite, într-un tiraj de aproape 70 de milioane de exemplare.

În Capitală, inaugurarea acestei manifestări se desfăşoară la Casa centrală a pionierilor şi şoimilor patriei, unde e lansat şi volumul «Trenuri de noapte», de Constantin Georgescu. În marile librării bucureştene, în unităţile şcolare sînt lansate alte recente apariţii precum: «Marele dragon depune armele», de Ştefan Zaides; «A venit o zînă bună», de Elisaveta Preda; «Răspuns la post-restant» de Gheorghe Şovu şi altele. Astfel de sărbători ale cărţii se vor desfăşura pretutindeni în ţară.

GÎNDURI DE 1 IUNIE

Cea mai frumoasă zi din iunie
este ziua copiilor,
Deoarece copiii, asemeni unor flori
Sînt mai frumoşi în iunie, cînd
lumea întreagă
E plină de culori.
Cea mai frumoasă zi
E ziua de 1 iunie
Cînd îi sărbătorim pe copii.
Atunci porumbeii albi ai păcii zboară
peste întreg pămîntul
Întrecîndu-se cu rachetele şi chiar
cu vîntul.
Îi învăţăm tot ce ştim mai bun
şi mai frumos
O, copiii sînt florile din sufletul nostru,
Sînt viitorul patriei, luminos.

MARA NICOARĂ

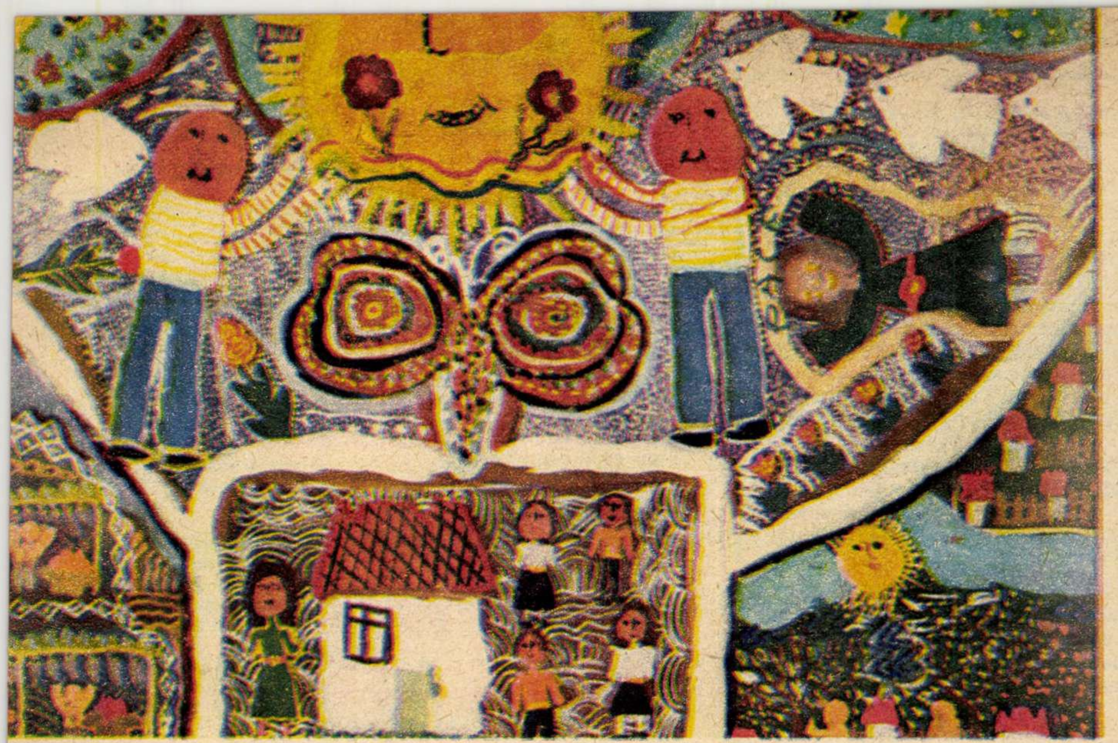

ROMÂNIE, PLAI DE AUR **Ana Ungureanu**
Şcoala generală Albeşti, jud. Argeş

de lei prevăzuţi pentru finanţarea acţiunilor social-culturale, 20 000 de milioane sînt destinate învăţămîntului. Minunat se oglindeşte în aceste cifre grija partidului, a statului pentru voi, copiii ţării. La toate acestea se adaugă reţeaua de case ale pionierilor şi şoimilor patriei, în care purtătorii cravatelor roşii cu tricolor au posibilitatea, în afara orelor de şcoală, să-şi dezvolte capacităţile creatoare, să facă sport, să se joace, adică să-şi petreacă timpul liber cu folos, dar şi cu multă veselie. Concursurile de creaţie tehnico-ştiinţifică «Start spre viitor» şi de anticipaţie «Atelier 2000», ca şi manifestările cultural-artistice înscrise în marele Festival naţional «Cîntarea României», întrecerile «Daciadei», care cuprind mase tot mai largi de pionieri, constituie, de asemenea, minunate mijloace de creştere şi formare a tinerei generaţii în spirit patriotic, revoluţionar. Grijii partidului, copiii, tînăra generaţie, îi răspund prin fapte frumoase de muncă şi multe, foarte multe note bune. Strădania pentru o nouă calitate la învăţătură, însufleţirea cu care participă la munca patriotică, responsabilitatea cu care îşi privesc îndatoririle de organizaţie, dezvoltînd democraţia pionierească, învăţînd să-şi conducă activităţile, să iniţieze acţiuni şi să ia decizii sînt tot atîtea răspunsuri ale copiilor la grija cu care ţara îi creşte. Cu toate prilejurile sărbătoreşti, pionierii aduc fierbintele lor omagiu partidului, îşi îndreaptă privirile curate şi pline de recunoştinţă spre secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ale cărui sfaturi şi îndemnuri le urmează neabătut, pentru a se forma ca tineri revoluţionari după exemplul comuniştilor.

La recenta mare sărbătoare a aniversării Partidului Comunist Român, pionierii ţării, alături de toţi oamenii muncii, au raportat cu emoţie şi mîndrie despre succesele lor în muncă şi învăţătură reînnoindu-şi angajamentul de tineri revoluţionari, de a se pregăti exemplar prin muncă, pentru muncă spre a deveni constructori ai comunismului pe pămîntul României.

Ziua de 1 Iunie soseşte, ca în toţi anii, cu alai de bucurie, amintindu-vă încă o dată că tot ce vă înconjoară este menit să vă facă mai frumoasă copilăria sub cerul senin al patriei.

CĂLDURA ŞI LUMINA CULORILOR

Este de-a dreptul emoţionant să vezi, în sute de lucrări de artă, cu cît patos, cu cîtă aleasă simţire ştiu copiii noştri să mulţumească astăzi partidului şi poporului nostru pentru copilăria lor fericită, pentru aspiraţiile lor, pentru minunatele condiţii de creştere şi afirmare care, în aceşti ani glorioşi, prin grija partidului au fost asigurate tinerei generaţii din patria noastră.

Sînt copiii oamenilor muncii: sub ochii lor cresc zi de zi oraşe noi, se deschid şantiere, şcoli, lăcaşuri de cultură. I-am văzut adesea pe aceşti copii talentaţi fie aplecaţi asupra blocurilor de desen, fie urcînd pe schele, în urma constructorilor, să zugrăvească în culorile bucuriei, cu întregul lor univers de puritate, aceşti pereţi, spre admiraţia tuturor, mici şi mari.

În graiul luminos al culorii, ei, copiii-artişti, dau chip de basm plaiului românesc, semănîndu-l cu sonde, cu holde de aur, cu tractoare şi maşini înaripate; îşi preamăresc părinţii în nebănuit de expresive portrete ale muncii, în alegorii şi metafore surprinzătoare.

În aceste zile omagiale de mai, copiii au adus în sălile Muzeului de istorie a partidului comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România un dar neasemuit de frumos: Expoziţia «Partidului, inima, gîndurile şi faptele noastre», cu lucrări selecţionate din mii şi mii de desene din toată ţara.

Adresînd călduroase felicitări tuturor expozanţilor, reproducem cu plăcere în paginile de faţă cîteva dintre nestematele pionierilor şi şoimilor patriei găzduite în această expoziţie.

Ioan Donca

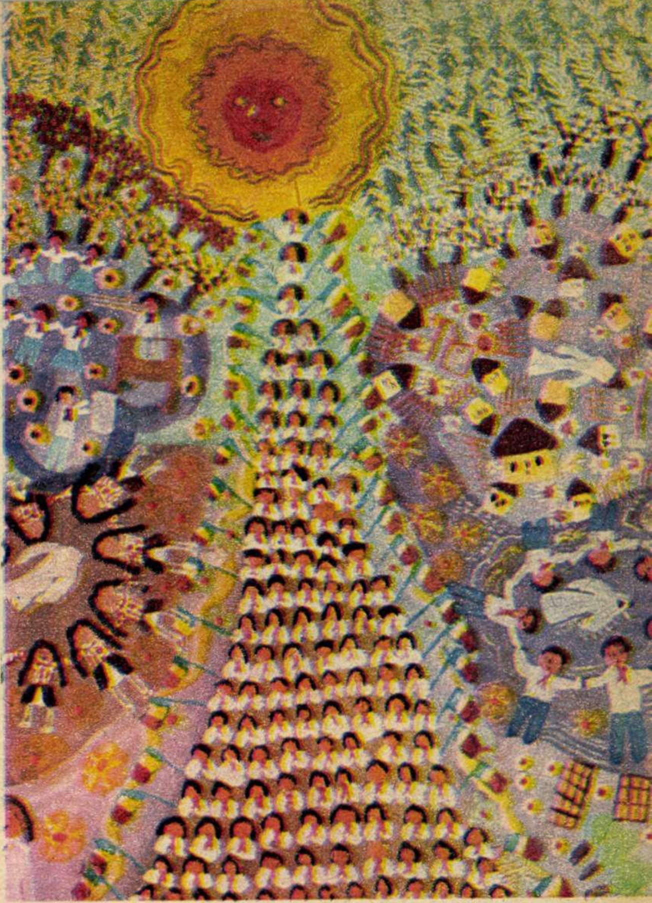

CÎNTAREA ROMÂNIEI **Doina Ungureanu**,
Şcoala generală Albeşti, jud. Argeş

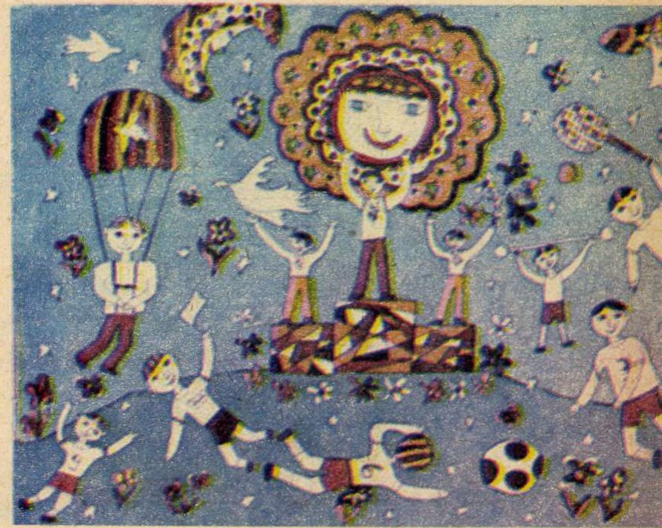

ÎNVINGĂTORII **Elisabeta Bălan**
Şcoala generală Satu Mare, jud. Suceava

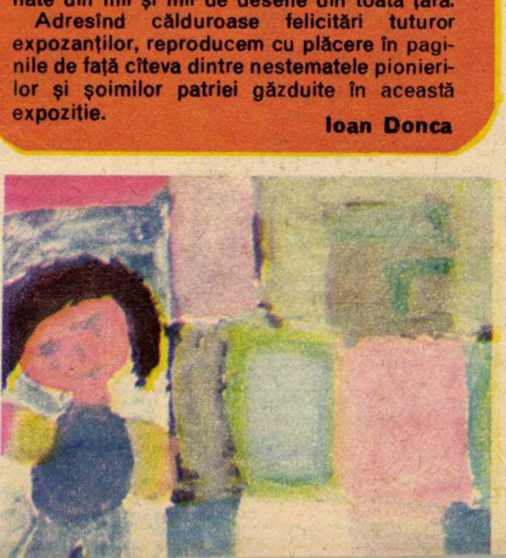

SĂRBĂTOARE **Loredana Haiduc**
Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Jibou, jud. Sălaj

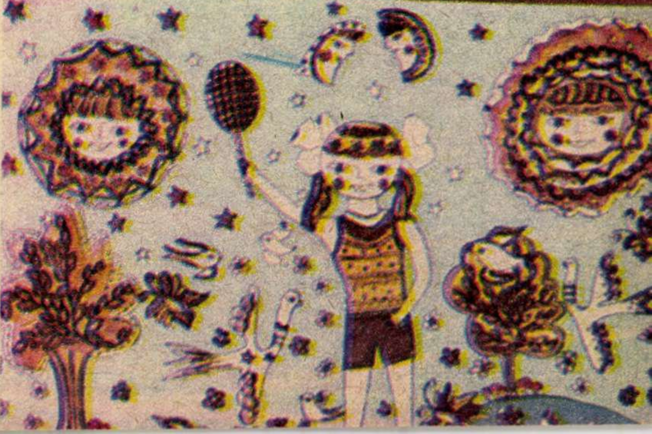

JUCĂTOAREA **Maria Iacoban**
Şcoala generală Satu Mare, jud. Suceava

DIN ANTOLOGIA
LITERATURII
PENTRU COPII

TIBERIU UTAN

BIBLIOGRAFIE (selectivă)

Versuri: **CHEMĂRI** (1955), **VERSURI** (1961, Premiul Academiei Române), **CARTE DE VISE** (1965), **CLIPE, STEAUA SINGURĂTĂȚII** (1968), **GOANA DUPĂ VÎNT** (1973), **CELE MAI FRUMOASE POEZII** (1975), **PERPETUA MIRARE** (sub tipar).

Versuri pentru copii: CIOPÎRȚILĂ (1962), **ISPRĂVILE LUI CIOPÎRȚILĂ** (1966, tradusă în maghiară, germană, italiană, rusă, bulgară, lituaniană), **CIOPÎRȚILĂ CASCADOR** (1973, tradusă în italiană), **ZOO-CIOPÎRȚILĂ** (1978), **CARTEA JUCĂRIILOR** (1979), **TREI LEGENDE ROMÂNE** (1980, Premiul Consiliului Național al Organizației Pionierilor) **Fata pădurarului și alte legende române** (în manuscris).

Scenariu de film: **Colind însîngerat** (1975).

A tradus versuri din maghiară, rusă, italiană, spaniolă, cehă, poloneză.

A debutat cu un poem în proză la unsprezece ani, într-o revistă pentru copii (1941). Prieten al revistei noastre, a publicat în primul ei număr (1967) poezia «Ceahlăul».

Prieteni,
Ceahlăul, cît și de înalt,
Îl purtăm în suflet.
Fiți demni, mîndri și
neînfricați asemenea lui.
Tiberiu Utan

FATA PĂDURARULUI MIREASĂ A SOARELUI

MAMEI

Se-ndrăgostise de Soare
copila pădurarului.

— Nu, Taică, nu mai am
scăpare,
numai gîndul la el
e gata să mă doboare —

jelea fata pădurarului.

De cu noaptea
ieșea în poiană,

auzea cum Soarele
o strigă
— Ană, Ană,
de drag și de dorul de tine
mi-i sufletul rană.

Bolta era sîngerie,
roșii lalele
deschideau cupă vie,
pregătiți parcă a strînge
picuri de sînge.

Copila pizmuia
pînă și narcisele,
care,
deschizîndu-și potirul,
corola,
petalele.
bănuind că îi fură
din razele de soare,
că îi răpesc nădejdile
și visele.

Lacrimile i se preschimbau
în mărgărite-mărgăritare —
dorul durea tot mai tare.

Nu tu veveriță jucăușă,
nu tu zmeură,
nu tu mure,
nu tu primăvară,
vară,
toamnă, bucurie —
temniță i se părea să fie
nemărginita pădure.

Cînd, abătută,
Ana trecea
ca încremenită,
mută,
pădurea tăcea.

Ciocănitorile
conteneau să mai bată
în scorbura
de veacuri
scrijelată.

Încremenea
în tărie
semețul vultur
pus pe vrăjmășie.

Pitulicea
contenea să cînte,
șipotul să curgă,
vîntul să răsufle în munte.

Din poiană-n
poiană
fata alerga
după Soare.
Frunza striga
— Oprește-te,
Ană,
ești plină de spini
în picioare.
Oprește-te,
Ană,
nu plînge,
nu plînge,
ți-s tălpile
de atît alergat
numai sînge.

— Voi ajunge la El,
frunză de paltin,
de fag,

numai de Soare
mi-i drag.

Flăcăi de prin sate,
chiar feciori de-mpărați
veneau la pețit,
cu odoare veneau —

dar plecau
precum au venit.

— Fata mea,
dragă copilă,
de bătrînețele mele
n-ai milă.
Arzi ca para,
te topești
cum ceara —
se căina pădurarul.
Cum să-ți ogoi
eu amarul?

— Lasă-mă, tată,
să plec,
să mă duc,
peste munți
și pe raze
în tărie
să urc.

Zile în șir,
săptămîni,
întîmplare ciudată,
văzu că dintre nori,
strînși în cireadă
ca bivolii necruțători,
mirele, dragul,
nu se mai arată.

Tainic glas îi șopti
că din Mare
nu-i zi
să nu răsară
sîntul Soare.

Isteață, copila,
a găsit dezlegare:

Porni
pe firul unui izvor,
celui ales
să-i vină-n ajutor.

Izvorul
s-a făcut în curînd
pîrîu
cu apa
pînă la genunți,
pîrîul se preschimbă
în rîu,
rîu volburos
scoborîtor
din munți.

Pe valea rîului,
desculță prin prund,
pe cărăruile
ce-n alunișuri s-ascund,
stîrnind păsăretul
cu penet colorat,
lostrița-n undă,
cleanul speriat,

subt cerul de tuciu,
întunecat,
ca-ntr-un vis
povestit
de altcineva
copila
de zor scobora.

Ană, Ană,
fragedă codană,
umblînd după Soare,
drum înapoi cum vei mai
găsi?

Nu s-a oprit
din cale
nici în de noapte,
nici în de zi.

S-a deschis deodată
cîmpie mănoasă.

Unde or fi, Ană,
pădurea
și drumul spre casă?

Se făcuse cărarea
drumeag.

— Încotro, Ană?

— Să-l găsesc
pe cel drag.

— Dar el nu te știe
de acolo
din cer —

vai,
cîte copile ca tine
de dorul lui
pier.

— Pe mine
mă așteaptă,
mi se arată
și-n somn —

mireasă mă cere,
el mire-o să-mi fie
și Domn.

Merse copila
pînă dete de Mare.

Roteau înspre ziuă
nevăzute cocoare.

Somnoroși pescăruși
loc îi făceau
lăsînd-o să treacă.

La țărmuri
pe-o stîncă
hodini oleacă.

Deodată, din valuri,
ca peste-ngropate comori,
în zariștea zării
flăcări țîșniră
în nebănuite culori.

Safire și perle
luciră în larg,
albastre-ametiste
văzu cum subt stîncă
în țăndări
se sparg.

Și cai înspumați
scuturînd albe coame
la o caleașcă de purpur
așteptau să se-nhame.

Delfinii țîșnind
din ape,
în salt,
omenește grăind,
năzuiau spre înalt.

Ci iată:
Minune,
aruncînd nestemate,
cu plete bălaie
și mantii de purpur
de brize jucate,

un tînăr mai mîndru
decît Făt-Frumos
la Capătul Lumii
se ivi luminos.

Privi la copila
frumoasă cum nu-i
nici steaua de ziuă
în ceru-albăstrui.

Acolo, pe stîncă,
și mai mîndră părea,
zeițe ori zîne
ar fi pălit lîngă ea.

Ion, tînărul Soare,
îndelung așteptat,
acum aștepta.

O punte de aur
tivită-n argint
i-a-ntins peste Marea
subt raze lucind.

Mărit-preamăritul
mireasa-și chema,
iar Ana, copila,
spre el alerga
pe puntea de aur
tivită de valuri

și Ziua se-aprinse
peste munți,
peste dealuri.

REZULTATELE CONCURSULUI NOSTRU DE CREAȚIE LITERAR-ARTISTICĂ „EROICA 1921-1981“

PREMIUL SPECIAL «CUTEZĂTORII»

Un erou al satului meu — **Simona Belu,** *cl. a VI-a, com. Cerneşti, Maramureş.*

Reportaje, interviuri, ştiri

PREMIUL I

Aş vrea să fiu ca el — **Camelia Cismaru,** *cl. a V-a, Liceul «N. Bălcescu», Craiova.*

PREMIUL II

Oraşul în care creştem — **Luminița Gurban,** *cl. a V-a B, Şc. gen. Buziaş.*

PREMIUL III

Dialog despre muncă şi eroism — **Marcela Brustur,** *cl. a VI-a, Subredacția «Tot înainte», Hunedoara.*

Reportaj cu foto — **Richard Țuşcă,** *cl. a V-a, Şc. gen. nr. 1 Costeşti, Argeş.*

MENȚIUNI

Laurențiu Octavian Ionete, *Şc. gen. Băliuța, Mehedinți;* **Liliana Cristina Pavel,** *Şc. gen. Scorțeni, Bacău;* **Gabriela Popa,** *Şc. gen. nr. 2, Iaşi;* **Călina Elena,** *Şc. gen. Slătioara, oraş Petroşani;* **Mihail Dragnea,** *Şc. gen. Bragadiru, Teleorman;* **Ioana Radu,** *Şc. gen. Bragadiru, Teleorman;* **Daniela Oprean,** *Şc. gen. Lupeni;* **Laura Ion,** *Şc. gen. nr. 15, Piteşti;* **Eugen Hoancea,** *Şc. gen. Gottlab, Timiş;* **Cristina Capotă,** *Şc. gen. nr. 17, Tg. Mureş.*

MENȚIUNE SPECIALĂ

Şcolii generale nr. 4, Sibiu, *pentru o bună participare* — **Theodora Şerb, Ioana Lazăr, Răzvan Sîrghie, Adrian Bîlcea.**

DIPLOMA «CUTEZĂTORII»

Cristina Ionescu, *Şc. gen. Hotărani, Olt;* **Radu Ghimpețeanu,** *Liceul de ştiințe ale naturii nr. 1, Bucureşti.*

Povestiri, evocări

PREMIUL I

Soarele — **Gloria Bucur,** *cl. a VIII-a, Şc. gen. nr. 19, Sibiu.*

PREMIUL II

De aceea sîntem oameni — **Mariana Bădănoiu,** *cl. a VII-a A, Şc. gen. nr. 3 Videle, Teleorman.*

PREMIUL III

Un om adevărat, un comunist — **Cristina Lerch,** *cl. a VII-a B, Şc. gen. nr. 1, Reşița.*

MENȚIUNI

Mariana Schmidt, *Şc. gen. nr. 2, Sibiu;* **Ghizela Marcău,** *Şc. gen. Dobreşti, Bihor;* **Elena Gabriela Beşa,** *Liceul de filologie, Oradea;* **Daniela Dunoiu,** *Şc. gen. nr. 8, Cîmpina;* **Daniela Bîla,** *Şc. gen. nr. 11, Craiova;* **Lucia Elena Drăgan,** *Şc. gen. Trivale-Moşteni, Teleorman;* **Pavel Liliana Cristina,** *Şc. gen. Scorțeni, Bacău;* **Viorica Ghinea,** *Şc. gen. Ciochina, Ialomița;* **Farkaş Alina,** *Şc. gen. nr. 1, Aiud;* **Raluca Maucă,** *Şc. gen. nr. 1, Aiud.*

Poezie

PREMIUL I

Partidul şi Cîntec de mai — **Rodica Voicu,** *cl. a VII-a A, Liceul pedagogic, Rm. Vîlcea.*

PREMIUL II

A fi pionier — **Mihaela Roşeț,** *cl. a V-a, Cenaclul literar «Zburătorul», Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej.*

PREMIUL III

Țara mea — **Radu Iulian Negrilă,** *cl. a VII-a, Şc. gen. nr. 5, Arad.*

MENȚIUNI

Violeta Băjan, *Şc. gen. Cerna, Tulcea;* **Liviu Hăhăianu,** *Şc. gen. «Aurel Vlaicu», Breaza;* **Marinela Rotaru,** *cl. a VII-a, Şc. gen. Coțeni-Buhoci, jud. Bacău;* **Sorin Predescu,** *Şc. gen. nr. 24, Timişoara;* **Iuliana Stănuş,** *Şc. gen. nr. 2 Sebeş, Alba;* **Mădălina Năstase,** *Şc. gen. nr. 2, Tîrgovişte;* **Lavinia Mihai,** *Şc. gen. nr. 15, Buzău;* **Adriana Niculaie,** *Şc. gen. nr. 141, Bucureşti,* **Florin Florescu,** *Şc. gen. nr. 4. Vaslui;* **Corina Abramovici,** *Şc. gen. nr. 4 Cîmpulung Moldovenesc, Suceava;* **Parepa Mirel,** *cl. a VIII-a, Şc. gen. Fîntînele, Prahova.*

MENȚIUNE PENTRU ACTIVITATE DE CENACLU

Livia Buzura, Maria Mihali, Garofița Rus, *cenaclul Casei pionierilor şi şoimilor patriei, Borşa, Maramureş;* **Cotuț Simona,** *Şc. gen. nr. 134, Bucureşti.*

CÎNTEC DE MAI

Cum floarea îşi deschide
în roua dimineții
Frageda-i petală zîmbind luminii vieții,
Aşa din toată țara
noi cîntece răsar
Din inimile noastre,
din inimi de stejar.
Un firicel de iarbă
se-ndreaptă înspre soare
Zîmbeşte şi-şi îmbracă haina de
sărbătoare.
E-o sărbătoare mare pe-ntinsul nostru,
plai
E ziua mult dorită
e ziua de 8 Mai.

Marinela Rotaru
clasa a VII-a, Bacău

Desene

PREMIUL I

Adrian Mititelu, *cl. a II-a, Şc. gen. nr. 3, Bîrlad.*

PREMIUL II

Corina Mocanu, *cl. a III-a, Şc. gen. Giurcani, com. Găgeşti, Vaslui.*

PREMIUL III

Cezarina Juverdeanu ,*cl. à V-a, Şc. gen. nr. 3, Bîrlad.*

MENȚIUNI

Lăcrămioara Iancu, *Şc. gen. nr. 4, Tulcea;* **Crina Bălan** *şi* **Ion Avram,** *Şc. gen. com. Satu-Mare, Suceava;* **Ana Cîltaru,** *Şc. gen. Țintea, Băicoi, Prahova;* **Crina Ionescu,** *Şc. gen. nr. 179, Bucureşti;* **Cătălin-Grigore Haidău** *şi* **Elena Adam,** *Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Tg. Jiu;* **Florentina Bogzeanu,** *Şc. gen. nr. 11, Buzău;* **Maria Curelaru,** *Şc. gen. nr. 8, Cluj-Napoca;* **Anda Samschi,** *Şc. gen. nr. 40, Galați.*

PREMII SPECIALE PENTRU OPERATIVITATEA LUCRĂRILOR PRIMITE ÎN CONCURS:

Ileana Vereş, *Şc. gen, com. Sălard, Bihor;* **Szapos Gyopar,** *Miercurea-Ciuc;* **Emil Ciubotaru,** *Şc. gen. nr. 71, Buzău;* **Lidia Şerban,** *Şc. gen. nr. 1, Țintea-Băicoi, Prahova;* **Florentina Coman,** *Şc. gen. Giurcani, Vaslui;* **Eva Kovacs,** *Şc. gen. Băgara, Cluj;* **Cristina Hurloi,** *Şc. gen. Lilieşti-Băicoi, Prahova;* **Adrian Iacobeț,** *Şc. gen. nr. 29, Bacău;* **Ioana Neamțu, Liliana Jianu,** *Şc. gen. Pîscu-Sadovei, com. Sadova, Dolj;* **Gheorghe Zorcă,** *Şc. gen. nr. 15, Ploieşti;* **Florin Florescu,** *Şc. gen. nr. 4, Vaslui;* **Gina Braha,** *Şc. gen. nr. 5, Oltenița.*

Şi-a mers
dalbă zînă
peste Mare
plutind,
peste puntea de aur
tivită-n argint,
spre Capătul Lumii
pînă-n zări se pierdu

iar Soarele mîndru
pe boltă stătu

aşteptîndu-şi mireasa
şi dreapta-ntinzînd
o pofti în caleaşca
cu albi roibi spumegînd,

şi-apoi se-nălțară
zburînd spre apus,
pereche solară,
frumoasă nespus,
în spre cele palate
din cerul înalt,
şi-i prinse copilei
coroană
din alb diamant.

Prin munți —
pădurarul,
bătîne bătrîn,
povestea despre Ana
oricărui român

că fata-i —
soție a Soarelui este,
că nedespărțiți sunt
peste-ale cerului creste,
că pruncii-şi trimit
şi îi cresc pe pămînt
— după tată şi mamă
chip şi ochi întorcînd
din zori pînă seara —

Se spune că pruncii
Floarea-Soarelui sunt.

Şi oamenii un cîntec
se treziră cîntînd,
ingrijind Răsărita,
ogorul lucrînd.

Iar drept mulțămire,
cereasca pereche,
părinții acei,

socotu-i pe Oameni
asemeni cu ei.

De atunci pădurarii,
peste munte-mpărați,
au grijă de ape,
de codrii bogați,

de cerbi, căprioare,
şi paseri ce-s mii,

şi au ajutoare
atîția copii.
Cel Soare cu-aleasa-i
nu îmbătrînesc,
belşugul revarsă
spre neamu-omenesc

legați de Pămîntul
pe care-au flori-prunci.

Li-i sfînt legămîntul,
din vremuri,
de atunci.

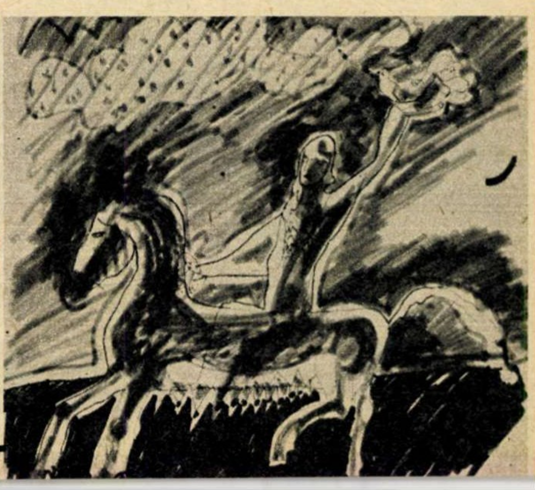

Desen: Ioan Donca

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: Horia Aramă
Desene:
Valentin și Liana Tănase
PARTEA A DOUA
EPISODUL 9

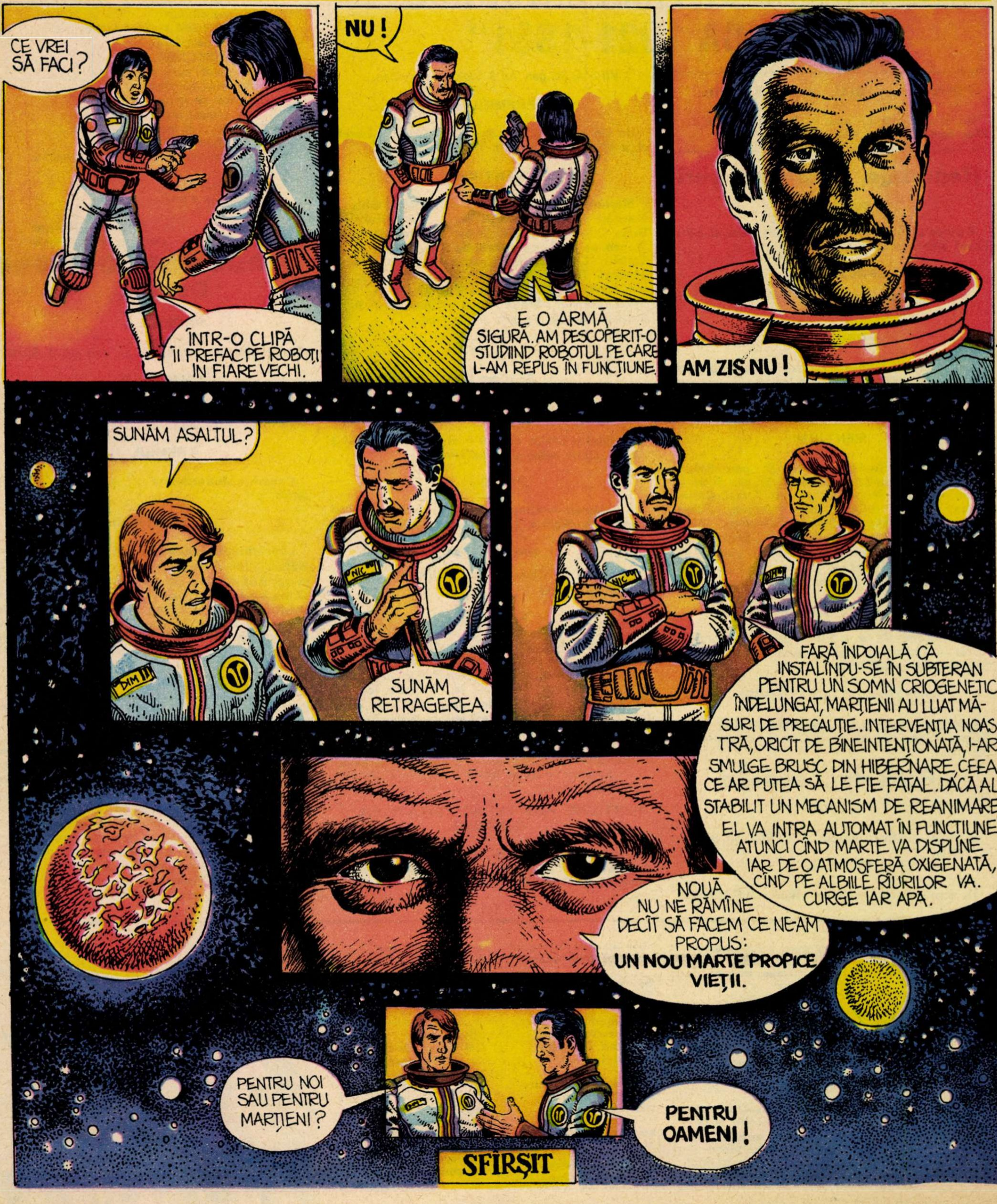
CE VREI SĂ FACI?
ÎNTR-O CLIPĂ ÎI PREFAC PE ROBOȚI ÎN FIARE VECHI.
NU!
E O ARMĂ SIGURĂ. AM DESCOPERIT-O STUDIIND ROBOTUL PE CARE L-AM REPUS ÎN FUNCȚIUNE.
AM ZIS NU!
SUNĂM ASALTUL?
SUNĂM RETRAGEREA.
FĂRĂ ÎNDOIALĂ CĂ INSTALÎNDU-SE ÎN SUBTERAN PENTRU UN SOMN CRIOGENETIC ÎNDELUNGAT, MARȚIENII AU LUAT MĂSURI DE PRECAUȚIE. INTERVENȚIA NOASTRĂ, ORICÎT DE BINEINTENȚIONATĂ, I-AR SMULGE BRUSC DIN HIBERNARE, CEEA CE AR PUTEA SĂ LE FIE FATAL. DACĂ AU STABILIT UN MECANISM DE REANIMARE, EL VA INTRA AUTOMAT ÎN FUNCȚIUNE ATUNCI CÎND MARTE VA DISPUNE IAR DE O ATMOSFERĂ OXIGENATĂ, CÎND PE ALBIILE RÎURILOR VA CURGE IAR APĂ.
NOUĂ NU NE RĂMÎNE DECÎT SĂ FACEM CE NE-AM PROPUS: UN NOU MARTE PROPICE VIEȚII.
PENTRU NOI SAU PENTRU MARȚIENI?
PENTRU OAMENI!
SFÎRȘIT

SIGILII - EMBLEME ALE DOMNITORILOR ROMÂNI

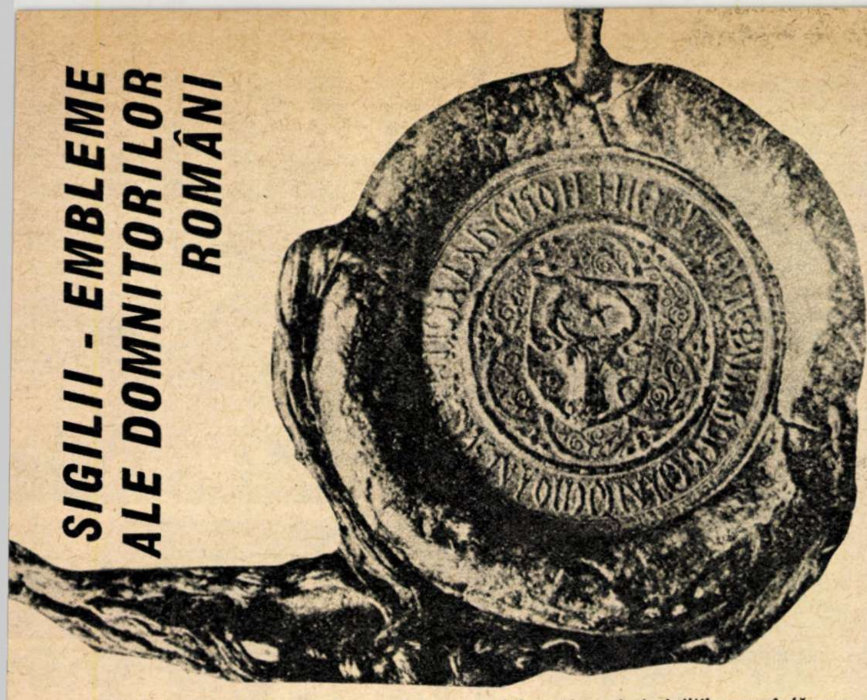

Martori ai istoriei nu sînt numai documentele scrise, ci și sigiliile care întăreau, cu veacuri în urmă, semnătura depusă pe ele. Creatorii de sigilii aveau o întreagă artă de a semnifica pe un spațiu foarte restrîns o bogăție de idei.

Sigiliul-emblemă al lui Mihai Viteazul redă însemnele heraldice din anul 1600 ale domnitorului, reprezentînd unitatea celor trei țări române. În partea superioară se vede acvila valahică; la mijloc — scutul purtînd capul de bour moldav; iar în partea de jos apar cele șapte coline și doi lei ținînd între ei o sabie, adică stemele Țării Românești, Moldovei și Transilvaniei. În partea stîngă este prezentă figura lui Mihai Viteazul, iar în dreapta cea a fiului său, Nicolae Pătrașcu, asociat la domnie în timpul Unirii. Pe marginea sigiliului se poate citi inscripția cunoscută care consfințește actul Unirii: «Io, Mihai Voievod, domn al Țării Românești, al Transilvaniei și a toată Moldova». Acest sigiliu-emblemă poate fi admirat astăzi pe frontispiciul clădirii Arhivelor Statului din Cluj-Napoca.

Sigiliul domnitorului Ștefan cel Mare purta însemnul heraldic din imagine.

Test de observație

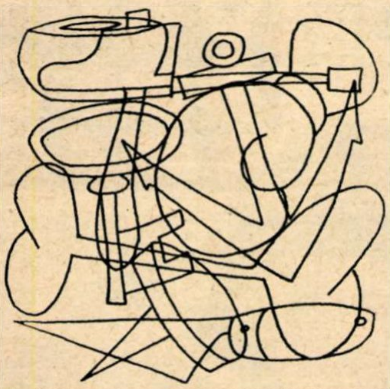

Care sînt obiectele «amestecate» în desenul alăturat?

Punctul comun

Aceste șase cuvinte au un punct comun: priviți-le cu atenție și veți observa această caracteristică puțin obișnuită.

GHIOZDAN — DEFINITIV — ABCES — STUP — OPRIT — NOPTIERĂ

Răspuns: Toate cuvintele încep cu cîte trei litere care se succed în alfabet.

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă prof. univ. dr. EDMOND NICOLAU

Șase colegi, Anca, Barbu, Costin, Dinu, Elena și Florin, au fost la Magazinul «Filatelia» și au cumpărat timbre pentru colecțiile lor. În total au fost achiziționate timbre de 38 de lei. Se știe că fiecare școlar a cumpărat alt număr de timbre, dar cel mai mare număr de timbre cumpărate de un singur elev a fost 6. Mai știm că, dintre colegi, Anca și Dinu au plătit același preț pe fiecare timbru cumpărat, în timp ce toți ceilalți colegi, care au cumpărat alte timbre, au plătit un preț dublu pe timbru.

Dacă toate timbrele cumpărate aveau prețul în lei, fără fracțiuni de leu, cîte timbre a cumpărat Dinu, știind că el a plătit o sumă de bani mai mică decît Anca?

Răspunsul în numărul viitor.

● ● ● ● ● ● ● ●

PERSONAJE DE FABULĂ

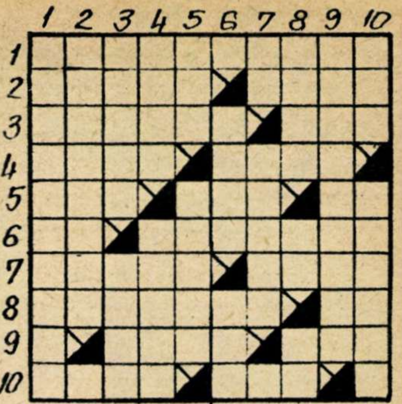

ORIZONTAL: 1) Mică pasăre călătoare care trăiește pe lîngă ape, avînd o coadă lungă, pe care o mișcă întruna (pl.). 2) Mamifer insectivor cu țepi (pl.). A îndoi o țesătură pînă la suprapunere. 3) Cetate turcească din Bulgaria, asediată și cucerită la 9/21 noiembrie 1877 de Armata română în timpul războiului de independență. Poftă de joc. 4) Insulă formată din schelete calcaroase de corali, care se întîlnește în mările tropicale. Strachină. 5) Tras de boi în cunoscutele pînze ale lui N. Grigorescu. Mîncate de unele animale (sing.). Ursu Pandele. 6). În vîrstă! Crocodil care trăiește în America Centrală și de Sud, asemănător cu aligatorul, avînd cuirasa de plăci osoase de sub pielea abdomenului foarte dezvoltată (pl.). 7) Carnivor feroce din familia felidelor, cu blana galben-roșcată, vărgată de benzi negre. În Britania! 8) Pasăre de pădure brun-roșcată, împestrițată cu pete albe, negre și cenușii, vînată pentru carnea sa gustoasă. Cap de cocoș! 9) Bou venerat din mitologia egipteană, avînd culoarea neagră și o pată albă în formă de triunghi pe frunte. Pește de apă dulce stătătoare, cu solzii mici. 10) Continentul pe care trăiesc cobra, iacul, tigrul, gibonul etc. Mediu de viață pentru multe animale.

VERTICAL: 1) Moluscă marină cu gura înconjurată de opt brațe tentaculare foarte lungi, prevăzute cu ventuze. 2) Pasăre de curte. 3) Mamifer carnivor de mărimea unei pisici, avînd un corp lung și subțire, picioare scurte și blana cafenie. Limbaj. 4) Ogradă. Partea dinapoi a corpului unui cal. 5) Fost (înv.). Pasăre cu penaj viu colorat, cu reflexe metalice și penele cozii lungi și ornamentate (pl.). 6) Poet iluminist cazah (1845—1904). Comitetul de Stat al Apelor (abr.). 7) Traian Peneș. Organ al gustului și al vorbirii. 8) Păsări răpitoare de zi înarmate cu gheare foarte curbe, care atacă alte păsări din zbor. Măsură prezentă la căprioară! Notă muzicală. 9) Pasăre călătoare cu coada adînc bifurcată, cu ciocul scurt și lat (pl.). 10) Mamifer cu corpul masiv acoperit cu o blană lungă de culoare brună; trăiește în Tibet, iar domesticit este folosit la tracțiune. Șerpi neveninoși, cu corpul de circa 10 m lungime, care prezintă rudimente de membre posterioare. Trăiește în Africa și în sudul Asiei.

DICȚIONAR: BRIT, ABAI.

Jocul diametrelor

REZOLVAREA PROBLEMEI DIN NUMĂRUL TRECUT.

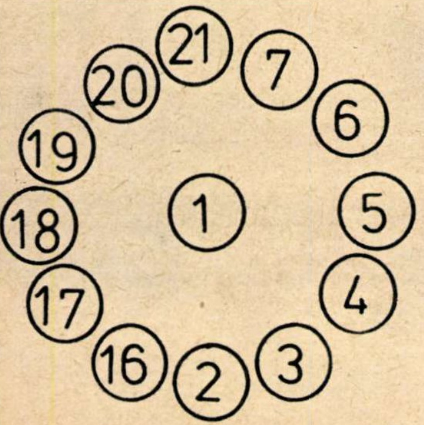

ENIGMELE LUI DOREL

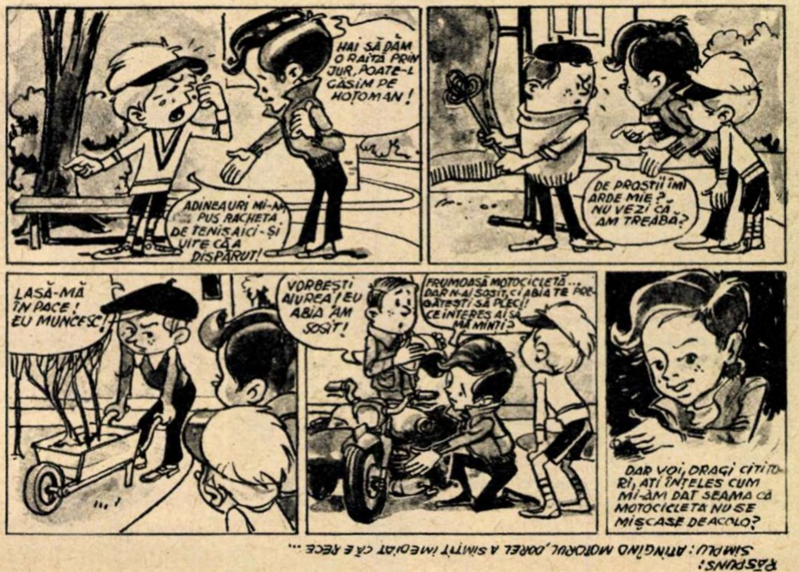
HAI SĂ DĂM O RAITĂ PRIN JUR, POATE-L GĂSIM PE HOȚOMAN!
ADINEAURI MI-M PUS RACHETA DE TENIS AICI - ȘI UITE CĂ A DISPĂRUT!
DE PROSTII ÎMI ARDE MIE? NU VEZI CĂ AM TREABĂ?
LASĂ-MĂ ÎN PACE! EU MUNCESC!
VORBEȘTI AIUREA! EU ABIA AM SOSIT!
FRUMOASĂ MOTOCICLETĂ... DAR N-AI SOSIT, CI ABIA TE PREGĂTEȘTI SĂ PLECI! CE INTERES AI SĂ MĂ MINȚI?
DAR VOI, DRAGI CITITORI, AȚI ÎNȚELES CUM MI-AM DAT SEAMA CĂ MOTOCICLETA NU SE MIȘCASE DE ACOLO?

RĂSPUNS: SIMPLU: ATINGÎND MOTORUL, DOREL A SIMȚIT IMEDIAT CĂ E RECE ...

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

Index 41633

12 PAGINI, 1 LEU